

แผนปฏิบัติการ

ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล

รายปี พ.ศ.๒๕๗๐

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙

โดย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล

คำนำ

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ให้นำหน่วยงานของรัฐจัดทำแผนปฏิบัติการของส่วนราชการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรบรรลุผลตามเป้าหมาย และการบริหารงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการติดตาม ประเมินผลและรายงานผลการปฏิบัติราชการตามนโยบายได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว

เพื่อให้การขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุผลตามเป้าหมาย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทของจังหวัดสตูล รวมถึงวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นโอกาสและอุปสรรคต่อการดำเนินงาน เพื่อขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ ตามนโยบาย “ONE MIND” หรือการรวมพลังทุกหน่วยงานในกระทรวงให้สื่อสารและทำงานไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อแก้ปัญหาของประชาชนอย่างบูรณาการผ่าน ๔ เสาหลัก (๔ Pillars) ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อนำไปสู่ “อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน” โดย “ปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่” พร้อมกับการผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของ “ชุมชนรักโรงงาน โรงงานรักชุมชน และสร้างการกระจายรายได้สู่ชุมชน” เพื่อให้อุตสาหกรรมอยู่คู่กับสังคมชุมชนอย่างเป็นมิตร และยกระดับเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตอย่างยั่งยืน ด้วยกรอบความคิดและทิศทางการทำงาน MIND โดยให้ความสำคัญในการยกระดับทุกองค์ประกอบของภาคอุตสาหกรรม ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งและกระจายรายได้สู่ชุมชน ด้วย “หัว” และ “ใจ” เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างสมดุลและยั่งยืน ด้วยความมุ่งมั่นและเข้มแข็ง

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูลฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องในการนำไปใช้เป็นกรอบการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อให้การขับเคลื่อนและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสตูล บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนด สร้างความเจริญด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดสตูล ต่อไป

คณะทำงาน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑	
บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒	
ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนัยยะของมติคณะรัฐมนตรี	๒ - ๑๗
ส่วนที่ ๓	
สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูลรายปี พ.ศ.๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙	๑๗ - ๕๖
ส่วนที่ ๔	
ภาคผนวก	
๔.๑ โครงการแบบย่อ	๕๗-๖๖
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก.แผนปฏิบัติการ สอป.และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล รายปี พ.ศ.๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	๖๗
๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนาจังหวัดสตูล	๖๗--๘๑
๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙	๘๒-๘๕

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด สตูล รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ให้สอดคล้องตามนโยบายของรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ แผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ แผนยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ตลอดจนแผนปฏิบัติการด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงไปในทิศทางเดียวกันอย่าง เป็นรูปธรรม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและผลักดันนโยบายสู่การปฏิบัติได้จริง ภายใต้การกำกับดูแล และส่งเสริมอุตสาหกรรม เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงาน ควบคู่กับการกำกับดูแลสิ่งแวดล้อม ตามนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม หลักการบริหารกระทรวงอุตสาหกรรม “อุตสาหกรรมหนึ่งเดียว” (One MIND) การสื่อสาร การบริหารจัดการ และการขับเคลื่อนนโยบาย ตามหลักการบริหารจัดการ ๔ เสาหลัก (๔ Pillars)

๑) การรับฟังเสียงประชาชน (People Engagement)

- การรับฟังปัญหาและความต้องการของประชาชน

๒) การขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล (Policy Execution)

- ปฏิบัตินโยบายรัฐบาลให้เกิดผลสำเร็จและเกิดประโยชน์กับประชาชน

๓) การปรับกระบวนการและกฎหมาย/กฎหมาย (Legal Reform)

- พัฒนาประสิทธิภาพ,ความโปร่งใส,ลดต้นทุน เพื่อความสำเร็จของการปฏิบัติตามนโยบาย

๔) Passion (ความมุ่งมั่น) ของรัฐมนตรี (Minister's Passion)

- ความมุ่งมั่นของรัฐมนตรีที่จะสืบสานและต่อยอดงานจากฐานเดิมให้สูงขึ้น

พร้อมทั้งผลักดันนโยบาย MIND ใช้ “หัว” และ “ใจ” ปั้นอุตสาหกรรมคู่ชุมชน ภายใต้ ๔ มิติ คือ มิติที่ ๑ มุ่งสร้างความสำเร็จให้ภาคธุรกิจ มิติที่ ๒ ดูแลสังคมโดยรอบโรงงาน มิติที่ ๓ รักษาสิ่งแวดล้อม มิติที่ ๔ กระจายรายได้ให้ประชาชน มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล นำนโยบายกระทรวงอุตสาหกรรมเชื่อมโยงกระบวนการในการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดจนการพิจารณาและวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล (SWOT Analysis) ประกอบด้วยการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factor) จุดแข็ง และจุดอ่อนขององค์กรการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factor) ในมิติต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อภารกิจของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญในการให้บริการ และจากการวิเคราะห์ดังกล่าวจึงนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัดและแนวทางการดำเนินงาน ซึ่งจากการวิเคราะห์ดังกล่าว ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ดังนี้

วิสัยทัศน์

“สตูลเมืองอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เติบโตบนฐานทรัพยากรและวัฒนธรรม สู่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

พันธกิจ (Mission)

๑. การนำนโยบายและยุทธศาสตร์ การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับชาติ ระดับภาค สู่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและเป็นที่จังหวัดในรูปแบบการบูรณาการ พร้อมทั้งการชี้แนะเตือนภัยแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้ทันสถานการณ์

๒. สร้างโอกาสและพัฒนาสภาพแวดล้อมในจังหวัด ให้เอื้อต่อการลงทุนและการประกอบกิจการอุตสาหกรรม

๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม อุตสาหกรรมชุมชนในจังหวัด ให้มีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ทั้งตลาดในประเทศและตลาดต่างประเทศ

๔. กำกับดูแลการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมในจังหวัด ให้มีการพัฒนาที่สมดุลกับความยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภคและสังคมชุมชน

๕. บูรณาการและสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชนในการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมตามบทบาทภารกิจของแต่ละหน่วยงาน

๖. พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรภายในหน่วยงานและทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรม

แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันและประสบความสำเร็จ

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ ส่งเสริมสนับสนุนและการพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมสู่สังคมคาร์บอนต่ำ

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ การยกระดับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสู่อการสร้างมูลค่าเพิ่มเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี

เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- การเกษตรสร้างมูลค่า

(เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป)

- สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

(ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย)

- พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่
(สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล
ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ)

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

๑. ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ให้มีมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้น พร้อมทดสอบ ความต้องการตลาด ต่อยอดงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ และกระตุ้นให้เกิดการวิจัยและพัฒนา ผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ๆ รวมทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่ออร์แกนิก ให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น

๒. ด้านการสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านการสร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น การออกแบบด้วยความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมให้มีมูลค่าเพิ่มและเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งการสร้างผู้ประกอบการใหม่

๓. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริมผู้ประกอบการตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจ การเสริมสร้างความเข้มแข็งและผลิตภาพให้กับ SMEs โดยการพัฒนาองค์ความรู้และการให้คำปรึกษาแนะนำในด้านการพัฒนามาตรฐานต่างๆ การนำเทคโนโลยี นวัตกรรมและ Digital หรือ IT มาใช้ในการบริหารจัดการที่ทันสมัย การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้า เพิ่มช่องทางการค้า เพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(๑) เป้าหมาย

- เป้าหมายที่ ๑ สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
- เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง เพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล มีแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ได้แก่ การเสริมสร้างศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรม เพื่ออำนวยความสะดวกในการลงทุนและการประกอบกิจการตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพมุ่งเน้นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ฐานราก การเข้าถึงฐานทรัพยากร การวิจัยทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการผลิตและยกระดับเป็นผู้ประกอบการตลอดห่วงโซ่คุณค่า และเพิ่มช่องทางการตลาดการสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการการส่งเสริมการผลิต แปรรูปสินค้าให้มีเอกลักษณ์การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่ เน้นการส่งเสริมการยกระดับทักษะของผู้ประกอบการเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเองโดยมีแผนงานบูรณาการพัฒนาพื้นที่ (ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจและเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่

๓) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

เป้าหมายที่ ๒ ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล มีแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อกำกับดูแลสถานประกอบการให้ดำเนินการตามกฎหมายและส่งเสริมให้อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบกลไกในการกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยการพัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้มีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชน และเชื่อมโยงเสริมสร้างความเข้าใจการประกอบการอุตสาหกรรมกับชุมชนและท้องถิ่น เพิ่มประสิทธิภาพการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการให้เป็นไปตามกฎหมายมีความปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อสังคมส่งผลให้เกิดการยกระดับสถานประกอบการอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว เสริมสร้างศักยภาพเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เชื่อมโยงอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) พัฒนาแนวทางการดำเนินการเรื่องร้องเรียนจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

(๑) ประเด็นที่ ๓ การเกษตร

(๑.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น
- เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : ส่งเสริมการพัฒนามุ่งสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ตามศักยภาพเชิงพื้นที่ และสร้างมูลค่าเพิ่มบนพื้นฐานของการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมเกษตรเดิมที่มีอยู่มุ่งสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมตามศักยภาพเชิงพื้นที่

(๑.๒) แผนย่อยของแผนแม่บท เกษตรแปรรูป

- แนวทางการพัฒนา : ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตให้แก่สถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
- เป้าหมายของแผนย่อย : สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ : การจัดฝึกอบรมยกระดับผู้ประกอบการ SMEs เพื่อการท่องเที่ยวภายใต้กิจกรรมหลัก : พัฒนาทักษะอาชีพการบริการเพื่อการท่องเที่ยว โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการท่องเที่ยวอุทยานธรณีโลกสตูล

(๒) ประเด็นที่ ๕ การท่องเที่ยว

(๒.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : ใช้ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

(๒.๒) แผนย่อยของแผนแม่บท การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

- แนวทางการพัฒนา
 - สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการบนฐานของทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
 - เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อให้มีทักษะและองค์ความรู้ในธุรกิจ สร้างความแตกต่างและความโดดเด่นของสินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดท่องเที่ยว

- เป้าหมายของแผนย่อย : รายได้จากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อย : โครงการเพิ่มขีดความสามารถผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนและ SMEs รองรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอุทยานธรณีโลก โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๓) ประเด็นที่ ๘ ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

(๓.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : การอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกรในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน/กลุ่มชุมชนการเกษตร/สหกรณ์การเกษตร /SMEs ไปสู่นักธุรกิจเกษตร/Start ส่งเสริมคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้รับการรับรอง และแสดงเครื่องหมายการรับรองคุณภาพ ส่งเสริมด้านการตลาดให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนทั้งในและต่างประเทศ

(๓.๒) แผนย่อยของแผนแม่บท : การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

- แนวทางการพัฒนา
 - สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์และตราสินค้าที่เด่นชัด ให้ความสำคัญกับการผลิตโดยใช้ตลาดนำที่คำนึงถึงความต้องการของตลาด โดยเฉพาะตลาดที่มีมูลค่าสูง พร้อมทั้งพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าที่มีคุณภาพและมีความแตกต่าง เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงตลาดต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดต่างประเทศ
 - ส่งเสริมผู้ประกอบการในทุกระดับ รวมถึงเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนในการขยายช่องทางการตลาดผ่านการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ต โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี ดิจิทัลในการเข้าถึงและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าที่มีมาตรฐานในทุกภูมิภาค และมีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยในกระบวนการกระจายสินค้าโดยประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน
- เป้าหมายของแผนย่อย :
 - ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น
 - การขยายตัวการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อย : การทำตลาดสินค้าผ่านระบบออนไลน์ และออฟไลน์

(๔) ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

(๔.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : มุ่งเน้นการส่งเสริมภาคอุตสาหกรรม ประกอบกิจการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การสร้างเครือข่ายการประกอบการอุตสาหกรรมที่ดำเนินงานอย่างมีธรรมาภิบาลและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการบูรณาการความร่วมมือแก้ปัญหาด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม

(๔.๒) แผนย่อยของแผนแม่บท : การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคม เศรษฐกิจสีเขียว

- แนวทางการพัฒนา
 - ส่งเสริมและพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม
 - กำหนดให้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อม
 - ส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม
 - พัฒนาเครือข่ายที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านจิตอาสา และด้านการติดต่อสื่อสาร เชื่อมโยงกลุ่มสมาชิกเครือข่ายด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
- เป้าหมายของแผนย่อย : การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อย : สถานประกอบการอุตสาหกรรมเข้าร่วมโครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว การบริหารจัดการลุ่มน้ำและพัฒนาระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม และโครงการสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

(๔.๓) แผนย่อยของแผนแม่บท : การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

- แนวทางการพัฒนา
 - จัดการคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน
 - จัดการคุณภาพน้ำทิ้งที่ระบายออกนอกบริเวณโรงงาน ของเสียอันตราย และกากอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนอยู่ระดับมาตรฐานของประเทศไทย
 - คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำทิ้งที่ระบายออกนอกบริเวณโรงงาน มีคุณภาพเหมาะสม

- การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตราย และกากอุตสาหกรรมของภาคอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อย
 - คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทย
 - คุณภาพของน้ำในแหล่งน้ำทิ้งที่ระบายออกนอกบริเวณโรงงานมีคุณภาพเหมาะสม โดยเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมตรวจติดตามข้อร้องเรียนคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนโดยประสานศูนย์วิจัยและเตือนภัยมลพิษโรงงานภาคใต้ จังหวัดสงขลา

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป

เป้าประสงค์เพื่อยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ กระจายความเจริญและความเข้มแข็งของภาคสังคม และปรับบทบาท โครงสร้างและกลไกสถาบันบริหารจัดการเศรษฐกิจของประเทศตามหลักแนวคิดการบริหารงานคุณภาพที่มีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อน ประเด็นปฏิรูปเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และลดความเหลื่อมล้ำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยกำหนดกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน ๔ กิจกรรม ประกอบด้วย

- ๑) การสร้างเกษตรมูลค่าสูง
- ๒) การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง
- ๓) การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กใน

อุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย

- ๔) การเป็นศูนย์กลางด้านการค้าและการลงทุนของไทยในภูมิภาค
- ๕) การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๑) กิจกรรมปฏิรูปที่ ๑ การสร้างเกษตรมูลค่าสูง (High Value Added)

เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรไปสู่อุตสาหกรรมอาหารและเศรษฐกิจชีวภาพตามแนวทาง BCG โดยใช้วัตถุดิบต้นทางจากทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสนับสนุน Value chain ภายในประเทศรวมถึงนำนวัตกรรมมาช่วยเพิ่มมูลค่าเป็นผลิตภัณฑ์อาหารมูลค่าสูง ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดโลก อาทิ เกษตร พลังงาน เพื่อสร้างทางเลือกอาหารเพื่อสุขภาพส่วนประกอบของอาหาร (Food Ingredients) อาหารที่มีประโยชน์เฉพาะ (Functional Food) อาหารเสริมและอาหารที่มีผลในเชิงการรักษา เป็นต้น

๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน

๒.๑ ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการในพื้นที่ทราบถึงประโยชน์ของการพัฒนาตามแนวทาง BCG

๒.๒ สนับสนุนผู้ประกอบการที่จะพัฒนาสถานประกอบการตามแนวทาง BCG

๓) กิจกรรมปฏิรูปที่ ๑ การสร้างเกษตรมูลค่าสูง (High Value Added)

๔) เป้าหมายกิจกรรม : ยกระดับรายได้ภาคการเกษตร อาหารแปรรูป และผลิตภัณฑ์ชีวภาพ

๒.๒.๓ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

๑) เป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand”

๒) องค์ประกอบที่ ๑ เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม(High Value - Added Economy) ไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูง บนพื้นฐานของการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการพัฒนาต่อยอดและใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม พร้อมกับการลดผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อม และมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการปรับทิศทางของการผลิตที่มีความสำคัญแต่มีความเสี่ยงที่จะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในอนาคตและมีความเสี่ยงที่จะสูญเสียส่วนแบ่งทางการตลาดหรือได้รับผลกระทบเชิงลบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก หากไม่มีการปรับตัวและส่งเสริมภาคการผลิตที่ไทยมีศักยภาพสอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยมุ่งหมายที่ประเทศต้องบรรลุให้ได้ภายในระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ เพื่อให้เป็นเป้าหมายของการมี “เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

๓) มุ่งหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

ภาคเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเป็นแหล่งรายได้และการจ้างงานที่สำคัญ อย่างไรก็ตาม ภาครเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรของไทยกำลังเผชิญแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ กับความท้าทายหลายประการที่อาจลดทอนความสามารถในการแข่งขัน อาทิ การแข่งขันด้านราคาที่สูงขึ้นในกลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มต่ำ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มาตรฐานด้านความปลอดภัยในระดับนานาชาติที่เข้มงวดขึ้น ต้นทุนในการจัดหาวัตถุดิบเพื่อการเกษตรและค่าจ้างแรงงานที่เพิ่มสูงขึ้นในขณะเดียวกัน ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีชีวภาพเทคโนโลยีอัตโนมัติ และเทคโนโลยีดิจิทัล จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรสามารถนำมาใช้จัดการกับความเสี่ยงและข้อจำกัดข้างต้น และยังเป็นโอกาสในการเพิ่มมูลค่าของผลผลิต ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับรายได้ของเกษตรกรและผู้ประกอบการแปรรูปรวมทั้งการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการเกษตรที่มีประสิทธิภาพ

๔) มุ่งหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

๑) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๑๔ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมความพร้อมแห่งชาติ และการบริหารจัดการวิกฤตการณ์ระดับชาติ

๒) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาประเทศในทุกระดับ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งพาตนเองและการจัดการตนเอง เพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

๓) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมสำหรับการระดมทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อใช้ในกรณีที่ประเทศเผชิญกับภัยคุกคามหรือวิกฤติการณ์ระดับชาติ

๔) ตัวชี้วัด การเสริมสร้างศักยภาพการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับภัยคุกคาม และวิกฤติการณ์ระดับชาติ

๒.๒.๕ นโยบายรัฐบาล

นโยบายรัฐบาล นายอนุทิน ชาญวีรกูล นายกรัฐมนตรี ที่แถลงต่อสภา เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๙ เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม ดังนี้

๑. ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไทยให้เติบโต แข่งขันได้อย่างยั่งยืน เสริมศักยภาพการเติบโตของประเทศให้พ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง

ด้วยการสร้างความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเดิมควบคู่กับการสร้างเครื่องยนต์เศรษฐกิจสำคัญใหม่ อาทิ ดิจิทัล AI หุ่นยนต์ (Robotic) เซมิคอนดักเตอร์อาหารแปรรูปมูลค่าสูง พลังสะอาด เทคโนโลยีชีวภาพ

๑.๑ ยกระดับศักยภาพเศรษฐกิจและสังคมไทย รวมถึงคนไทยให้ได้ประโยชน์สูงสุดจากเศรษฐกิจดิจิทัล ด้วยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บูรณาการข้อมูล และพัฒนาบุคลากรในทุกภาคส่วน ตลอดจนส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมดิจิทัลตลอดห่วงโซ่อุปทาน ควบคู่กับการมียุทธศาสตร์ด้าน AI เพื่อเศรษฐกิจที่ชัดเจน สนับสนุนให้คนไทยและธุรกิจสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีนี้ได้อย่างเต็มที่ เพื่อยกระดับผลิตภาพและความสามารถทางการแข่งขันของประเทศในทุกๆ มิติซึ่งจะช่วยให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าเดิม

๑.๒ ปรับระบบส่งเสริมการลงทุนให้เอื้อต่อการพัฒนาและการปรับโครงสร้างไปสู่อุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศที่มีการจัดตั้งบริษัทร่วมทุนกับบริษัทของไทยเพื่อยกระดับศักยภาพของผู้ประกอบการและสนับสนุนธุรกิจหรืออุตสาหกรรมที่มีการใช้ชิ้นส่วน วัตถุดิบ และแรงงานในประเทศเป็นหลักเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รวมถึงส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่อุปทาน

๑.๓ ยกระดับวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่การวางรากฐานเศรษฐกิจใหม่อย่างยั่งยืน โดยพริกโฉมมหาวิทยาลัยให้เป็นศูนย์กลางองค์ความรู้ นวัตกรรมและการแก้ปัญหาของประเทศ สนับสนุนเทคโนโลยีของไทยในโครงการขนาดใหญ่ของภาครัฐหรือการลงทุนที่มีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์เพื่อยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรมภายในประเทศ และลดการพึ่งพาเครื่องจักรจากต่างประเทศ พร้อมทั้งวางรากฐานการพัฒนาเทคโนโลยีเชิงลึก (Deep Tech) เพื่อเปลี่ยนผ่านจากผู้พึ่งพาเทคโนโลยีสู่ผู้สร้างและผู้ร่วมกำหนดทิศทางเทคโนโลยีในภูมิภาค อาทิ การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานวิจัยหรือทดสอบเทคโนโลยีระดับสูง โดยเริ่มต้นจากอุตสาหกรรมที่ไทยมีความได้เปรียบ อาทิ เกษตรอาหาร ยาและเวชภัณฑ์จากธรรมชาติ อุตสาหกรรมชีวภาพ เซมิคอนดักเตอร์ การจูงใจให้รัฐวิสาหกิจและภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมของประเทศการสร้างระบบนิเวศที่จะทำให้นวัตกรรมเกิดขึ้นได้ในทุกระดับ อาทิ พัฒนาลาดทุนให้เอื้อต่อการระดมของธุรกิจนวัตกรรม จัดตั้งกองทุนร่วมลงทุน (Matching Fund) บ่มเพาะผู้ประกอบการนวัตกรรมรายใหม่ (Start-up) ที่มีศักยภาพให้เติบโตและแข่งขันได้ในระดับโลกรวมทั้งการสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในการเตรียมความพร้อมและกำลังคนสำหรับเทคโนโลยีแห่งอนาคต

๒) ด้านการเกษตร “เปลี่ยนผ่านจากเกษตรกรรมแบบดั้งเดิม” ไปสู่ “เกษตรแม่นยำ เกษตรมั่นคง เกษตรยั่งยืน” ควบคู่กับการสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่อุปทานเพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกรไทยอย่างยั่งยืน

สร้างเสถียรภาพและยกระดับอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารไทยให้เป็นศูนย์กลางความมั่นคงทางอาหารของโลกเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตรอย่างยั่งยืน โดยส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจหรืออุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่ใช้ผลิตภัณฑ์เกษตรในพื้นที่พัฒนาโลกที่จะช่วยให้เกษตรกรสามารถนำผลผลิตไปจำหน่ายในราคาที่เหมาะสมกับสภาวะตลาด อาทิ การยกระดับสหกรณ์การเกษตรสู่การเป็นองค์กรธุรกิจสมัยใหม่ที่มีธรรมาภิบาล เพื่อทำหน้าที่สร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่การผลิตและร่วมมือกับภาคเอกชนในการพัฒนาช่องทางการตลาดเพิ่มต่อรองให้แก่กลุ่มเกษตรกร รวมทั้งเป็นกลไกสำคัญในการสนับสนุนให้เกษตรกรไทยสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ ปรับปรุงรูปแบบเกษตรพันธสัญญา (Contract Farming) ที่มีความเป็นธรรมระหว่างเกษตรกรและผู้ประกอบการ พัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตรให้มีประสิทธิภาพและอยู่ในระดับที่แข่งขันได้ สร้างความมั่นคงด้านปริมาณและคุณภาพสินค้าเกษตรควบคู่กับการยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยทางด้านอาหารเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้สินค้าเกษตรและอาหารไทยในตลาดโลก

๓) ผลักดันให้ประเทศบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิให้เป็นศูนย์ภายในปี พ.ศ. ๒๕๙๓ (ค.ศ.๒๐๕๐) เพื่อรับมือกับการค้าระหว่างประเทศและลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ

๑) พัฒนาระดับวิถีเกษตรกรสู่เกษตรกรรุ่นใหม่ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยเน้นการเพาะปลูกที่ลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ป้องกันและลดการเผาในภาคการเกษตร เพื่อแก้ปัญหาฝุ่นละออง PM ๒.๕ และส่งเสริมการทำเกษตรที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ (Zoning by Agri-Map) โดยสนับสนุนการเข้าถึงสินเชื่อต้นทุนต่ำ สำหรับการปรับเปลี่ยนวิธีการผลิต การวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อให้ผลผลิตมีความสม่ำเสมอ ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ การกำจัดเศษวัสดุทางการเกษตรที่มีต้นทุนต่ำ และการพัฒนาอุตสาหกรรมถ่านชีวภาพ (Biochar) เพื่อการส่งออก

๒) ส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งและโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อาทิ การให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำแก่ผู้ประกอบการขนส่งและส่งเสริมประชาชนให้จัดซื้อรถสมัยใหม่ที่ปล่อยมลพิษต่ำทดแทน การผลิตจักรยานยนต์ไฟฟ้าภายในประเทศที่มีคุณภาพและราคาถูก การพัฒนาระบบขนส่งทางราง ทางน้ำ และระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองที่มีประสิทธิภาพ และการส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมขนส่งที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อาทิ การพัฒนาบรรจุภัณฑ์สำหรับการขนส่งที่ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงการบริหารจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์อย่างมีประสิทธิภาพ

๔) ด้านการบริหารภาครัฐ การปฏิรูปกฎหมาย

๑) ราชการทันใจ มุ่งเปลี่ยนผ่านสู่ “ระบบดิจิทัลอัจฉริยะ” อย่างเป็นรูปธรรม ผ่านการเร่งพัฒนารัฐบาลดิจิทัลที่เชื่อมโยงกันทั้งระบบ และผลักดันการเปิดเผยข้อมูลเปิดของภาครัฐปรับกระบวนการทำงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างทันท่วงที โปร่งใส ตรวจสอบได้ ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางและเป็นรัฐบาลเปิด ผลักดันร่างกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกและการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน ซึ่งเป็นระบบหลัก (Super License) ให้แล้วเสร็จและมีผลบังคับใช้ภายใน ๑๘๐ วัน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การดำรงชีวิตและการประกอบธุรกิจ ลดต้นทุนและภาระแก่ประชาชนและผู้ประกอบการอันจะเป็นการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศโดยรวม

๒) แก้ปัญหาคอร์รัปชันเชิงโครงสร้างอย่างจริงจัง โดยกำหนดมาตรการทางจริยธรรมและประพฤตินิชอบเพื่อให้ปลอดจากการทุจริต ปฏิรูปกระบวนการอนุมัติ อนุญาตให้มีความรวดเร็ว โปร่งใสตรวจสอบได้ ลดขั้นตอนและดุลพินิจที่ไม่จำเป็น รวมทั้งเปิดเผยข้อมูลสาธารณะให้สอดคล้องกับ

หลักปฏิบัติของ OECD บูรณาการฐานข้อมูลภาครัฐ เชื่อมโยงข้อมูลขนาดใหญ่และใช้ AI เป็นเครื่องมือตรวจจับและประมวลผล เพื่อลดโอกาสและความเสี่ยงของการเกิดการทุจริต ตลอดจนกำกับ ติดตาม และเร่งรัดการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยมีตัวชี้วัดระดับดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทยปรับตัวดีขึ้น

นอกจากนโยบายหลักข้างต้น รัฐบาลยังได้กำหนดให้มีกลไกการบริหารราชการแผ่นดินภายใต้แนวคิดการบริหารภาครัฐด้วยระบบบูรณาการแบบกลุ่มยุทธศาสตร์ (Cluster) ซึ่งในระยะเริ่มต้นจะแบ่งออกเป็น ๕ กลุ่ม ดังนี้

๑. ด้านเศรษฐกิจมหภาค การลงทุน และอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

เร่งสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ลงทุนเพื่ออนาคต ขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัลและ AI ตลอดจนพัฒนากฎหมายและระเบียบเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๒. ด้านการผลิต การค้าและบริการ

เร่งเพิ่มผลิตภาพและคุณภาพการผลิตภาคเกษตร เกษตรแปรรูป พัฒนาและเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตและการตลาดอย่างเป็นระบบและพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคต เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทย รวมถึงผลักดัน SMEs ให้เติบโตและเชื่อมโยงกับห่วงโซ่คุณค่าระดับประเทศ รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวของประเทศ

๓. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เร่งขับเคลื่อนสู่ Net Zero ภายในปี พ.ศ. ๒๕๙๓ (ค.ศ. ๒๐๕๐) ให้กับคนไทยสามารถรับมือ กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงสามารถแข่งขันภายใต้กติกาใหม่ของโลก

๔. ด้านสังคมและสวัสดิการ

ยกระดับทุนมนุษย์และพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนอย่างทั่วถึงและยั่งยืนและสร้างสมดุลระหว่างความมั่นคงทางการคลังและการคุ้มครองทางสังคม

๕. ด้านการต่างประเทศและความมั่นคง

ยกระดับสถานะและบทบาทไทยในเวทีโลกรักษาผลประโยชน์และเสถียรภาพในบริบทโลกหลายขั้ว และเสริมความมั่นคงภายใน-ชายแดน-กองทัพให้พร้อมรับภัยคุกคามสมัยใหม่

๒.๒.๖ นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (นายวราวุธ ศิลปะอาชา) มอบนโยบายขับเคลื่อนการปฏิบัติงาน ด้วยหลักการ “ONE MIND” หรือการรวมพลังทุกหน่วยงานในกระทรวงให้สื่อสารและทำงานไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อแก้ปัญหาของประชาชนอย่างบูรณาการผ่าน ๔ เสาหลัก (๔ Pillars) ประกอบด้วย

เสาที่ ๑ การฟังเสียงประชาชน (People Engagement)

การบริหารราชการต้องรับฟังเสียงของประชาชน โดยเฉพาะปัญหาและความต้องการของประชาชน เพื่อตอบสนองและการแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะเรื่องเร่งด่วนและเรื่องเดือดร้อนของประชาชน กระทรวงอุตสาหกรรมจึงจำเป็นต้องมีช่องทางรวมหนึ่งช่องทาง เพื่อรับฟังปัญหา พร้อมมีระบบติดตาม การแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนของประชาชนแบบรายเดือน

เสาที่ ๒ การขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล (Policy Execution)

วางเครื่องยนต์เศรษฐกิจใหม่รองรับนโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม ตั้งเป้าหมายเดินหน้า Digital และ AI, เซมิคอนดักเตอร์, อาหารแปรรูปมูลค่าสูง, การแพทย์และสุขภาพ, ชีวภาพ, ยานยนต์สมัยใหม่ และพลังงานสะอาด ผลักดันให้อุตสาหกรรมไทยเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานสำคัญของโลก (Global Value Chain) รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตร โดยการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตเกษตรในพื้นที่หรือชุมชน พร้อมสร้างอาชีพและสร้างสะพานเชื่อมทักษะให้กับคนไทย โดยเฉพาะนักศึกษา ผู้สูงอายุ คนพิการวิสาหกิจชุมชน SMEs

นอกจากนี้ มีนโยบายผลักดัน ๕ กลุ่มอุตสาหกรรมอัจฉริยะ ได้แก่

๑) อุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง (High Value Agro-Industry) พัฒนาผลผลิตทางการเกษตรให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง โดยสินค้าเป้าหมายสำคัญ คือ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์ม น้ำมัน ผลไม้และสมุนไพร

๒) อุตสาหกรรมอาหารอัจฉริยะ (Smart Food Industry) ผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอาหารแห่งอนาคตของเอเชีย โดยมีเป้าหมายสำคัญ คือ Functional Food, Medical Food, Protein-based Food, Recovery Drink และตอบโจทย์ปัญหาสุขภาพของโลกอนาคต

๓) อุตสาหกรรมหัตถกรรมอัจฉริยะ (Smart Craft Industry) ยกระดับอุตสาหกรรมพื้นบ้านเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดสากล โดยพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของเครื่องมือ/เครื่องจักร การออกแบบ การสร้างแบรนด์ และการตลาด โดยเป้าหมายที่สำคัญ คือ ผ้าไหม ผ้าอ้อมครามธรรมชาติ ผ้าฝ้าย ผ้ามัดหมี่ และผ้ายกดอก

๔) อุตสาหกรรม Digital, AI และ Semiconductor เชื่อมเศรษฐกิจไทยกับเศรษฐกิจโลก เพื่อให้เศรษฐกิจไทยเติบโตให้ทันกับเศรษฐกิจโลก

เสาที่ ๓ การปรับกระบวนการและกฎหมาย/กฎระเบียบ (Legal Reform)

ปฏิรูประบบบริหารราชการของกระทรวงอุตสาหกรรม โดยการปรับปรุงกฎหมายระเบียบ ขั้นตอน รวมทั้งอนุบัญญัติต่างๆ ของการบริหารราชการให้สะดวก โปร่งใส ลดต้นทุน และลดภาระประชาชน ผู้ประกอบการ อาทิต

- กฎหมายเกี่ยวกับการอนุมัติ อนุญาต เช่น การขอเปิดโรงงานและสถานประกอบการ
- กฎหมายที่ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากล
- ปรับแก้กฎหมายให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การจัดการกาก/ขยะอุตสาหกรรม การจัดการสิ่งแวดล้อมรอบโรงงาน

- แก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าการลงทุนสมัยใหม่ ปรับปรุงกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุน มุ่งเป้าหมายมาตรฐาน OECD ผ่านการจัดตั้งคณะทำงานกฎหมายของกระทรวง

เสาที่ ๔ ความมุ่งมั่นของรัฐมนตรี (Minister's Passion)

ตอบโจทย์โลกที่เปลี่ยนแปลงไป เปลี่ยนความท้าทายเรื่องสิ่งแวดล้อมและสังคมสูงวัยให้กลายเป็นโอกาสทางธุรกิจใหม่ของคนไทยทุกคน โดยมุ่งหวังให้นำ ๔ ประเด็นมาประกอบการบริหารและขับเคลื่อนงานกระทรวงอุตสาหกรรม ดังนี้

๑) การใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติทางธรรมชาติ เน้นอุตสาหกรรมสีเขียว และพลังงานสะอาด

๒) การให้ความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศ โดยมุ่งเน้นอุตสาหกรรมที่ตอบโจทย์ผู้สูงอายุ และคนพิการ

๓) การเชื่อมโยงกับโลก อุตสาหกรรมต้องปรับตัวและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมของโลก เพื่อให้มีมาตรฐานเดียวกันและสามารถแข่งขันได้ รวมทั้งเปิดรับการลงทุนกับต่างประเทศที่พร้อมถ่ายทอดเทคโนโลยี

๔) การสืบสานและต่อยอดจากฐานเดิมที่ นายบรรหาร ศิลปอาชา เคยวางฐานรากไว้ เช่น ขยายและเพิ่มเติมอุตสาหกรรมในโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก (ESB) ไปสู่อุตสาหกรรมในโครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มาประกอบการบริหารและขับเคลื่อนงานกระทรวงอุตสาหกรรม

ขณะเดียวกัน ยังมีกลไกใหม่สำคัญที่จะผลักดัน คือ การตั้งคณะกรรมการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมไทย ร่วมกับสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment) พร้อมผลักดัน กองทุนจัดตั้งกองทุนเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมเพื่อสนับสนุนทุนอุดหนุนการสร้างนวัตกรรมให้ SME รวมทั้ง Reskill-Upskill ของแรงงานให้ทันต่อเทคโนโลยีใหม่ และตลาดคาร์บอนเครดิตรองรับมาตรการกำแพงภาษีคาร์บอน (CBAM) จากต่างประเทศ

๒.๒.๗ นโยบายปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

นโยบายของ นายณัฐพล รังสิตพล ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กำหนดกรอบความคิด และทิศทางการทำงานด้วย “MIND การปรับอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่ โดยให้ความสำคัญในการยกระดับทุกองค์ประกอบของภาคอุตสาหกรรม ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งและกระจายรายได้สู่ชุมชน ด้วย “หัว” และ “ใจ” ของคนกระทรวงอุตสาหกรรม” โดยกำหนดภารกิจหลักพื้นฐานกระทรวงเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างสมดุลและยั่งยืน ด้วยความมุ่งมั่นและเข้มแข็งไปพร้อมกันทั้งกระทรวงฯ ดังนี้

การสร้างภาพลักษณ์และคุณค่าใหม่ : “อุตสาหกรรม” ต้องมีภาพที่ดี

สร้างความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีของกระทรวงอุตสาหกรรม ด้วยการ **ผลักดันคุณค่าใหม่จากภายในสู่การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีสู่ภายนอก** โดยสร้างคุณค่าใหม่ ปรับความเชื่อ วิถีคิด และวิธีการทำงานด้วยพลังของคนอุตสาหกรรมสู่การตั้งมั่น (Commitment) ในหลักการของ “อุตสาหกรรมดี ชุมชนดี หน่วยงานดี ” ซึ่งเป็นความมุ่งมั่นในการสร้างวิถียุทธศาสตร์อุตสาหกรรมที่อยู่เคียงข้างชุมชนอย่างยั่งยืน ด้วยการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตอบสนอง และเป็นมืออาชีพ รวมทั้งเสริมสร้างและสื่อสารภาพลักษณ์ที่ดี ของกระทรวงอุตสาหกรรมภายใต้ร่มของ “อุตสาหกรรมรวมใจ” และร่วมด้วยช่วยกันสร้างทัศนคติและประสบการณ์ที่ดีของประชาชนและสถานประกอบการที่มีต่ออุตสาหกรรมและกระทรวงอุตสาหกรรม ให้มีความน่าเชื่อถือ น่าไว้วางใจ และเข้าไปอยู่ในหัวใจมากยิ่งขึ้น ด้วยความตั้งใจดี การทำงานดี กำลังคนดี และนวัตกรรมที่ดีของเหล่าคนกระทรวงอุตสาหกรรม ตลอดจนผลักดันการปรับปรุงระบบและโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการทำงานภายใต้คุณค่าใหม่ โดยเฉพาะการปรับปรุงการบริหารและการให้บริการอุตสาหกรรมสู่ดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ ด้วยการบริหารราชการอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงการปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบที่สนับสนุนให้เกิดการป้องกัน การแก้ไขปัญหา และส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างก้าวหน้า

การปรับเปลี่ยนสู่อุตสาหกรรมวิถีใหม่ : มุ่งสู่ความสำเร็จ ๔ มิติและให้รางวัลกับคนทำดี

ออกแบบและขับเคลื่อนนโยบาย มาตรการ กลไก และการปฏิบัติการให้มุ่งสู่การพัฒนา และปรับเปลี่ยนการประกอบการอุตสาหกรรมสู่วิถีใหม่ ๔ มิติ ประกอบด้วย **ความสำเร็จทางธุรกิจ ชุมชน/สังคม สิ่งแวดล้อม และกระจายรายได้** เพื่อการสร้างการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างรอบด้านที่มุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมสู่ S-curve การผลิตสมัยใหม่ และโมเดลธุรกิจรูปแบบใหม่ การเสริมสร้างอุตสาหกรรมที่

คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมภายใต้แนวคิด BCG ตลอดจนการส่งเสริมให้ชุมชน/สังคมมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นจากการอยู่ร่วมกับภาคอุตสาหกรรม ดังนี้

มิติที่ ๑ : ความสำเร็จทางธุรกิจ

มุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนธุรกิจและอุตสาหกรรมไปสู่อุตสาหกรรมศักยภาพ หรือ S-curve รวมถึงธุรกิจและการผลิตรูปแบบใหม่ โดยให้ความสำคัญเพิ่มขึ้นกับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นรากฐานความแข็งแกร่งของประเทศและมีศักยภาพที่จะไปต่อได้ในอนาคต เช่น เกษตรอุตสาหกรรม เทคโนโลยีชีวภาพ ยานยนต์แห่งอนาคต และ Soft-power ให้เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของภาคอุตสาหกรรมไทย พร้อมมุ่งเน้นกระบวนการเปลี่ยนผ่านกลุ่มอุตสาหกรรมเดิมสู่อุตสาหกรรมศักยภาพร่วมกับการส่งเสริมการยกระดับอุตสาหกรรมสู่เทคโนโลยีการผลิตสมัยใหม่และการปรับเปลี่ยนโมเดลธุรกิจที่เหมาะสมกับรูปแบบธุรกิจในอนาคต เพื่อให้อุตสาหกรรมของไทยก้าวทันกับการปรับเปลี่ยนสู่อุตสาหกรรมใหม่ และ Industry ๔.๐ การพลิกโฉมอุตสาหกรรมสู่บริการวิวัฒน์ (Servitization) การแข่งขันด้านประสิทธิภาพและต้นทุน รวมถึงการลดผลกระทบจากปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคอุตสาหกรรมและการก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของไทย

มิติที่ ๒ : การดูแลสังคม โดยรอบโรงงานอุตสาหกรรม พัฒนาอุตสาหกรรมควบคู่ไปกับการดูแลสังคม โดย ส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างชุมชน สังคม และสถานประกอบการ/โรงงานในพื้นที่ที่อยู่อยู่ร่วมอย่างรับผิดชอบและเป็นมิตร โดยผลักดันความร่วมมือในการเฝ้าระวังการประกอบกิจการของโรงงานร่วมกันป้องกันความเสี่ยงจากการประกอบการ สร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ในยามปกติและยามวิกฤต จัดการความเสี่ยงและบริหารความขัดแย้ง รวมถึงแจ้งเหตุและร่วมกันจัดการสถานการณ์ในชุมชนเมื่อเกิดเหตุที่ไม่พึงประสงค์ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการประกอบกิจการที่ดี มีความรับผิดชอบต่อ ปลอดภัย และเป็นไปตามกฎหมาย ร่วมกับการสร้างความมั่นใจแก่ประชาชน/ชุมชนโดยรอบโรงงาน เพื่อให้อุตสาหกรรมอยู่คู่กับสังคมอย่างยั่งยืนและเป็นมิตร

มิติที่ ๓ : การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมที่ตอบโจทย์ไทยและประชาคมโลก ผลักดันปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมด้วยกลไกการกำกับดูแลที่ทรงประสิทธิภาพ และการส่งเสริมยกระดับสถานประกอบการหรือโรงงานด้วยแนวคิด BCG ที่สัมผัสได้ ดำเนินการกำกับ ควบคุม และดูแลด้านสิ่งแวดล้อมตามกฎหมาย อย่างเข้มงวด สร้างกลไกและวิธีการการแก้ปัญหาสถานการณ์วิกฤตที่เกิดจากการประกอบการอุตสาหกรรมได้อย่างรวดเร็วและทันทั่วทั้ง ลดข้อร้องเรียนให้น้อยลง ร่วมกับการดำเนินการส่งเสริมเพื่อยกระดับสถานประกอบการสู่วิถีใหม่ที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมตามแนวทาง BCG ที่สัมผัสได้ โดยสะท้อนถึงการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมต่อสังคมและการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก (CO₂ Emission) หรือคาร์บอนฟุตพริ้นท์ ที่ควบคู่กับคุณค่าทางธุรกิจและผลผลิตการผลิต การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมสีเขียว/เมืองอุตสาหกรรมสีเขียวที่เทียบเคียงได้กับระดับสากล เปลี่ยนต้นทุนของสถานประกอบการให้กลับมาเป็นรายได้ เปลี่ยนคุณค่าของการก้าวไปสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ในปี ค.ศ. ๒๐๕๐ และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ภายในปี ค.ศ. ๒๐๖๕ อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ เพื่อให้สถานประกอบการและโรงงานมีการประกอบกิจการที่ดี ปฏิบัติตามกฎหมาย เพิ่มโอกาสทางธุรกิจจากการปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อม และอยู่ร่วมกับสังคม/ชุมชนโดยรอบได้อย่างยั่งยืน ไปจนถึงเป็นส่วนสำคัญในการลดหรือจัดการปัญหามลพิษ อาทิ PM ๒.๕ การปล่อยก๊าซเรือนกระจก น้ำเสีย และขยะ/กากอุตสาหกรรม ที่จะส่งผลกระทบต่อชุมชนและสังคมโดยรวม

มิติที่ ๔ : การกระจายรายได้ให้กับประชาชนและมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มุ่งเน้นการพัฒนายกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชน และส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากอย่างเป็นระบบ เพื่อรักษาวิถีชีวิตสร้างประโยชน์พัฒนาชุมชนรอบอุตสาหกรรม และต่อยอดอาชีพดีพร้อม ด้วยการดำเนินการ “การสร้างงาน สร้างอาชีพ” ต่อยอดการพัฒนาผู้เข้าร่วมโครงการอาชีพดีพร้อม หรือโครงการ/กิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งต่อผู้เข้าร่วมที่มีศักยภาพสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับศักยภาพสู่การพัฒนาธุรกิจและวิสาหกิจอย่างเป็น

ระบบ พร้อมสนับสนุนให้คนรุ่นใหม่ต่อยอดอาชีพดั้งเดิมของครอบครัวหรืออัตลักษณ์ ของชุมชนสู่ความยั่งยืนทางธุรกิจและการจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล (Financial Literacy) “การริเริ่มกิจกรรมเชิงรุกเพื่อส่งเสริมให้สถานประกอบการ โรงงาน หรือธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise:SE) เข้าไปทำงานร่วมกับชุมชนและเครือข่าย” เพื่อดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคม และการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนและชุมชนในพื้นที่อย่างจริงจัง หรือส่งเสริม/พัฒนาชุมชนหรือวิสาหกิจชุมชนให้เป็นเครือข่ายการผลิตในห่วงโซ่อุปทานของกิจการที่มีศักยภาพ พร้อมกับ “การผสมผสานพลังความร่วมมือกับองค์กรธุรกิจที่มีศักยภาพ” จับคู่องค์กรธุรกิจที่มีศักยภาพกับผู้ประกอบการหรือวิสาหกิจชุมชนที่มีเจตนาธรรมณ์เดียวกันในการช่วยเหลือชุมชนและสังคมควบคู่กับการให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม ในการร่วมกันสนับสนุนเงินทุนและการดำเนินกิจกรรมพัฒนาชุมชนหรือวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่ให้ประสบผลสำเร็จ ด้วยการดำเนินงานที่ดีด้วย “หัวใจ” และ “ใจ” ของคนกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมจะผลักดันนโยบายและการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องด้วยมาตรการ กลไก กฎหมาย/กฎระเบียบ หรือเครื่องมือต่างๆ ภายใต้การบริหารของกระทรวงอุตสาหกรรมอย่างรอบด้านและบูรณาการ ตั้งแต่การส่งเสริมพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การกำกับดูแลการประกอบการให้เป็นไปตามกฎหมาย กลไกของมาตรฐานแลรางวัลที่กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาต่อยอด กองทุนและเงินทุน สิทธิประโยชน์สำหรับผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมอย่างรับผิดชอบ รวมถึงการเชื่อมโยงเครือข่ายสถานประกอบการและการบูรณาการการทำงานของกระทรวงอุตสาหกรรมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อผลักดันการขับเคลื่อนกำกับดูแล และส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการปรับตัวเข้าสู่วิถีใหม่อย่างเต็มประสิทธิภาพ

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของกระทรวงอุตสาหกรรม หรือร่างแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม หรือร่างแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๗๐) โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๗๐ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนาจังหวัดสตูล
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. ๒๕๗๐

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ให้นหน่วยงานของรัฐจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรบรรลุผลตามเป้าหมาย และการบริหารงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการปฏิบัติราชการตามนโยบายได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้จัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ กิจกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพื่อให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดจัดทำแผนปฏิบัติราชการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ร่างแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงอุตสาหกรรมและสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้อันดามัน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) และแผนพัฒนาจังหวัดสตูล ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

๑) ความเป็นมา

ประวัติความเป็นมาของจังหวัดสตูลในสมัยก่อนกรุงศรีอยุธยาและในสมัยกรุงศรีอยุธยา ไม่ปรากฏหลักฐานกล่าวไว้ ณ ที่ใด สันนิษฐานว่าในสมัยนั้น ไม่มีเมืองสตูล คงมีแต่หมู่บ้านเล็กๆ กระจุกกระจายอยู่ตามที่ราบชายฝั่งทะเล ในสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ “สตูล” เป็นเพียงตำบลหนึ่งในเขตเมืองไทรบุรี ฉะนั้น ประวัติความเป็นมาของจังหวัดสตูล จึงเกี่ยวข้องกับเรื่องราวของเมืองไทรบุรีดังปรากฏ ในหนังสือพระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ ๒ ว่า "ตามเนื้อความที่ปรากฏดังกล่าว มาแล้ว ทำให้เห็นว่าในเวลานั้นพวกเมืองไทรบุรี เห็นจะแตกแยกกันเป็นสองพวก คือ พวกเจ้าพระยา ไทรปะแงรันพวกหนึ่งและพวกพระยาอภัยนุราช คงจะนับน้อมฝากตัวกับเมืองนครศรีธรรมราช โดยเฉพาะเมื่อพระยาอภัยนุราชได้มาเป็นผู้ว่า ราชการเมืองสตูล ซึ่งเขตแดนติดต่อกับเมือง นครศรีธรรมราช พวกเมืองสตูลคงจะมาพึ่งบังคับ บัญชาสนิทสนมข้างเมือง นครศรีธรรมราชมากกว่า เมืองไทรบุรี แต่พระยาอภัยนุราชว่าราชการเมือง สตูลได้เพียง ๒ ปี ก็ถึงแก่อนิจกรรม ผู้ใดจะได้ว่า ราชการเมืองสตูล ต่อมาในขั้นนั้นหาพบจดหมายเหตุไม่แต่พิเคราะห์ความตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ภายหลังเข้าใจว่า เชื้อพระวงศ์ของพระอภัยนุราช (ปีศุ) คงจะได้ว่าราชการเมืองสตูลและพึ่งบังคับบัญชาสนมกับ เมืองนครศรีธรรมราชอย่างครั้งพระยาอภัยนุราชหรือยิ่งกว่านั้น" เรื่องเกี่ยวกับเมืองสตูลยังปรากฏ ในหนังสือพงศาวดารเมือง สงขลา แต่ข้อความที่ปรากฏบางตอนเกี่ยวกับ ชื่อผู้ว่าราชการเมืองสตูลไม่ตรงกับ

พระราชพงศาวดาร กรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ ๓ ประวัติเกี่ยวกับเมืองสตูล ในการจัดรูปแบบการปกครองเมืองตามระบอบมณฑล เทศาภิบาลว่า ในปี พ.ศ. ๒๔๔๐ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้รักษาเมืองไทรบุรี เมืองปะลิส และเมืองสตูล เป็นมณฑล เทศาภิบาล เรียกว่า "มณฑลไทรบุรี" โปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพระยา ไทรบุรีรามภักดี เจ้าพระยาไทรบุรี (อับดุลฮามิต) เป็นข้าราชการ เทศาภิบาลมณฑลไทรบุรีเมืองสตูลได้แยกจากเมืองไทรบุรีอย่างเด็ดขาดตามหนังสือสัญญาไทยกับอังกฤษเรื่องปักปัน เขตแดนระหว่างไทยกับสหพันธรัฐมาลายู ซึ่งลงนามกันที่ กรุงเทพา เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ร.ศ. ๑๒๗ (พ.ศ. ๒๔๕๒)

จากหนังสือสัญญานี้ยังผลให้ไทรบุรีและปะลิสตกเป็นของอังกฤษ ส่วนสตูลคงเป็นของไทยสืบมาจนถึงปัจจุบัน เมื่อปักปันเขตแดนเสร็จแล้วได้มีพระราชโองการโปรดให้เมืองสตูลเป็นเมืองจัตวารวมอยู่ในมณฑลภูเก็ต เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ร.ศ. ๑๒๘ (พ.ศ. ๒๔๕๓) ในปีพุทธศักราช ๒๔๗๕ ประเทศไทยเปลี่ยนแปลงการปกครอง เป็นระบอบประชาธิปไตยเมืองสตูลก็มีฐานะยกเป็นจังหวัดหนึ่งอยู่ในราชอาณาจักรไทยสืบต่อมาจนทุกวันนี้

คำว่า "สตูล" มาจากคำภาษามาลายูว่า "สโตย" แปลว่า กระท้อน อันเป็นผลไม้ชนิดหนึ่งที่ขึ้นชุกชุมในท้องที่เมืองนี้ ซึ่งต่อมาได้รับการตั้งสมญานามเป็นภาษามาลายูว่า "นคริสโตยมาบังสการา (Negeri Setoi Mumbang Segara)" หรือแปลเป็นภาษาไทยว่า สตูล เมืองแห่งพระสมุทรทเวา ดังนั้น "ตราพระสมุทรทเวา" จึงกลายเป็นตราหรือสัญลักษณ์ของจังหวัดมาตราบเท่าทุกวันนี้ ปัจจุบันจังหวัดสตูล แบ่งการปกครองออกเป็น ๗ อำเภอ คือ ๑. อำเภอเมืองสตูล ๒. อำเภอละงู ๓. อำเภอควนกาหลง ๔. อำเภอทุ่งหว้า ๕. อำเภอควนโดน ๖. อำเภอท่าแพ ๗. อำเภอมะนัง

๒) ลักษณะทางกายภาพ

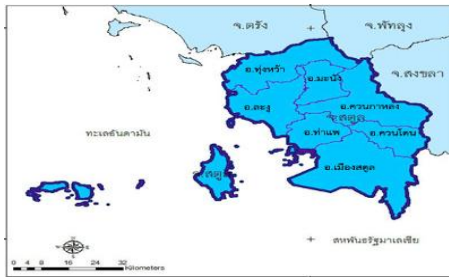
๒.๑) ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดสตูล เป็นจังหวัดสุดเขตแดนใต้ของประเทศไทย ด้านฝั่งทะเลอันดามันห่างจากกรุงเทพมหานคร ๙๗๓ กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ ๒,๘๐๗.๕๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑,๗๕๔,๗๐๑ ไร่ (นับรวมพื้นที่ที่เป็นส่วนของน้ำทะเล) เป็นลำดับที่ ๖๓ ของประเทศ และลำดับที่ ๑๒ ของภาคใต้ รองลงมา คือ จังหวัดปัตตานี และจังหวัดภูเก็ต ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๖ องศา ๔ ลิปดาเหนือ ถึง ๗ องศา ๒ ลิปดาเหนือ และเส้นแวงที่ ๙๙ องศา ๕ ลิปดาตะวันออก ถึง ๑๐๐ องศา ๓ ลิปดาตะวันออก มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศมาเลเซียตลอดแนวชายแดนทางบกยาวประมาณ ๕๖ กิโลเมตร ติดฝั่งทะเลอันดามันมีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ ๑๔๔.๘ กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง และอำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง
ทิศใต้	ติดต่อกับ	รัฐเปอร์ลิสและรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา และรัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

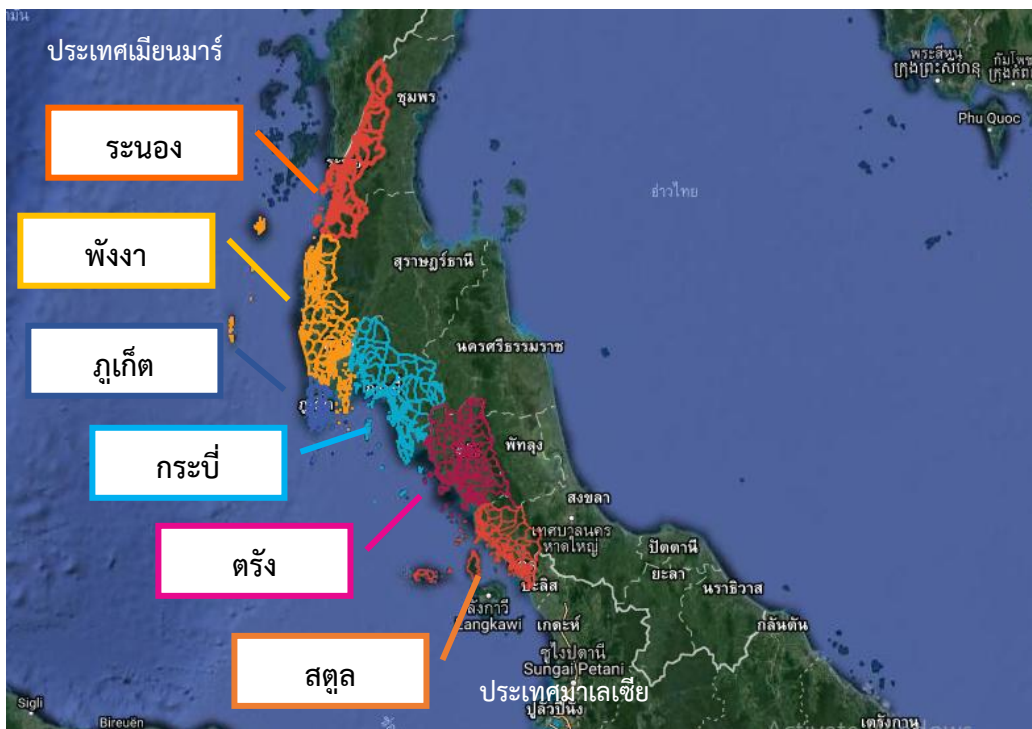
โดยพื้นที่บนบกมีเทือกเขาบรรทัดและสันกาลาคีรีเป็นเส้นกั้นอาณาเขตระหว่างจังหวัดสตูลกับจังหวัดอื่น ๆ และประเทศมาเลเซีย

ภาพที่ ๑ แสดงที่ตั้งและอาณาเขตของจังหวัดสตูล

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๗

ภาพที่ ๒ แสดงที่ตั้งและอาณาเขตของจังหวัดสตูลในกลุ่มจังหวัดอันดามัน

จากข้อมูลที่ตั้งและอาณาเขตของจังหวัดกลุ่มจังหวัดอันดามัน ทุกจังหวัดมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดในกลุ่มอ่าวไทย มีพื้นที่ติดทะเลฝั่งอันดามัน จังหวัดสตูลเป็น ๑ ใน ๒ จังหวัดที่ติดประเทศเพื่อนบ้านอยู่ทางใต้สุดฝั่งทะเลอันดามัน คือ ประเทศมาเลเซีย ทำให้มีจุดยุทธศาสตร์ที่ได้เปรียบในเชิงการค้าขายชายแดน มีขนาดพื้นที่ใหญ่เป็นลำดับที่ ๕ ของกลุ่มจังหวัดอันดามัน

ภาพที่ ๓ แสดงที่ตั้งและอาณาเขตของจังหวัดสตูลในภูมิภาคอาเซียน

๒.๒) ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดสตูล มีลักษณะเป็นพื้นที่ราบสลับกับภูเขา พื้นที่ทางทิศเหนือและทิศตะวันออกเป็นเนินเขาและภูเขาสูง โดยมีเทือกเขาสำคัญ คือ ภูเขาสันกาลาคีรี พื้นที่ค่อยๆ ลาดเอียงลงสู่ทะเลด้านตะวันตก และทิศใต้มีที่ราบแคบๆ ขนานไปกับชายฝั่งทะเล ถัดจากที่ราบลงไปเป็นป่าชายเลน น้ำเค็มขึ้นถึงมีป่าแสมหรือป่าโกงกางอยู่เป็นจำนวนมาก เป็นจังหวัดที่มีลำน้ำสายสั้นๆ ไหลผ่านพื้นที่ทางตอนเหนือและทิศตะวันออกของจังหวัด ประกอบด้วยภูเขามากมายสลับซับซ้อนโดยมีทิวเขานครศรีธรรมราชแบ่งเขตจังหวัดสตูลกับจังหวัดสงขลา และทิวเขาสันกาลาคีรีแบ่งเขตประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย และยังมีภูเขาน้อยใหญ่อยู่กระจัดกระจายในตอนล่างและชายฝั่งตะวันตก ภูเขาที่สำคัญได้แก่ เขาจัน เขาพญาบังสา เขาหัวกาหมิง เขาใหญ่ เขาทะนนาน เขาควนกาหลง และเขาโต๊ะพญาวัง

ภาพที่ ๔ แสดงลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดสตูล

ที่มา : กรมชลประทาน ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๗

๒.๓) ลักษณะภูมิอากาศ

พื้นที่จังหวัดสตูลได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากมหาสมุทรอินเดียและลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดประเทศไทยและอ่าวไทย ลักษณะภูมิประเทศ เป็นแบบร้อนชื้น มี ๒ ฤดู ฤดูร้อนกับฤดูฝน โดยมีช่วงฤดูร้อนเพียง ๔ เดือน ระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนเมษายน ช่วงฤดูฝนยาวนานถึง ๘ เดือน ระหว่างเดือน พฤษภาคม ถึงเดือนธันวาคมมีฝนตกชุกในเดือนพฤษภาคมถึงเดือนพฤศจิกายน ค่าเฉลี่ย ฝนในคาบ ๓๐ ปี ของจังหวัดสตูล ๒,๓๔๘.๓๐ มิลลิเมตร

สำหรับ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ปริมาณฝนตกมากที่สุด ใน ๑ วัน วัดได้ ๒๖๕.๘ มิลลิเมตร วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๓.๐ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๔.๕ องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดวัดได้ ๓๗.๓ องศาเซลเซียส วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๖ และอุณหภูมิต่ำสุดวัดได้ ๑๙.๐ องศาเซลเซียส วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๖

๓) ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

๓.๑) ประชากร ประชากร ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๗ จำนวน ๓๒๕,๑๓๓ คน แยกเป็น

ประชากรเพศชาย	จำนวน	๑๖๑,๘๒๒ คน
ประชากรเพศหญิง	จำนวน	๑๖๓,๓๑๑ คน
จำนวนครัวเรือน	จำนวน	๑๑๐,๖๕๐ หลัง

ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนประชากรรายอำเภอ/เทศบาล

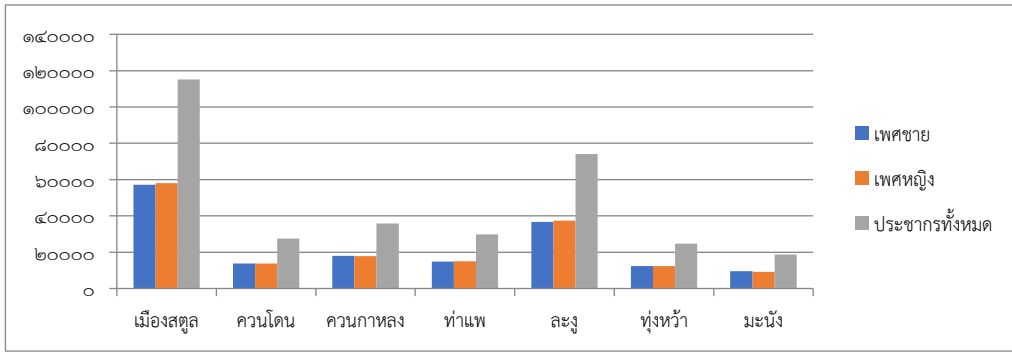
ลำดับ	อำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			ครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	อำเภอเมืองสตูล	๕๖,๘๔๐	๕๗,๘๗๓	๑๑๔,๗๑๓	๔๑,๑๔๒
๒	อำเภอลง	๓๖,๗๒๖	๓๗,๓๓๙	๗๔,๐๖๕	๒๔,๙๐๙
๓	อำเภอกวนกาหลง	๑๗,๘๓๒	๑๗,๗๔๐	๓๕,๕๗๒	๑๒,๓๐๗
๔	อำเภอท่าแพ	๑๔,๘๕๙	๑๕,๐๕๗	๒๙,๙๑๖	๙,๑๑๕
๕	อำเภอกวนโดน	๑๓,๗๒๐	๑๓,๘๙๗	๒๗,๖๑๗	๘,๒๘๓
๖	อำเภอทุ่งหว้า	๑๒,๓๔๑	๑๒,๒๗๐	๒๔,๖๑๑	๘,๒๖๔
๗	อำเภอมะนัง	๙,๕๐๔	๙,๑๓๕	๑๘,๖๓๙	๖,๖๓๐
รวม		๑๖๑,๘๒๒	๑๖๓,๓๑๑	๓๒๕,๑๓๓	๑๑๐,๖๕๐

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๗

๓.๒) โครงสร้างประชากร

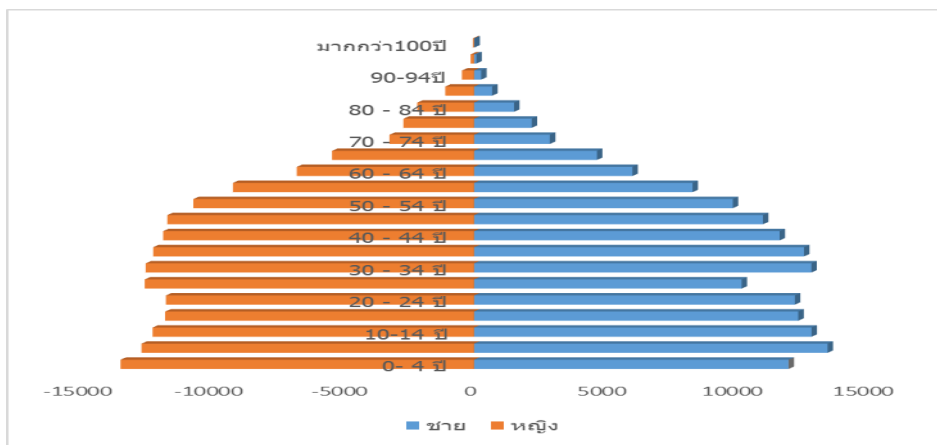
จำนวนประชากรจังหวัดสตูลมีแนวโน้มสูงขึ้น โดยโครงสร้างประชากรตามกลุ่มอายุ และเพศ พบว่าเพศชายและเพศหญิง มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน โดยเพศชายน้อยกว่าเพศหญิงเล็กน้อย โดยมีเพศชาย ร้อยละ ๔๙.๗๗ และเพศหญิง ร้อยละ ๕๐.๒๒ และประชากรผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นด้วยจากโครงสร้าง ประชากร จังหวัดสตูลจะต้องมีการเตรียมการรองรับสำหรับสวัสดิการ และการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุที่เพิ่มมากขึ้น ทั้งการดูแลในสถานบริการและชุมชน เช่นเดียวกับกลุ่มวัยทำงานที่ต้องเสี่ยงกับกลุ่มโรคไม่ติดต่อสำคัญ ได้แก่ โรคเบาหวาน และความดันโลหิตสูง เป็นต้น

ภาพที่ ๕ แสดงแผนภาพประชากรจำแนกตามพื้นที่ และเพศ พ.ศ ๒๕๖๕ จังหวัดสตูล

ที่มา : กรมการปกครอง ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๗

ภาพที่ ๖ แสดงภาพปิรามิดประชากรจำแนกตามกลุ่มอายุและเพศ พ.ศ ๒๕๖๖ จังหวัดสตูล

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๗

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางประชากรที่สำคัญ

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางประชากรที่สำคัญ นั่นคือ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ ปี ขึ้นไป) มีจำนวนและสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง จาก ๓๕,๕๙๖ คน หรือ ร้อยละ ๑๐.๘๙ ของประชากรทั้งจังหวัดในปี ๒๕๕๗ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๔.๕๖ ของสัดส่วนประชากร ในเดือนมิถุนายน ๒๕๖๖ ทั้งนี้ ตามนิยามของสังคมผู้สูงอายุ ประเทศไทยได้เริ่มก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ โดยพิจารณาจากประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ที่มีสัดส่วนมากกว่าร้อยละ ๑๐ และจะเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ในปี ๒๕๖๗ นั่นคือ เมื่อประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป มีสัดส่วนสูงกว่าร้อยละ ๒๐

หน่วยการปกครอง

๑) อำเภอ	๗	อำเภอ
๒) ตำบล	๓๖	ตำบล
๓) หมู่บ้าน	๒๗๙	หมู่บ้าน
๔) องค์การบริหารส่วนจังหวัด	๑	แห่ง
๕) เทศบาล	๗	แห่ง (๑ เทศบาลเมือง ๖ เทศบาลตำบล)
๖) องค์การบริหารส่วนตำบล	๓๔	แห่ง

๓.๓) โครงสร้างราชการบริหารส่วนภูมิภาค

การจัดองค์กรราชการบริหารส่วนภูมิภาค มีหน่วยราชการที่อยู่ในความควบคุมดูแลของผู้ว่าราชการจังหวัด คือ ส่วนราชการต่างๆ ในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน

ส่วนราชการในระดับจังหวัดเป็นหน่วยงาน ๒ ลักษณะ คือ หน่วยราชการบริหารส่วนภูมิภาคประจำจังหวัด และหน่วยราชการบริหารส่วนกลางในจังหวัด (ที่ขึ้นตรงต่อส่วนกลาง) และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ รวมจำนวน ๙๘ หน่วย ประกอบด้วย

- หน่วยราชการบริหารส่วนภูมิภาคประจำจังหวัดของจังหวัดสตูล มีทั้งสิ้น ๓๓ หน่วยงาน
- หน่วยราชการบริหารส่วนกลางในจังหวัด มีทั้งสิ้น ๕๔ หน่วย
- หน่วยงานรัฐวิสาหกิจในจังหวัด มีทั้งสิ้น ๑๓ หน่วย
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาล ๗ แห่ง

(แยกเป็น เทศบาลเมือง ๑ แห่ง และเทศบาลตำบล ๖ แห่ง) และองค์การบริหารส่วนตำบล ๓๔ แห่ง

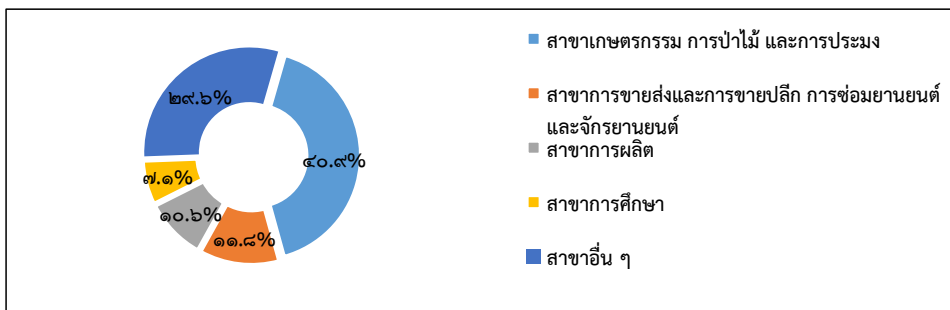
๔) ข้อมูลเศรษฐกิจ

โครงสร้างเศรษฐกิจ

โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๕ (แบ่งตามสาขาการผลิต)

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสตูล ขึ้นอยู่กับสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงเป็นหลัก โดยมีสัดส่วนร้อยละ ๔๐.๙ สาขาการผลิตที่มีความสำคัญรองลงมา ได้แก่ สาขาการขนส่งและการขายปลีก มีสัดส่วนร้อยละ ๑๑.๘ สาขาอุตสาหกรรมการผลิต มีสัดส่วนร้อยละ ๑๐.๖ สาขาการศึกษา มีสัดส่วนร้อยละ ๗.๑ และสาขาอื่นๆ มีสัดส่วนร้อยละ ๒๙.๖ ตามลำดับ

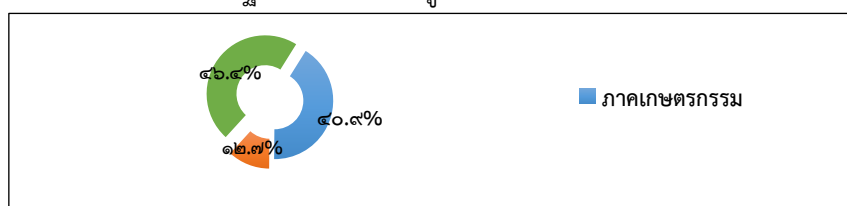
ภาพที่ ๗ แสดงโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสตูล ณ ราคาประจำปี ปี ๒๕๖๔ (แบ่งตามสาขาการผลิต)

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสตูล ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๕ (แบ่งตามภาคการผลิต)

โครงสร้างเศรษฐกิจ จังหวัดสตูล ขึ้นอยู่กับภาคบริการ มีสัดส่วนร้อยละ ๔๖.๔ ภาคเกษตรกรรม มีสัดส่วนร้อยละ ๔๐.๙ และภาคอุตสาหกรรม มีสัดส่วนร้อยละ ๑๒.๗ มูลค่าการผลิตส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับภาคบริการเป็นสำคัญ ภาคเกษตรกรรมมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ส่วนภาคอุตสาหกรรมกลับมาขยายตัวอีกครั้งจากที่หดตัวในช่วงปีที่ผ่านมา

ภาพที่ ๘ แสดงโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสตูล ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๕ (แบ่งตามภาคการผลิต)

ตารางที่ ๒ แสดงข้อมูลโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสตูล ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๕ (แบ่งตามภาคการผลิต)

ภาคการผลิต	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ภาคเกษตรกรรม	๑๐,๗๒๔	๑๑,๔๘๑	๑๓,๑๘๘	๑๓,๙๔๙	๑๓,๗๓๐
สัดส่วน (ร้อยละ)	๓๕.๘	๓๗.๐	๔๐.๔	๔๑.๖	๔๐.๙
ภาคอุตสาหกรรม	๓,๕๐๐	๓,๔๕๐.๘	๓,๔๐๒	๓,๘๕๔	๔,๒๖๕
สัดส่วน (ร้อยละ)	๑๑.๗	๑๑.๑	๑๐.๔	๑๑.๕	๑๒.๗
ภาคบริการ	๑๕,๗๒๘	๑๖,๐๗๙.๔	๑๖,๐๔๐	๑๕,๗๒๘	๑๕,๕๙๙
สัดส่วน (ร้อยละ)	๕๒.๕	๕๑.๙	๔๙.๒	๔๖.๙	๔๖.๔
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	๒๙,๙๕๓	๓๑,๐๑๑	๓๒,๖๓๐	๓๓,๕๓๑	๓๓,๕๙๕
	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)
ข้อมูล ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๗

ตารางที่ ๓ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕

หน่วย : ล้านบาท

หน่วย : ล้านบาท	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
ภาคเกษตร	๑๐,๗๒๔	๑๑,๔๘๑	๑๓,๑๘๘	๑๓,๙๔๙	๑๓,๗๓๐
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๑๐,๗๒๔	๑๑,๔๘๑	๑๓,๑๘๘	๑๓,๙๔๙	๑๓,๗๓๐
นอกภาคเกษตร	๑๙,๒๒๘	๑๙,๕๓๐	๑๙,๔๔๒	๑๙,๕๘๒	๑๙,๘๖๔
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๒๔๙	๒๑๖	๑๙๔	๒๓๐	๒๕๕
การผลิต	๒,๘๓๘	๒,๘๑๒	๒,๗๖๓	๓,๑๕๖	๒,๕๕๔
การไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๓๒๖	๓๔๔	๓๕๙	๓๘๑	๓๖๙
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสียของเสียและสิ่งปฏิกูล	๘๘	๗๙	๘๖	๘๗	๘๗
การก่อสร้าง	๑,๓๓๙	๑,๒๙๐	๑,๔๒๒	๑,๕๒๒	๑,๓๗๑
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๓,๖๗๗	๓,๘๖๖	๔,๒๖๐	๔,๑๘๐	๓,๙๖๕
การขายส่งและสถานที่เก็บสินค้าที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๔๐๖	๔๖๔	๓๒๑	๒๑๙	๓๒๐
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๒๗๐	๓๑๙	๓๑๐	๓๒๔	๓๑๔
กิจกรรมการเงินและการประกันภัย	๑,๔๓๘	๑,๔๑๖	๑,๔๕๑	๑,๓๕๖	๑,๕๔๕
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑,๑๕๑	๑,๑๔๓	๑,๒๒๔	๑,๒๙๒	๑,๒๕๓
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๑๓	๒๓	๙๐	๖๗	๔
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๒๕๘	๒๙๓	๑๕๐	๖๙	๑๑๒
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๑,๒๔๘	๑,๒๖๐	๑,๓๓๗	๑,๓๘๐	๑,๓๗๘
การศึกษา	๒,๒๔๘	๒,๒๔๓	๒,๒๖๔	๒,๓๒๙	๒,๓๙๒

หน่วย : ล้านบาท	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคม สงเคราะห์	๘๔๖	๘๘๘	๙๓๐	๙๖๖	๑,๐๒๘
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๓๙	๔๔	๓๙	๔๗	๕๐
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	๒๐๒	๒๐๐	๑๙๗	๑๙๒	๑๘๖
Gross provincial product (GPP)	๒๙,๙๕๓	๓๑,๐๑๑	๓๒,๖๓๐	๓๓,๕๓๑	๓๓,๕๙๕
GPP Per capita (Baht)	๑๐๓,๑๕๗	๑๐๖,๐๑๘	๑๑๐,๗๕๘	๑๑๓,๐๓๘	๑๑๒,๕๐๒
Population (๑,๐๐๐ persons)	๒๙๐	๒๙๓	๒๙๕	๒๙๗	๒๙๙

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๗

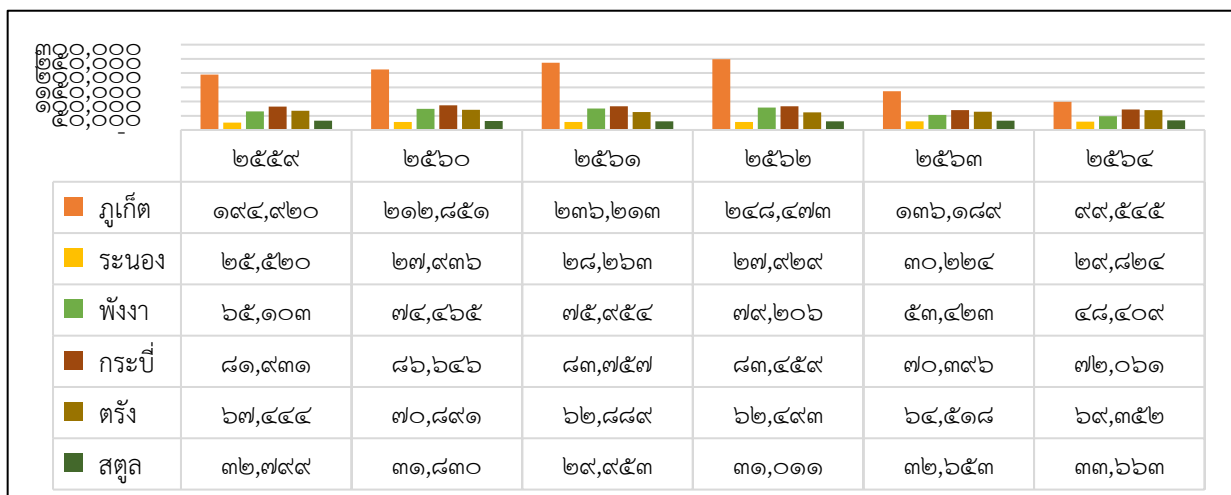
มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสตูล ในปี ๒๕๖๕ ณ ราคาประจำปีมีมูลค่าเท่ากับ ๓๓.๕๙๕ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ๖๓.๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๐.๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ (GDP) คิดเป็นร้อยละ ๒.๔ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้ (GRP) จังหวัดสตูลมีขนาดเศรษฐกิจ เป็นอันดับที่ ๕ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน รองจากจังหวัดภูเก็ต กระบี่ ตรัง และพังงา (ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

๑) ภาคเกษตร มีมูลค่าเพิ่มเท่ากับ ๑๓,๗๓๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ๒๑๙ ล้านบาท มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๔๐.๙ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสตูล

๒) ภาคนอกเกษตร มีมูลค่าเพิ่มเท่ากับ ๑๙,๘๖๔ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ๒๘๓ ล้านบาท มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๕๙.๑ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสตูล

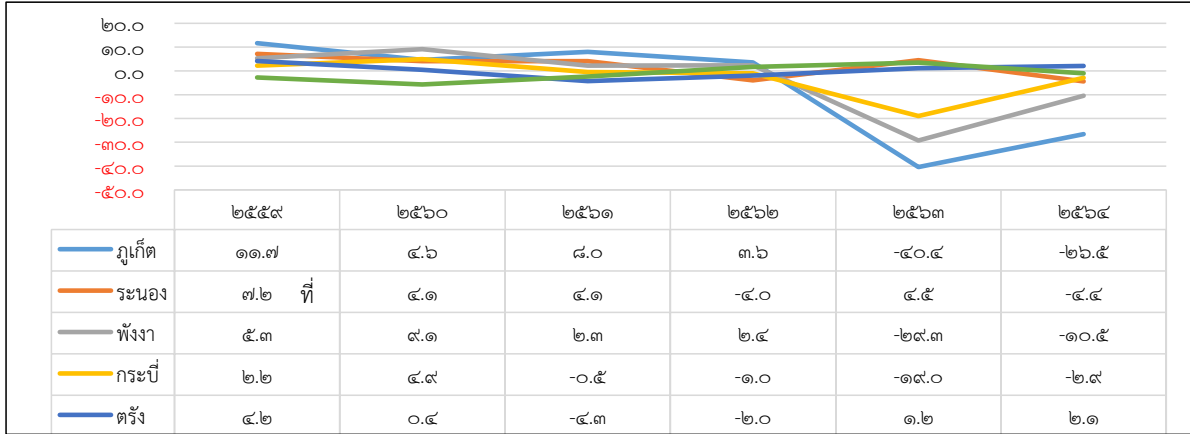
ภาพที่ ๙ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๖ หน่วย : ล้านบาท

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของจังหวัด

อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๕ หดตัวร้อยละ -๔.๘ จากการลดลงของภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร ได้แก่ เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ การก่อสร้าง และกิจกรรมอสังหาริมทรัพย์

ภาพที่ ๑๐ แสดงอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดอันดามัน ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ หน่วย : ร้อยละ

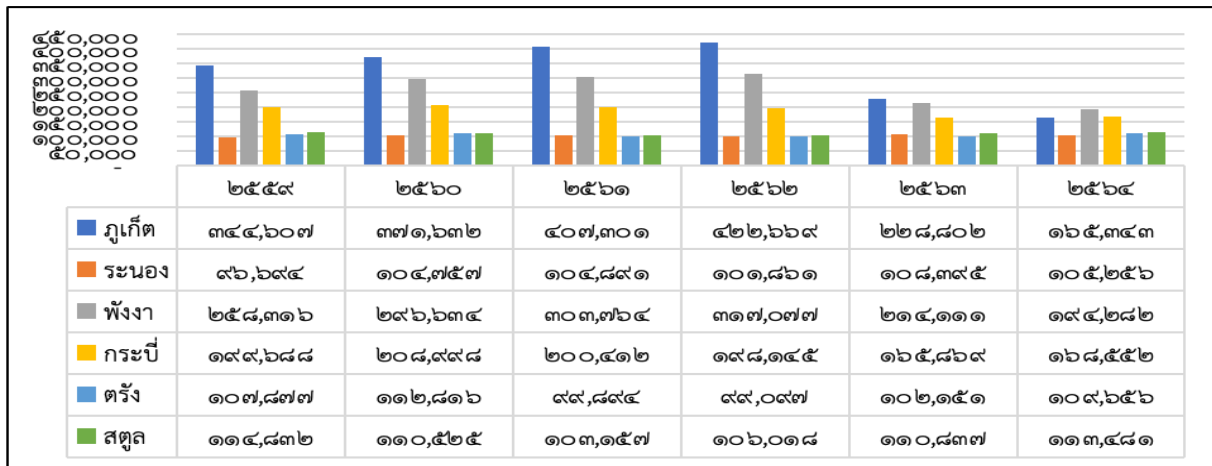

มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ข้อมูล ณ เดือน เมษายน ๒๕๖๗

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP Per Capita) ปี ๒๕๖๕ จังหวัดสตูลมีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว เท่ากับ ๑๑๒,๕๐๒ บาทต่อคนต่อปี ลดลงจากปีที่ผ่านมา ๕๓๖ เป็นลำดับที่ ๔๓ ของประเทศและเป็นลำดับที่ ๕ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน รองจากจังหวัดพังงา กระบี่ และภูเก็ต

ภาพที่ ๑๑ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔

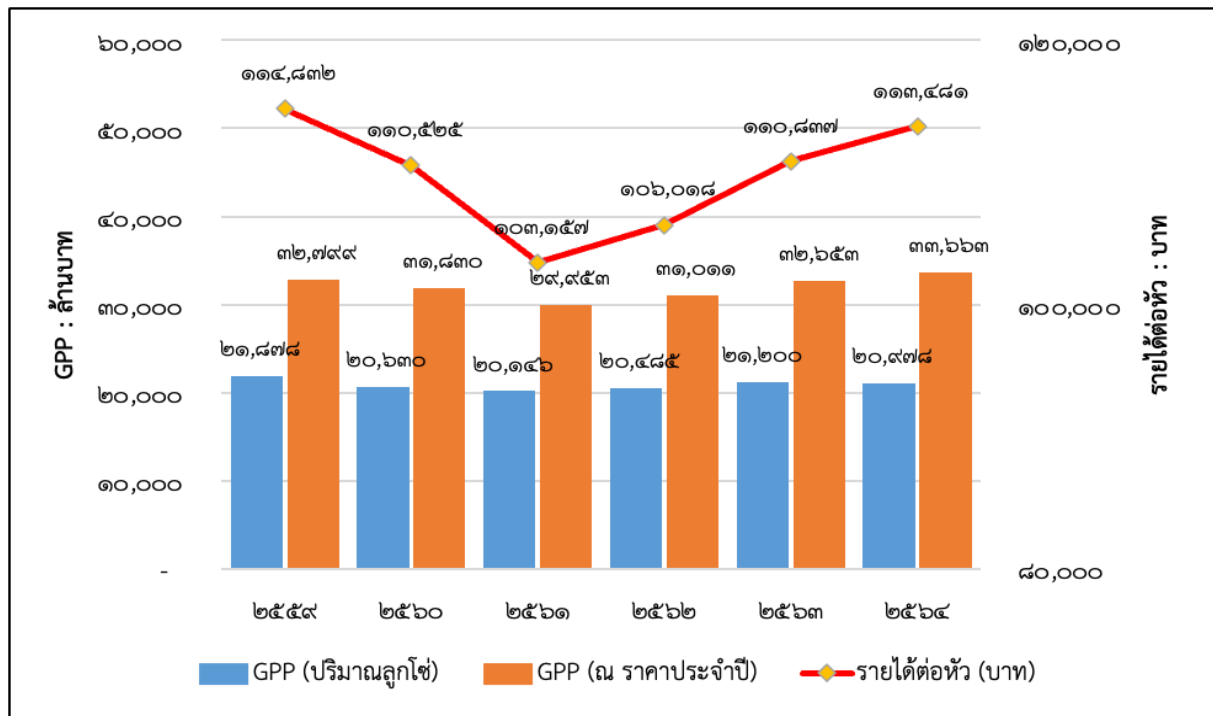
หน่วย : ล้านบาท

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๖

ภาพที่ ๑๒ แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) และรายได้ต่อหัวของประชากร (GPP Per capita) จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)
ข้อมูล ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๗

๓.๑) ด้านสาขาเกษตรกรรม

(๑) การเพาะปลูก

จังหวัดสตูล มีเนื้อที่ทั้งหมด ๑,๗๕๔,๗๐๐ ไร่ พื้นที่ถือครองเพื่อทำการเกษตร ๗๐๔,๑๔๔ ไร่ มีคร่าวเรือนเกษตรกร จำนวน ๔๐,๓๗๔ ครัวเรือน การเพาะปลูกในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ พื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญแยกเป็นรายอำเภอ ดังตาราง

ตารางที่ ๔ แสดงจำนวนพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ปี ๒๕๖๖

พืชเศรษฐกิจ	พื้นที่ปลูก (ไร่)							รวม
	อ.เมืองสตูล	อ.ทุ่งหว้า	อ.ละงู	อ.ควนกาหลง	อ.ควนโดน	อ.ท่าแพ	อ.มะนัง	
ยางพารา	๘๔,๓๙๕	๗๙,๒๒๕	๘๓,๖๒๔	๑๒๘,๒๖๒	๓๒,๙๑๑	๕๕,๓๙๐	๖๔,๕๓๖	๕๒๘,๒๔๓
ปาล์มน้ำมัน	๙,๔๑๕	๑๒,๕๘๗	๒๐,๓๙๕	๓๕,๔๐๒	๔,๔๓๔	๑๔,๕๒๙	๓๙,๔๘๕	๑๓๖,๒๔๗
ข้าวนาปี	๔,๒๙๓	๓	๔,๘๓๙	๕๙๘	๑,๓๘๓	๒,๙๒๑	๓๘๕	๑๔,๔๒๒
ลองกอง	๒๗๐	๘๕	๓๔๓	๑,๐๓๐	๙๔๐	๓๑๒	๒๘๓	๓,๒๖๓
ทุเรียน	๒๕๗	๑๒๓	๓๒๕	๑,๒๗๘	๑,๑๘๑	๕๑๒	๗๐๗	๔,๓๘๓
เงาะ	๑๓๖	๓๒	๑๗๖	๕๓๔	๓๘๘	๑๑๗	๑๘๕	๑,๕๖๘
มังคุด	๑๕๖	๖๖	๓๑๒	๖๖๗	๔๗๐	๑๑๔	๒๖๐	๒,๐๔๕
จำปาตะ	๙๔	๓๐	๘๕	๓๖๒	๘๕๐	๘๙	๑๘๕	๑,๖๙๕

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๗

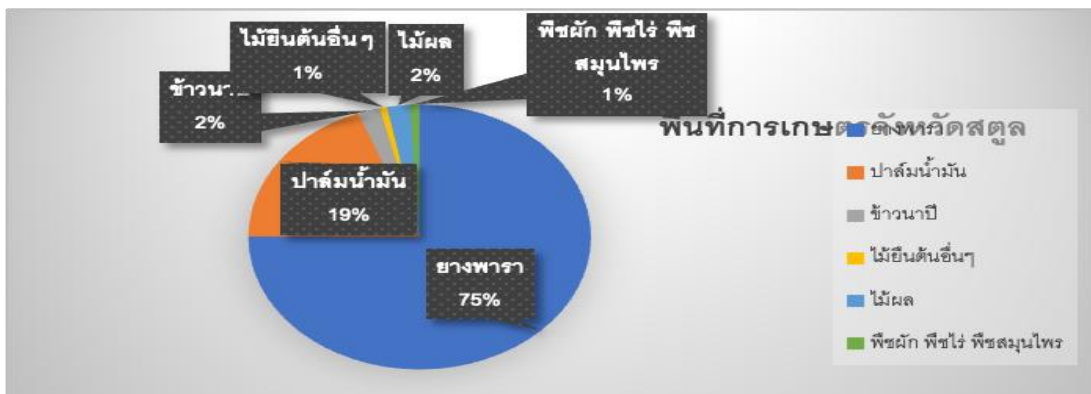
ภาคการเกษตรเป็นสาขาการผลิตที่สำคัญในโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสตูลโดยมีมูลค่าการผลิตภาคการเกษตรประจำปี ๒๕๖๕ จำนวน ๑๓,๗๓๐ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๔๐.๙ ของมูลค่าการผลิตรวมของทั้งจังหวัด โดยมูลค่าการผลิตภาคการเกษตรส่วนใหญ่มาจากพืชเศรษฐกิจหลัก คือ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และประมง

จังหวัดสตูล มีเนื้อที่ทั้งหมด ๑,๗๕๔,๗๐๐ ไร่ เป็นพื้นที่ถือครองเพื่อทำการเกษตรทั้งสิ้น ๗๐๔,๑๔๔ ของจังหวัดสตูล คิดเป็นร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่จังหวัด และมีครัวเรือนเกษตรกร (ปี ๒๕๖๖) จำนวน ๔๐,๓๗๔ ครัวเรือน

พืช

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสตูล อันดับ ๑ ได้แก่ ยางพารา เนื้อที่ปลูก ๕๒๘,๒๔๓ ไร่ รองลงมา ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน เนื้อที่ปลูก ๑๓๖,๒๔๗ ไร่ ข้าว เนื้อที่ปลูก ๑๔,๔๒๒ ไร่ และไม้ผล เช่น ทูเรียน เนื้อที่ปลูก ๔,๓๘๓ ไร่ ลองกอง เนื้อที่ปลูก ๓,๒๖๓ ไร่ มังคุด เนื้อที่ปลูก ๒,๐๔๕ ไร่ เงาะ เนื้อที่ปลูก ๑,๕๖๘ ไร่ และจำปาตะ เนื้อที่ปลูก ๑,๖๙๕ ไร่ เป็นต้น

ภาพที่ ๑๓ แสดงจำนวนพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๖

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เดือน เมษายน ๒๕๖๗

รายละเอียดพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสตูล มีดังนี้

๑.๑ ยางพารา เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญทางเศรษฐกิจและมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดในอันดับ ๑ ของจังหวัดสตูล ในปี ๒๕๖๕ เนื้อที่ปลูก จำนวน ๕๒๕,๒๕๒ ไร่ เนื้อที่กรีดยาง จำนวน ๔๓๐,๘๗๔ ไร่ ปริมาณผลผลิต จำนวน ๙๙,๔๓๒ ตัน/ปี ผลผลิตเฉลี่ย จำนวน ๒๓๑ กิโลกรัม/ไร่/ปี และในปี ๒๕๖๖ เนื้อที่ปลูก จำนวน ๕๒๘,๒๔๓ ไร่ เนื้อที่กรีดยาง จำนวน ๔๓๑,๒๖๖ ไร่ ปริมาณผลผลิต จำนวน ๙๕,๓๖๑ ตัน/ปี ผลผลิตเฉลี่ย จำนวน ๒๒๑ กิโลกรัม/ไร่/ปี เนื้อที่ปลูก พื้นที่ให้ผลผลิตและผลผลิต (ตัน) ปี ๒๕๖๖ เมื่อเทียบกับ ๒๕๖๕ พื้นที่ปลูกเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๕๗ พื้นที่ให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๐๙ ผลผลิตลดลงร้อยละ ๔.๐๙ ราคาขายเฉลี่ยปี ๒๕๖๖ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๕ ราคาตกลงจาก ๔๖ บาท/กิโลกรัม เป็น ๔๕ บาท/กิโลกรัม พื้นที่ปลูกลดลง เนื่องจากเกษตรกรชาวสวนยางโค่นยางและเปลี่ยนไปด้วยพืชยืนต้นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจชนิดอื่นที่มีราคาสูง เช่น ทูเรียน ปาล์มน้ำมัน เป็นต้น และปรับเปลี่ยนไปทำสวนแบบเกษตรกรรมยั่งยืน ส่งผลให้เนื้อที่ไม้ยืนต้นยางพารา ลดลงทุกปี และราคาขายเฉลี่ยที่มีราคาตกลงจากปี ๒๕๖๔ เกษตรกรมีแนวโน้มรายได้ทรงตัว จากปัญหาความต้องการใช้ยางพาราตรงตัวไม่ได้ปรับตัวสูงขึ้น เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจโลกชะลอตัวที่เป็นผลมาจากภาวะสงคราม รัสเซีย-ยูเครน และเกษตรเผชิญปัจจัยเสี่ยงด้านผลผลิตที่อาจลดลงจากสถานการณ์โรคใบร่วงยางพาราที่ยังมีอยู่และการดูแลจัดการสวนที่เกษตรกรใส่ปุ๋ยน้อยลงผลจากราคาปุ๋ยสูงขึ้นในช่วงปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕

๑.๒ ปาล์มน้ำมัน เป็นพืชยืนต้นที่มีศักยภาพในการผลิตน้ำมันต่อหน่วยพื้นที่สูงสุดเมื่อเทียบกับพืชน้ำมันอื่นๆ และมีความทนทานต่อผลกระทบจากภัยธรรมชาติมากกว่าพืชอายุสั้นต่างๆ โดยสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้นานกว่า ๒๕ ปี อีกทั้งยังสามารถใช้เป็นอาหารและใช้เป็นพลังงานทดแทนในรูปของไบโอดีเซลได้ จึงทำให้ปาล์มน้ำมันเป็นพืชเศรษฐกิจที่ทั่วโลกให้ความสนใจ แต่ด้วยข้อจำกัดของแนวเขตเส้นศูนย์สูตรประเทศไทย จึงเป็น ๑ ใน ๔๒ ประเทศของโลกเท่านั้นที่มีพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการปลูกปาล์มน้ำมัน ซึ่งประเทศไทยผลิตได้เป็นอันดับ ๓ ของโลก รองจากประเทศอินโดนีเซียและมาเลเซีย โดยปัจจุบันประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันกว่า ๖.๔ ล้านไร่ และมีแนวโน้มขยายพื้นที่ปลูกอย่างรวดเร็ว ซึ่งปาล์มน้ำมันมีระบบของการผลิตและการตลาดที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ดังนั้นการพัฒนางานด้านปาล์มน้ำมันจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยจะต้องพัฒนาครอบคลุม องค์รวม ตั้งแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ให้อยู่บนพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ปาล์มน้ำมัน เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญเป็นอันดับ ๒ ของจังหวัดสตูล รองจากยางพารา โดยมีพื้นที่ปลูกครอบคลุมทั้ง ๗ อำเภอ ในปี ๒๕๖๖ มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันจำนวน ๑๓๖,๒๔๗ ไร่ พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๕ เกษตรกรปรับเปลี่ยนพื้นที่จากยางพาราเป็นปาล์มน้ำมันจากภาวะราคายางพาราผันผวนและราคาต่ำ ประกอบกับเกษตรกรประสบกับปัญหาโรคใบร่วงชนิดใหม่ในยางพาราผันผวนและราคาต่ำ ประกอบกับเกษตรกรประสบกับปัญหาโรคใบร่วงชนิดใหม่ในยางพาราที่มีผลทำให้ผลผลิตลดลง เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราบางส่วนปรับเปลี่ยนพื้นที่มาปลูกปาล์มน้ำมัน และผลไม้ และผลผลิตที่เพิ่มขึ้นจากการมีพื้นที่ให้ผลเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๕ และเกษตรกรมีการดูแลการจัดการดี เนื่องจากมีเงินทุนในการดูแลจัดการสวนจากราคาปุ๋ยเคมีปี ๒๕๖๖ ปรับตัวลดลง ผลจากราคापาล์มน้ำมันปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๖ ยังมีราคาดี ราคาลดลงเล็กน้อย และสภาพภูมิอากาศที่ไม่มีภาวะแล้ง ส่งผลต่อความสมบูรณ์ของต้นปาล์มน้ำมัน

๑.๓ ข้าวนาปี เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญเป็นอันดับ ๓ ของจังหวัดสตูล รองลงมาจากยางพาราและปาล์มน้ำมัน ซึ่งฤดูการปลูกและเก็บเกี่ยวข้าวนาปีจะอยู่ในช่วงเดือนมิถุนายน ถึงเดือนมีนาคม ของปีถัดไป สำหรับการปลูกข้าว จังหวัดสตูลมีเนื้อที่เพาะปลูกข้าวไม่มากนัก ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย ปลูกข้าวเพื่อไว้บริโภคในครัวเรือน รวมถึงบางส่วนเกษตรกรหันมาปลูกพืชเศรษฐกิจตัวอื่นซึ่งทำรายได้มากกว่า เนื่องจากต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ตั้งแต่ปี ๒๕๖๔ พื้นที่ปลูกข้าวนาปีมีแนวโน้มลดลงจากต้นทุนการผลิตสูงจากราคาปุ๋ยแพงในช่วง ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕ ทำให้เกษตรกรไม่ทำนาเพราะไม่คุ้มทุน และบางรายปรับเปลี่ยนพืชปลูกเป็นปาล์มน้ำมัน และไร่นาสวนผสมซึ่งทำรายได้ดีกว่า โดยพันธุ์ข้าวที่เกษตรกรนิยมปลูก คือ พันธุ์อัลฮัมดุลิลลาฮ์ โดยปลูก ในพื้นที่นาปี ส่วนพื้นที่นาปรัง เกษตรกรนิยมปลูกพันธุ์ข้าวหอมปทุมธานี

(๒) การปศุสัตว์

ปัจจุบัน จังหวัดสตูลมีเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ จำนวน ๒๓,๔๐๙ ครัวเรือน จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์สูงสุดอยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองสตูล จำนวน ๕,๓๗๑ ราย รองลงมา คือ อำเภอละงู ๔,๗๐๒ ราย และอำเภอท่าแพ จำนวน ๓,๗๕๐ ราย เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อยเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพเสริม หรือเลี้ยงแบบผสมผสานกับอาชีพหลัก ซึ่งก็คือ การทำสวนยางพารา การทำสวนปาล์มน้ำมัน การทำสวนผลไม้ การทำไร่-นา เป็นต้น จำนวนสัตว์ที่เลี้ยงต่อครัวเรือนมีจำนวนน้อยและมักเลี้ยงปล่อยให้หากินเองตามธรรมชาติ ในแปลงหญ้าสาธารณะและในพื้นที่การเกษตรอื่นๆ เช่น สวนยางพารา สวนปาล์มน้ำมัน สวนผลไม้ ไร่-นา เป็นต้น เกษตรกรยังไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการปลูกพืชอาหารสัตว์เพื่อใช้เลี้ยงสัตว์มากนัก แต่เริ่มมีการปลูกพืชอาหารสัตว์บ้างแต่เป็นส่วนน้อย การเลี้ยงสัตว์ปีก (ไก่พื้นเมือง เป็ดพื้นเมือง) เป็นการเลี้ยงระบบปล่อย ส่วนการเลี้ยงสัตว์ปีกระบบโรงเรือนที่มีการควบคุมโรค และการบริหารจัดการ มีเฉพาะไก่เนื้อ ไก่ไข่ สุกร เป็นการเลี้ยงที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์ม GAP

จังหวัดสตูล ได้มีส่วนในการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเลี้ยงปลุสสัตว์ โดยจัดให้มีหน่วยผสมเทียมของกรมปลุสสัตว์ จำนวน ๗ หน่วย สำหรับบริการผสมเทียมโคเนื้อ แพะเนื้อ มีโรงฆ่าสัตว์ใหญ่ (โค) ที่ได้รับอนุญาต และมีมาตรฐาน จำนวน ๕ แห่ง โรงฆ่าสัตว์เล็ก (สุกร) จำนวน ๑ แห่ง และโรงฆ่าสัตว์ปีก จำนวน ๒ แห่ง และสถานที่กักกันสัตว์ จำนวน ๓ แห่ง

(๓) การประมง

จังหวัดสตูล มีมูลค่าผลผลิตด้านการประมงประจำปี ๒๕๖๖ มูลค่าทั้งสิ้น ๓,๗๓๕.๐๖ ล้านบาท โดยสาขาที่มีมูลค่าสูงสุด ๓ อันดับแรก คือการประมงพาณิชย์ ๑,๒๖๑.๑๒ ล้านบาท รองลงมาคือ การประมงพื้นบ้าน ๑,๑๘๘.๐๗ ล้านบาท และการเลี้ยงกุ้งทะเล ๑,๐๑๗.๗๘ ล้านบาท มูลค่าการผลิตปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากผลผลิตที่ได้จากการเพาะเลี้ยงมีปริมาณเพิ่มขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับปีฐาน ๒๕๖๕ พบว่าเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑.๑๓

การประมงทะเลพาณิชย์ เป็นการทำการประมงนอกเขตชายฝั่ง มีเรือประมง จำนวน ๓๓๖ ลำ และมีเรือบางส่วนมาจากต่างถิ่นที่นำปลามาขึ้นท่าในจังหวัดสตูล โดยปี ๒๕๖๖ มีปริมาณสัตว์น้ำทั้งหมด ๓๑,๕๒๘ ตัน มูลค่า ๑,๒๖๑.๑๒ ล้านบาท จะเห็นได้ว่าปริมาณผลผลิตที่จับได้ลดลง เนื่องจากมาตรการควบคุมให้เรือประมงทำการประมงที่ถูกต้องตามกฎหมาย และสภาวะอากาศแปรปรวน ส่งผลต่อการออกทำการประมง ทำให้ผลผลิตจากการจับสัตว์น้ำลดลง เปรียบเทียบกับ ปีฐาน ๒๕๖๕ พบว่าลดลง ร้อยละ ๖.๖๕

การประมงพื้นบ้าน เป็นการทำการประมงบริเวณเขตชายฝั่ง ซึ่งเป็นเรือประมงที่มีการขึ้นทะเบียนเรืออยู่เดิมและเรือที่ได้รับการจดทะเบียนเรือใหม่ ภายในปี ๒๕๖๔ จำนวน ๒,๒๘๒ ลำ และมีเรือประมงพื้นบ้านอีกจำนวน ๑,๓๖๙ ลำ ที่ไม่มีทะเบียนเรือ ซึ่งมีผลผลิตสัตว์น้ำที่จับได้ปี ๒๕๖๖ จำนวน ๑๑,๓๑๕ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๑,๑๘๘.๐๗ ล้านบาท ปริมาณผลผลิตปี ๒๕๖๖ มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากสภาวะอากาศที่แปรปรวนส่งผลกระทบต่อทำการประมงและซื้อขายสัตว์น้ำ เปรียบเทียบกับปีฐาน ๒๕๖๕ พบว่าลดลง ร้อยละ ๙.๐๒

การทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย พื้นที่การเลี้ยงอยู่ใน ๔ อำเภอชายฝั่งทะเล ส่วนใหญ่เป็นปลากะพงขาว ปะกะรัง เลี้ยงในกระชังและบ่อดิน การเลี้ยงปูนิ่ม และการเลี้ยงปลาอื่นๆ มี จำนวน ๘๕๐ ฟาร์ม พื้นที่การเลี้ยง ๗๔๑.๔๕ ไร่ ผลผลิตปี ๒๕๖๖ จำนวน ๗๖๕ ตัน มูลค่า ๑๐๗.๑๐ ล้านบาท มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากเกษตรกรเริ่มเพิ่มกำลังการผลิตมากขึ้น เพื่อรองรับการท่องเที่ยวที่เริ่มดีขึ้นจากก่อนหน้าช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เปรียบเทียบกับปีฐาน ๒๕๖๕ พบว่าผลผลิตลดลง ร้อยละ ๑๓.๒๓

การเพาะและอนุบาลปลาน้ำกร่อย เป็นการอนุบาลลูกปลากะพงขาว มีจำนวนเกษตรกร ๒๕ ราย พื้นที่ดำเนินการ ๕๓.๙๓ ไร่ ผลผลิต ปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ ๕.๘๘ ล้านตัว มูลค่า ๗๐.๕๖ ล้านบาท ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่อำเภอละงู มีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น เนื่องจากสถานการณ์ของโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ที่มีแนวโน้มลดลง ซึ่งทำให้ผู้เลี้ยงกล้าที่จะเพิ่มกำลังการผลิตมากขึ้นและมีการจำหน่ายออกพื้นที่ต่างจังหวัดและต่างประเทศ เปรียบเทียบกับปีฐาน ๒๕๖๕ พบว่าผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๙.๖๒

การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเล มีฟาร์มที่มีผลผลิต จำนวน ๒๘๖ ฟาร์ม พื้นที่การเลี้ยง ๕,๐๔๓.๒๒ ไร่ โดยผลผลิตปี ๒๕๖๖ มีปริมาณ ๘,๐๘๖.๔๓ ตัน มูลค่า ๑,๐๑๗.๗๘ ล้านบาทเศษ ราคาผลผลิตกุ้งขนาด ๑๐๐ ตัวต่อกิโลกรัม เคลื่อนไหวอยู่ที่ ๙๐-๑๒๐ บาท มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่ราคากุ้งที่ค่อนข้างตกต่ำ ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งทะเลไม่กล้าที่จะเพิ่มกำลังการผลิต ทำให้มีผลผลิตออกสู่ตลาดเพิ่มขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับปีฐาน ๒๕๖๕ พบว่าผลผลิตเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑.๒๗

การเพาะพันธ์และอนุบาลกุ้งทะเล มีฟาร์ม จำนวน ๑๐ ฟาร์ม พื้นที่ดำเนินการ ๑๙.๓๙ ไร่ ปี ๒๕๖๕ มีผลผลิต ๓๗๙.๗๔ ล้านตัว มูลค่า ๔๕.๕๖ ล้านบาท โดยราคาลูกกุ้งขนาดโพสลาวา ๑๐-๑๒ เคลื่อนไหวอยู่ที่ ๑๐-๑๒ สตางค์ต่อตัว มีปริมาณกุ้งเพิ่มขึ้นเล็กน้อย เนื่องจากราคากุ้งทะเลที่ปรับตัวต่ำลง ทำให้เกษตรกร ผู้เลี้ยงกุ้งทะเลยังไม่เพิ่มกำลังผลิต และเพื่อรอดูแนวโน้มราคาว่าจะไปในทิศทางใด ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อโดยตรงกับเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งทะเล เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณการผลิตลูกพันธ์กุ้งทะเลกับปีฐาน ๒๕๖๕ พบว่าผลผลิตลดลง ร้อยละ ๙.๘๗

การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด มีฟาร์มเลี้ยง ๒,๑๑๖ ฟาร์ม พื้นที่การเลี้ยง ๗ อำเภอ ๑,๐๒๐.๐๘ ไร่ ปี ๒๕๖๖ ผลผลิตอยู่ที่ ๔๕๙.๔๕ ตัน มูลค่า ๓๑.๗๙ ล้านบาท มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากเกษตรกรเปลี่ยนมาบริโภคสัตว์น้ำจืดมากขึ้น ส่งผลให้ปริมาณการผลิตสัตว์น้ำจืดมากขึ้นด้วย เมื่อเปรียบเทียบกับปีฐาน ๒๕๖๕ พบว่าผลผลิตมีปริมาณเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๕.๓๓

การจับสัตว์น้ำจืดจากแหล่งธรรมชาติ ส่วนใหญ่จับจากแม่น้ำลำคลอง หนองบึง เพื่อนำมาบริโภค มีปริมาณสัตว์น้ำ ๑๑๓.๗๗ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๑๓.๐๘ ล้านบาท มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีการจับสัตว์น้ำจากธรรมชาติ มาเพื่อบริโภคในปริมาณที่เพิ่มขึ้น เปรียบเทียบกับปีฐาน ๒๕๖๕ พบว่าผลผลิตจากการจับสัตว์น้ำจืดจากแหล่งธรรมชาติ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓๓.๖๐

ผู้ประกอบการด้านการประมง ปี ๒๕๖๖ พบว่ามีผู้ประกอบการที่เป็นผู้รวบรวมสัตว์น้ำ แพลลา และพ่อค้าคนกลาง จำนวน ๓๓๘ ราย สถานประกอบการผู้ค้าปัจจัยการผลิตสัตว์น้ำ จำนวน ๒ ราย สถานประกอบการแปรรูปเบื้องต้น ๑๐ ราย สถานประกอบการแปรรูปพื้นเมือง ๙ ราย โรงงานแปรรูปสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์ ๓ แห่ง ผู้นำเข้า - ส่งออกสัตว์น้ำ ๑๕๘ ราย และสถานประกอบการห้องเย็น ๓ แห่ง มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะผู้รวบรวมสัตว์น้ำ ผู้นำเข้า - ส่งออก เนื่องจากอุปสงค์ด้านสินค้าสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น ทั้งในตลาดภายในและต่างประเทศ

ทำเทียบเรือประมง จำนวน ๗๒ แห่ง ได้แก่ ทำเทียบเรือประมงที่ใช้สำหรับพักเรือประมง เท่านั้น ๒๑ แห่ง ทำเทียบเรือประมงพาณิชย์ ๒๑ แห่ง ทำเทียบเรือประมงพื้นบ้าน ๒๙ แห่ง และทำเทียบเรือประมงที่บริการน้ำหรือน้ำแข็ง ๑ แห่ง ส่วนทำเทียบเรือประมงอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งก่อสร้างโดยกรมประมง ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุและที่ไม่ใช่ที่ราชพัสดุสำหรับชาวประมงพื้นบ้านใช้ในการสัญจรและขนส่งผลผลิตนั้นส่วนใหญ่มีสภาพชำรุด ที่ต้องซ่อมแซมโดยด่วน เพราะหากปล่อยไว้จะเกิดความเสียหายต่อร่างกายและสินทรัพย์ของผู้ใช้ได้อย่างไรก็ตามเนื่องจากอยู่ในเขตพื้นที่ป่าสงวนหรือป่าชายเลน ทำให้การจะซ่อมแซม มีข้อจำกัดด้วยระเบียบต่างๆ การหาแนวทางในทางปฏิบัติที่มีระเบียบรองรับในการดำเนินการทำได้รวดเร็ว จะสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของชาวประมงได้

๓.๒ ด้านสาขาการบริการ

(๑) การท่องเที่ยว

จังหวัดสตูล เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่สวยงามมีความโดดเด่นในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จึงเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยว ถึงแม้ว่าจะมีข้อจำกัดในเรื่องฤดูกาลในการท่องเที่ยวก็ตาม แต่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อภาพรวมของท่องเที่ยวภายในจังหวัดสตูลมากนัก ดังนั้นการท่องเที่ยวของสตูลยังคงมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งตลาดหลักยังคงเป็นผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย ส่วนใหญ่นิยมเดินทางไปยังเกาะตะรุเตา และบางส่วนใช้จังหวัดสตูลเป็นทางผ่านไปยังเกาะลังกาวิ ประเทศมาเลเซีย ในขณะที่ชาวต่างประเทศมีอัตราการลดลง ทั้งนี้ เนื่องจาก นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศยังคงเข้าใจผิดว่า จังหวัดสตูลอยู่ใกล้กับ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้ไม่กล้าตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยว ส่งผลทำให้

กระแสน้ำเดินทางของผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศมีแนวโน้มที่ลดลง แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสตูลเป็นที่รู้จักกันของนักท่องเที่ยว มีดังนี้

สันหลังมังกร

เป็นสันหาดทรายคล้ายทะเลแหวกกลางทะเล แต่มีความแตกต่างจากที่อื่นตรงที่แนวหาดที่เห็นนั้นไม่ใช่ทรายแต่เป็นเปลือกหอยนับล้านล้านตัวที่ถูกคลื่นซัดมาทับถมกันเป็นระยะทางยาวกว่า ๔ กิโลเมตร ซึ่งเชื่อมเป็นทางยาวระหว่าง เกาะหัวมัน กับ เกาะสาม ในช่วงที่น้ำลด เราจะเห็นน้ำแยกออกจากกันทั้งสองฝั่ง พอเหมาะพอเจาะกับที่แสงแดด ที่สาดส่องลงมาตรงกลางมองเห็นเป็นเกร็ดที่แวววาว เหมือนมังกรกำลังเลื้อยตามแนวโค้งแหวกว่ายน้ำในทะเล ตามตำนานเล่าว่า ใครที่ได้ไปยืนบนสันเกล็ดมังกรนี้ จะได้รับพลังบริสุทธิ์จากฮวงจุ้ยแห่งท้องทะเล ที่จะช่วยเติมเต็มพลังกายพลังใจให้เข้มแข็งเป็นแหล่งท่องเที่ยว

ถ้ำภูผาเพชร

ถ้ำที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทย และใหญ่ติดอันดับต้น ๆ ของโลก เนื่องจากถ้ำมีความยาวและลักษณะคดเคี้ยวแบ่งเป็นหลายตอน ภายในถ้ำมีหินงอกหินย้อย

เกาะหลีเป๊ะ

เป็นเกาะกลางทะเลอยู่ในเขตจังหวัดสตูลอยู่ทางตอนใต้ ของเกาะอาดัง ห่างจากแผ่นดิน ของจังหวัดสตูล ๖๒ กิโลเมตร นอกเขตอำนาจการควบคุมของอุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะตะรุเตา ในจังหวัดสตูล เป็นชายหาดบนเกาะที่ อุดมไปด้วยท้องทะเลที่สดใสสะอาด สวยงาม และมีเวียงอ่าว ที่สวยงามหาดทรายละเอียดนิ่มเหมือนแป้ง

เกาะไข่

อยู่ห่างจากเกาะตะรุเตาไปทางทิศตะวันตก ประมาณ ๑๕ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางจากเกาะตะรุเตาประมาณ ๔๐ นาที สิ่งที่มีชื่อเสียงบนเกาะไข่ ได้แก่ ชุมประตูลิณีธรรมชาติ เป็นสัญลักษณ์ของอุทยานแห่งชาติตะรุเตา ทะเลรอบ ๆ เกาะไข่มีแนวปะการังอยู่โดยทั่วไป ทุกปีจะมีเต่าทะเลขึ้นมาวางไข่เป็นจำนวนมาก ทางด้านทิศตะวันตกของเกาะมีหาดทรายสีขาวนวลละเอียด และน้ำทะเลใสเห็นผืนทรายใต้น้ำอย่างชัดเจน

ถ้ำเลสเตโกดอน

เป็นถ้ำที่มีการขุดค้นพบซากดึกดำบรรพ์ของช้างสเตโกดอน และแหล่งโบราณคดีอื่น ๆ อีกมากมายภายในถ้ำพบหินงอกหินย้อยที่สวยงาม เป็นถ้ำที่มีลักษณะคล้ายอุโมงค์ที่ยาวที่สุดในประเทศไทย มีความยาวประมาณ ๓.๕ กิโลเมตร ใช้เรือคายัค หรือยางพายในการเที่ยวชม

เกาะหินงาม

แหล่งท่องเที่ยวขนาดเล็กทางทิศใต้ของเกาะอาดัง ที่มีความโดดเด่นบริเวณชายหาดที่เต็มไปด้วยหินสีดำกลมเกลี้ยงซึ่งมีลวดลายสวยงาม ขนาดเล็กใหญ่แตกต่างกันไป เมื่อโดนคลื่นซัดก้อนหินจะมีความมันวาว ส่วนบริเวณกลางเกาะจะมีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยป่าไม้สีเขียว อีกทั้งยังมีความเชื่อเล่ากันว่า หินทุกก้อนมีคำสาปของเจ้าพ่อตะรุเตา หากใครนำติดตัวไปจะเกิดหายนะ

๔) การค้าชายแดน

การค้าชายแดนจังหวัดสตูลมีมูลค่าการค้าไม่สูง มีช่องทางด้านศุลกากรติดกับประเทศมาเลเซีย (รัฐเปอร์ลิส, รัฐเคดาห์) ทั้งทางบกและทางน้ำ ประกอบด้วยด่านถาวร ๒ ด่าน คือ

ด่านศุลกากรสตูล ติดกับประเทศมาเลเซีย เส้นทางทะเล ผู้ประกอบการสตูลส่วนใหญ่จะใช้เพื่อขนส่งไปยังท่าเรือปีนังและส่งต่อไปประเทศอินโดนีเซีย จีน และประเทศอื่นๆ ตั้งอยู่ที่ ตำบลตำมะลัง อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล เวลาเปิด-ปิดด่าน ๐๘.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. (เวลาประเทศไทย)

ด้านบุคลากรวังประจัน เส้นทางถนน ติดกับด้านวังเกลียนรัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย ตั้งอยู่ที่ตำบลวังประจัน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล เวลาเปิด-ปิดด้าน ๐๗.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. (เวลาประเทศไทย)

๕) สาขาอุตสาหกรรม

การอุตสาหกรรม

สถิติจำนวนโรงงานแยกตามหมวดอุตสาหกรรม

จังหวัดสตูล มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ (สะสม) ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๘ มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๙๐ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๖,๖๑๑.๒๓ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๔,๔๘๔ คน โดยจำแนกโรงงานตามหมวดอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.๒๕๓๕ ได้ดังนี้

ตารางที่ ๕ แสดงสถิติจำนวนโรงงานแยกตามจำพวก

จำพวกที่	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
๒	๑	๐.๙๙	๑๐
๓	๑๘๙	๖,๖๑๐.๒๔	๔,๓๘๘
รวม	๑๙๐	๖,๖๑๑.๒๓	๔,๔๘๔

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล, ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๖ แสดงสถิติจำนวนโรงงานแยกตามหมวดอุตสาหกรรม

รายการ	จำนวน (โรง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
อุตสาหกรรมอาหาร	๑๙	๙๕๐.๘๐	๑,๗๑๓
อุตสาหกรรมแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๑๗	๗๕๗.๙๗	๑,๔๕๔
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๔	๑๘๔.๕๘	๔๐
อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๑๗	๔๔๔.๖๐	๒๐๙
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ	๑๘	๓๓๖.๔๒	๒๕๓
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ	๒	๔๗.๘๘	๒๑
อุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	๒	๔.๙๙	๑๔
อุตสาหกรรมผลิตยานพาหนะฯ	๑๕	๒๙๒.๙๐	๒๒๐
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก	๒	๒๗.๑๔	๑๘
อุตสาหกรรมอื่นๆ	๙๔	๓,๕๘๘.๙๖	๕๕๒
รวม	๑๙๐	๕,๒๘๖.๔๗	๔,๓๗๒

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล, ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๘

ความเคลื่อนไหวการลงทุนอุตสาหกรรมที่สำคัญในจังหวัดสตูล ณ ปี ๒๕๖๘

สาขาอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด ได้แก่

(๑) อุตสาหกรรมอาหาร ประกอบด้วย กิจการจากสัตว์น้ำ กิจการเกี่ยวกับน้ำมันจากพืชหรือสัตว์ และกิจการทำน้ำแข็ง เป็นต้น ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๑๙ โรงงาน เงินลงทุน ๙๕๐.๘๐ ล้านบาท คนงาน ๑,๗๑๓ คน

(๒) อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ ประกอบด้วย กิจการเกี่ยวกับแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๑๖ โรงงาน เงินลงทุน ๖๐๒.๙๒ ล้านบาท คนงาน ๑,๓๘๒ คน

(๓) อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง ประกอบด้วย การผลิตยางแท่งมาตรฐาน STR ๒๐ และยางผสม (Compound Rubber) ทำยางแผ่นผึ่งแห้ง/รมควัน ตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๑๗ โรงงาน เงินลงทุน ๔๔๔.๖๐ ล้านบาท คนงาน ๒๐๙ คน

ข้อมูลการลงทุนภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๗ และปี ๒๕๖๖

ปี ๒๕๖๖ มีผู้ประกอบการกิจการโรงงานสนใจที่จะลงทุนในภาคอุตสาหกรรม จำนวน ๑๓ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๖๔๒.๓๖ ล้านบาท คนงานรวม ๘๒ คน ดังนี้

ตารางที่ ๗ แสดงข้อมูลการลงทุนในจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๖

ลำดับที่	ประกอบกิจการ	จำนวน (โรง)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
๑	ขุดตัดดินลูกรัง	๖	๔๗.๖๐	๑๑
๒	คอนกรีตผสมเสร็จ	๓	๕๒.๐๐	๑๙
๓	เศษซีเมนต์ย่อยแห้ง	๑	๙.๕๕	๔
๔	สกัดน้ำมันปาล์มดิบ	๑	๕๒๐.๐๐	๓๕
๕	ทำยางแผ่นดิบ,ยางแผ่นผึ่งแห้ง/ รมควัน	๑	๓.๘๐	๗
๖	ผลิตท่อคอนกรีตเสริมเหล็กและผลิต อิฐบล็อก	๑	๑๘.๙๖	๖
รวม		๑๓	๖๔๒.๓๖	๘๒

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล, ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

มีโรงงานที่แจ้งเลิกกิจการ จำนวน ๑๓ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๗๒.๒๖ ล้านบาท คนงานรวม ๙๑ คน ได้แก่ ประเภทกิจการ ขุดตัดดินลูกรัง หีบน้ำมันปาล์มดิบ ซ่อมรถยนต์ ยางแผ่นดิบ ยางแผ่นผึ่งแห้ง/รมควัน และทำประดิษฐ์กรไม้ วงกบประตูหน้าต่าง

ปี ๒๕๖๗ มีผู้ประกอบการโรงงานสนใจที่จะลงทุนในภาคอุตสาหกรรม จำนวน ๒ โรงงาน
เงินลงทุนรวม ๕.๒๐ ล้านบาท คนงานรวม ๗ คน ดังนี้

ตารางที่ ๘ แสดงข้อมูลการลงทุนในจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๗

ลำดับที่	ประกอบกิจการ	จำนวน (โรง)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
๑	ขุดตัดดินลูกรัง	๒	๕.๒๐	๗
	รวม	๒	๕.๒๐	๗

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล, ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

มีโรงงานที่แจ้งเลิกกิจการ จำนวน ๗ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๕๒๔.๑๗ ล้านบาท คนงานรวม ๒๑๘ คน ได้แก่
ประเภทกิจการ ขุดตัดดินลูกรัง ซ่อมรถยนต์ เคาะพ่นสีรถยนต์ และยางและผลิตภัณฑ์จากยาง

ตารางที่ ๙ แสดงสถิติจำนวนโรงงาน เงินลงทุน และจำนวนแรงงาน เปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันกับปีก่อน

รายการ	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๖	จำนวนการ เปลี่ยนแปลง เพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการ เปลี่ยนแปลง
โรงงานที่ได้รับอนุญาตใหม่	๒ โรง	๑๓ โรง	๑๑ โรง	-๘๔.๖๑
เงินลงทุน	๕.๒๐ ล้านบาท	๖๔๒.๓๖ ล้านบาท	๖๓๗.๑๖ ล้านบาท	-๙๙.๑๙
แรงงาน	๗ คน	๘๒ คน	๗๕ คน	-๙๑.๔๖
การเลิกกิจการ	๗ โรง	๑๓ โรง	๖ โรง	-๔๖.๑๕

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล, ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

ผลจากการพิจารณาข้อมูลการลงทุนของโรงงานอุตสาหกรรม เปรียบเทียบกับช่วงระยะเวลา
เดียวกันในปีก่อน พบว่า ปี ๒๕๖๗ มีโรงงานที่ได้รับการอนุญาตใหม่ จำนวน ๒ โรง เงินลงทุน ๕.๒๐ ล้านบาท
คนงาน ๗ คน และมีโรงงานที่เลิกกิจการ จำนวน ๗ โรง แต่เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๖๖ มีโรงงานที่ได้รับการ
อนุญาตใหม่ จำนวน ๑๓ โรง เงินลงทุน ๖๔๒.๓๖ ล้านบาท คนงาน ๘๒ คน และมีโรงงานที่เลิกกิจการ
จำนวน ๑๓ โรง

จะเห็นได้ว่า ปี ๒๕๖๗ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงระยะเวลาเดียวกันในปีก่อน พบว่า มีโรงงานที่
ได้รับอนุญาตใหม่เพิ่มขึ้น จำนวน ๑๑ โรง คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๖๑ จำนวนเงินลงทุนของโรงงานที่ได้รับอนุญาต
ใหม่ ลดลง จำนวน ๖๓๗.๑๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๑๙ อัตราการจ้างงานของโรงงานที่ได้รับอนุญาต
ใหม่ลดลง จำนวน ๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๔๖ และมีโรงงานที่เลิกกิจการ ลดลง จำนวน ๖ โรง
คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๑๕

ตารางที่ ๑๐ แสดงการเปรียบเทียบสถิติโครงการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนของจังหวัดสตูล จาก Boi

รายการ	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๖	จำนวนการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการเปลี่ยนแปลง
โครงการได้รับอนุมัติ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	- โครงการ	-
เงินลงทุน	๖๐๕.๕๘ ล้านบาท	๑,๙๖๔ ล้านบาท	๑,๓๕๘.๔๒ ล้านบาท	-๖๙.๑๗
จ้างงาน(คนไทย)	๓๐๐ คน	๑๔๑ คน	๑๕๙ คน	๑๑๒.๗๗

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล, ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

ผลจากการพิจารณาข้อมูลกิจการที่ได้รับอนุมัติการลงทุน เปรียบเทียบกับช่วงระยะเวลาเดียวกันในปีก่อน พบว่า ปี ๒๕๖๗ มีโครงการที่ได้รับอนุมัติใหม่ จำนวน ๒ โครงการ เงินลงทุน ๖๐๕.๕๘ ล้านบาท การจ้างงาน ๓๐๐ คน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๖๖ มีโครงการที่ได้รับอนุมัติใหม่ จำนวน ๒ โครงการ เงินลงทุน ๑,๙๖๔ ล้านบาท การจ้างงาน ๑๔๑ คน

จะเห็นได้ว่า ปี ๒๕๖๗ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงระยะเวลาเดียวกันในปีก่อน พบว่า มีกิจการที่ได้รับอนุมัติการลงทุน เท่าเดิม จำนวนเงินลงทุนที่ได้รับอนุมัติ ลดลง จำนวน ๑,๓๕๘.๔๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๑๗ และอัตราการจ้างงานที่ได้รับอนุมัติ เพิ่มขึ้น จำนวน ๑๕๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑๒.๗๗

๖) โครงสร้างพื้นฐาน

๖.๑) การคมนาคม

(๑) การคมนาคมขนส่งทางบก

(๑.๑) ทางรถยนต์

จังหวัดสตูล มีเส้นทางคมนาคมทั้งทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงจังหวัดที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัด ระหว่างอำเภอ และระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน ทางหลวงที่อยู่พื้นที่จังหวัดสตูล โดยมีทางหลวงแผ่นดินที่สำคัญ ได้แก่ (๑) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๖ สายยন্ত্রการกำธร เป็นทางหลักที่สามารถเดินทาง ไปยังจังหวัดใกล้เคียง คือ จังหวัดพัทลุง จังหวัดสงขลา และจังหวัดตรัง โดยไปเชื่อมต่อกับถนนเพชรเกษม ที่สี่แยกคูหา เขตอำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา แยกซ้ายไปจังหวัดพัทลุง แยกขวาไปอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ระยะทางประมาณ ๖๗ กิโลเมตร (๒) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๔ สายฉลุง-ตรัง เป็นเส้นทางที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดสตูลกับจังหวัดตรัง ระยะทางประมาณ ๑๔๐ กิโลเมตร เริ่มจากสามแยกฉลุง ผ่านอำเภอท่าแพ อำเภอละงู อำเภอทุ่งหว้า อำเภอปะเหลียน และอำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง

(๒) การคมนาคมขนส่งทางน้ำ

ความยาวชายฝั่งทะเลจังหวัดสตูล ๑๔๔.๘๐ กิโลเมตร มีแม่น้ำลำคลองที่สำคัญในจังหวัดสตูล ทั้งหมด ๓ สาย ได้แก่

๒.๑ คลองละงู ความยาวประมาณ ๗๓.๔๔ กิโลเมตร ต้นน้ำอยู่บริเวณเทือกเขา ด้านใต้ของจังหวัดตรังและสงขลา ไหลมาทางด้านเหนือของจังหวัดตามแนวเส้นแบ่งเขตอำเภอละงูและอำเภอควนกาหลง ความยาวประมาณ ๔๗.๐๐ กิโลเมตร ไหลมาบรรจบกับคลองปากบารา

๒.๒ คลองท่าแพ ความยาวประมาณ ๔๔.๔๘ กิโลเมตร ต้นน้ำอยู่บริเวณเขาสามยอตตอนสีเดิน ไหลผ่าน อำเภอควนกาหลงเข้าสู่อำเภอท่าแพ และไหลออกสู่ทะเลบริเวณปากอ่าวเกาะแดง

๒.๓ คลองมาบั้ง ความยาวประมาณ ๖๔.๕๘ กิโลเมตร ต้นน้ำอยู่บริเวณเทือกเขา อำเภอกวนกาหลงและอำเภอกวนโดน ประกอบด้วยห้วยเล็กๆ หลายสายไหลมารวมกัน ผ่านเขตเทศบาล อำเภอ และไหลสู่ทะเลบริเวณอ่าวตำมะลัง

ร่องน้ำสำคัญในจังหวัดสตูล ทั้งหมด ๔ ร่องน้ำ ได้แก่

๑. ร่องน้ำตำมะลัง ความกว้างเฉลี่ย ๖๐ เมตร ความยาวประมาณ ๑๘ กิโลเมตร และมีความลึกจากระดับน้ำทะเลลงต่ำสุดประมาณ ๔ เมตร มีอัตราการตกตะกอนเฉลี่ย ๐.๖๐ ลูกบาศก์เมตรต่อปี และพื้นผิวของร่องน้ำมีลักษณะวัสดุเป็นทราย

๒. ร่องน้ำเจ๊ะบิลัง ความกว้างเฉลี่ย ๓๐ เมตร ความยาวประมาณ ๑๐ กิโลเมตร และมีความลึกจากระดับน้ำทะเลลงต่ำสุดประมาณ ๒ เมตร มีอัตราการตกตะกอนเฉลี่ย ๑ ลูกบาศก์เมตรต่อปี และพื้นของร่องน้ำมีลักษณะวัสดุเป็นดินปนทราย

๓. ร่องน้ำปากบารา มีขนาดความกว้างเฉลี่ย ๔๐ เมตร ความยาวประมาณ ๓ กิโลเมตร และมีความลึกจากระดับน้ำทะเลลงต่ำสุดประมาณ ๓ เมตร มีอัตราการตกตะกอนเฉลี่ย ๐.๕๐ ลูกบาศก์เมตรต่อปี และพื้นของร่องน้ำมีลักษณะวัสดุเป็นทราย

๔. ร่องน้ำบูโปย หรือ ร่องน้ำแหลมตันหยงนะไน ตั้งอยู่ ตำบลแหลมสน อำเภอ ละงู จังหวัดสตูล มีความกว้างประมาณ ๕๐๐ - ๘๐๐ เมตร ความยาวประมาณ ๙ กิโลเมตร และมีความลึกจากระดับน้ำทะเลต่ำสุดประมาณ ๕ - ๘ เมตร เป็นร่องที่มีความลึกเฉลี่ยมากที่สุดในจังหวัดสตูล

แนวชายหาดในพื้นที่จังหวัดสตูล มี ๕ แนวชายหาด ประกอบด้วย

แนวชายหาดปากบารา แนวชายหาดอ่าวนุ่น แนวชายหาดพัททยา (เกาะหลีเป๊ะ) แนวชายหาดชาวเล (เกาะหลีเป๊ะ) และแนวชายหาดประมง (เกาะหลีเป๊ะ) มีเกาะในทะเลจำนวน ๑๐๕ เกาะ เกาะที่มีผู้คนมาตั้งถิ่นฐานอาศัยอยู่ จำนวน ๙ เกาะ

การคมนาคมทางน้ำที่สำคัญ เป็นการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวภายในประเทศ และการเดินทางระหว่างประเทศไปยังประเทศมาเลเซียทางทะเล เขตพื้นที่รับผิดชอบน่านน้ำทะเล จังหวัดสตูล พื้นที่รวมโดยประมาณ ๓,๘๕๘ ตารางกิโลเมตร

จังหวัดสตูลมีท่าเทียบเรือโดยสาร จำนวน ๔ ท่าเรือ ดังนี้

๑. ท่าเทียบเรือตำมะลัง เป็นท่าเทียบเรือตั้งอยู่ในตำบลมะลัง อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล เป็นท่าที่สามารถเดินทางไปเกาะลังกาวิ ประเทศมาเลเซียโดยเรือเฟอร์รี่ มีเรือออกจากท่าเรือทุกวัน ปัจจุบันมีการปิดท่าเรือ

๒. ท่าเทียบเรือปากบารา อยู่ห่างจากอำเภอละงู ประมาณ ๘ กิโลเมตร ตั้งอยู่ที่ปากคลองละงู ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู เป็นท่าเทียบเรือที่อยู่ใกล้เกาะตะรุเตามากที่สุด ระยะทางประมาณ ๒๒ กิโลเมตร และใกล้ท่าเรือเป็นที่ตั้งของศูนย์บริการนักท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติตะรุเตา บริเวณท่าเทียบเรือปากบารา ยังมีบริษัทเอกชนนำเที่ยวและบริการเรือของบริษัทเอกชนไปยังเกาะตะรุเตา และเกาะหลีเป๊ะ

๓. ท่าเทียบเรือเจ๊ะบิลัง

๔. ท่าเทียบเรือท่าอ้อย

๖.๒) การไฟฟ้า

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสตูล มีสำนักงานให้บริการ จำนวน ๖ แห่ง

(๑) สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสตูล

(๒) สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาอำเภอละงู

(๓) สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาอำเภอควนกาหลง

(๔) สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาย่อยอำเภอท่าแพ สังกัด การไฟฟ้าฯ จังหวัดสตูล

(๕) สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาย่อยอำเภอทุ่งหว้า สังกัด การไฟฟ้าฯ สาขาอำเภอละงู

(๖) สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาย่อยอำเภอมะนัง สังกัด การไฟฟ้าฯ สาขาอำเภอควนกาหลง

จำนวนการติดตั้งพลังงานไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์

จังหวัดสตูลมีความเข้มแสงอาทิตย์เฉลี่ย ๑๖.๙๐ เมกะจูล/ตารางเมตร - วัน ซึ่งมีศักยภาพเชิงพลังงานจากแสงอาทิตย์ค่อนข้างสูง เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของพื้นที่ทั่วประเทศที่มีค่าเท่ากับ ๑๗.๘๐ เมกะจูล/ตารางเมตร - วัน ปัจจุบันเราใช้ประโยชน์จากพลังงานแสงอาทิตย์อยู่ ๒ รูปแบบ คือ การใช้ประโยชน์จากพลังงานความร้อนที่ได้โดยตรง กับการนำพลังงานแสงอาทิตย์เปลี่ยนเป็นพลังงานไฟฟ้า

๖.๓) การประปา

จังหวัดสตูล มีที่ทำการประปา จำนวน ๒ แห่ง คือ อำเภอเมืองสตูล และอำเภอละงู มีสถานีผลิตน้ำประปา จำนวน ๔ แห่ง คือ อำเภอควนโดน, ตำบลวังประจัน, อำเภอละงู และอำเภอทุ่งหว้า

๖.๔) การสื่อสารไปรษณีย์

จังหวัดสตูลมีที่ทำการไปรษณีย์ เป็นที่ทำการไปรษณีย์จังหวัด ๑ แห่ง ที่ทำการไปรษณีย์อำเภอ จำนวน ๖ แห่ง เคาน์เตอร์บริการไปรษณีย์ จำนวน ๒ แห่ง คือ เคาน์เตอร์บริการไปรษณีย์สตูลธานี อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล และเคาน์เตอร์บริการไปรษณีย์มะนัง อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล ที่ทำการไปรษณีย์อนุญาตเอกชน จำนวน ๑๕ แห่ง ร้านจำหน่ายตราไปรษณียากร จำนวน ๖ แห่ง ที่ทำการไปรษณีย์ทุกแห่งให้บริการระบบเคาน์เตอร์ไปรษณีย์อัตโนมัติ (Counter Automation) โดยให้บริการไปรษณีย์ครบวงจร (One Stop Service) และบริการรับส่งสิ่งของขนาดใหญ่ (Logispost)

๗) ลักษณะทางสังคม

จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม แต่ประชาชนในพื้นที่สามารถอยู่ร่วมกันได้ด้วยความสงบไม่มีเหตุการณ์ความรุนแรงเหมือนในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้อื่นๆ แต่หากพิจารณาจากข้อมูลด้านสังคมและความมั่นคงที่ได้แสดงไว้ข้างต้น ทำให้เห็นว่าจังหวัดสตูลยังมีปัญหาในด้านนี้ค่อนข้างมาก และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จากปัจจัยทางเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีการผลิต ต้นทุนการผลิต ฤดูกาล การเคลื่อนย้ายแรงงาน เป็นต้น ซึ่งสามารถสรุปปัญหาด้านสังคมและความมั่นคงของจังหวัดสตูลได้ ดังนี้

๗.๑) โครงสร้างประชากรของจังหวัดสตูลในปัจจุบัน มีกลุ่มวัยทำงานมีแนวโน้มลดลง และประชากรผู้สูงอายุ มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นด้วย ดังนั้น จังหวัดสตูลจะต้องมีการเตรียมการรองรับสำหรับการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุที่เพิ่มมากขึ้นทั้งการดูแลในสถานบริการและชุมชน ควรมีการพัฒนาศักยภาพเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยการเพิ่มทักษะอาชีพ สร้างรายได้และสนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพจากแหล่งเงินทุนต่างๆ เพื่อเป็นการเสริมรายได้เลี้ยงตัวเอง ครอบครัว บุตรหลานได้ตามศักยภาพ

๗.๒) ด้านแรงงาน สถานภาพแรงงาน ปี ๒๕๖๖ ประชากรจังหวัดสตูล มีจำนวน ๓๐๐,๔๒๘ คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๑๖๐,๗๐๕ คน และเป็นผู้มีงานทำ จำนวน ๑๕๗,๕๓๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๐๓ ของกำลังแรงงาน ขณะที่ผู้ว่างงาน จำนวน ๓,๑๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๙๗ ของกำลังแรงงาน ซึ่งอัตราการว่างงานจะเห็นได้ชัดเจนว่ามีสัดส่วนลดลงจากค่าเฉลี่ยปี ๒๕๖๕ ที่มีอัตราการว่างงาน ๒.๐๓ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวของแรงงานในทิศทางแนวโน้มที่ดีขึ้น โดยมีผู้มีงานทำจำนวนมากขึ้น ส่วนผู้ว่างงานลดลงทำให้นายจ้าง/สถานะประกอบการต่างๆ ในพื้นที่มีการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น ส่วนในด้านทักษะการทำงาน พบว่ากำลังแรงงานในจังหวัดยังขาดทักษะทางด้านภาษา และให้ความสำคัญกับการพัฒนาตนเองในด้านภาษาไม่มากนัก ขณะที่การผลิตบุคลากร/การฝึกอบรมต่างๆ ยังคงมีการผลิตออกอย่างต่อเนื่องไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งอาจเนื่องมาจากค่านิยมที่ต้องการส่งบุตรหลานเรียนต่อในสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ ส่วนภาคการผลิตในจังหวัดก็ยังคงขาดแคลนแรงงานในระดับล่างหรือไร้ฝีมือ และแรงงานที่มีทักษะฝีมือตามมาตรฐานในบางสาขา ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของนายจ้าง/สถานประกอบการที่มีความต้องการจ้างงานผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่สูงสุด และจากข้อมูลผู้มีงานทำในจังหวัดสตูล ส่วนใหญ่อยู่ในภาคการเกษตรและประมง มีทักษะอันเป็นคุณลักษณะที่สำคัญต่อการทำงานต่ำกว่าในระดับที่คาดหวังเกือบทุกด้าน จังหวัดสตูลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการยกระดับคุณภาพฝีมือแรงงานให้มีความรู้และทักษะสูง มีความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อให้อยู่ได้ใน Global Digital Platform รองรับการเป็นคนในยุคทศวรรษที่ ๒๑ ให้สอดคล้องกับความต้องการและทิศทางการพัฒนาของประเทศเพื่อความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนของประเทศต่อไป

๗.๓) ด้านการศึกษา

พบว่ามีจำนวนนักเรียนในสังกัดสำนักงานศึกษาเอกชนจังหวัดสตูลมีมากที่สุด จำนวน ๓๕,๖๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙ ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด รองลงมาคือ นักเรียนในสังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล จำนวน ๒๖,๔๖๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙ และนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จำนวน ๑๐,๙๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒ ตามลำดับ ข้อมูลจำนวนนักเรียนลดลงอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับอัตราการเกิดของจำนวนประชากรมีแนวโน้มลดลง ประกอบกับจำนวนนักเรียนในสถานศึกษาในจังหวัด สตูลมีอัตราการลดลงอย่างต่อเนื่องเมื่อเทียบกับปีการศึกษาก่อนหน้า สาเหตุเกิดจากการย้ายถิ่นฐานของประชากรในจังหวัดและจำนวนการเกิดของประชากรที่มีอัตราการลดลง จึงต้องมีการพัฒนาทักษะการคิด วิเคราะห์พัฒนาความสามารถการสอนของครู พัฒนานวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ เชื่อมโยงไปกับการถ่ายทอดองค์ความรู้ในเรื่องอุทยานธรณีโลกให้กับนักเรียน เพื่อให้การขับเคลื่อนอุทยานธรณีโลกมีความยั่งยืนต่อไป

๗.๔) ด้านการสาธารณสุข

-สถิติชีพที่เป็นตัวบ่งชี้สถานะด้านสุขภาพที่สำคัญ ในช่วงปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ ของจังหวัดสตูล พบว่า อัตราเกิดมีแนวโน้มลดลงอย่างเห็นได้ชัด โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีอัตราเกิดลดลงมากที่สุด และในปี ๒๕๖๖ มีอัตราเกิดเพิ่มขึ้นเล็กน้อย เป็นอัตรา ๘.๙๗ ต่อพันประชาชน ในขณะที่อัตราตายมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่งผลให้อัตราเพิ่มตามธรรมชาติอยู่ในระดับต่ำมาก ในปี ๒๕๖๖ อัตราเพิ่มร้อยละ ๐.๓๐

-ปี ๒๕๖๗ ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๗ สาเหตุการตายของประชากรจำแนกตาม รายโรคสูงสุด ๓ อันดับแรก คือ โรคหลอดเลือดในสมอง คิดเป็นอัตรา ๑๔.๔๓ ต่อแสนประชากร โรค ปอดบวม คิดเป็นอัตรา ๑๐.๑๓ ต่อแสนประชากร และโรคหัวใจขาดเลือด คิดเป็นอัตรา ๗.๙๘ ต่อแสน ประชากร ตามลำดับ

- สถานการณ์โรคที่ต้องเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา จังหวัดสตูล ในปี ๒๕๖๗ จากข้อมูลการ เฝ้าระวังทางระบาดวิทยา Digital ๕๐๖ จากสถานบริการในพื้นที่จังหวัดสตูล พบว่าโรคที่มีความสำคัญ และต้องเร่งดำเนินการติดตามปัญหา ป้องกัน และควบคุมโรค ในปี ๒๕๖๗ (ข้อมูลตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗) โรคที่สูงกว่าค่ามัธยัมในช่วงเวลาเดียวกัน ได้แก่ Pneumonia Influenza/D.H.F./Hand foot and mount/Chickenpox/Food Poisoning Leptospirosis และ Scrub Typhus โรคติดต่อที่มีอัตราป่วยสูงสุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ Pneumonia มีอัตราป่วยสูงสุด ๑๘๙.๐๕ ต่อประชากรแสนคน รองลงมา ได้แก่ Covid ๒๐๑๙ มีอัตราป่วย ๑๔๑.๔๑ ต่อประชากร แสนคน และโรค Influenza มีอัตราป่วย ๗๙.๐๐ ต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ สำหรับประเทศไทย สถานการณ์ระบาดของโรคติดเชื้อโควิด - ๑๙ คลี่คลายไปในทิศทางที่ดีขึ้น และประกาศเป็นโรคประจำ ถิ่นในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ โดยปัจจุบันสามารถกลับมาใช้ชีวิตได้อย่างปกติ

๗.๕) ด้านความยากจน

สัดส่วนคนจนของจังหวัดสตูล มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงปี ๒๕๖๐-๒๕๖๒ และลดลง ในปี ๒๕๖๓ แต่เพิ่มขึ้นในปี ๒๕๖๔ โดยร้อยละของสัดส่วนในช่วงเวลา ๓ ปีย้อนหลังตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ ถึง ๒๕๖๔ อยู่ที่ร้อยละ ๑๔.๘๒, ๗.๓๓ และ ๙.๘๓ ตามลำดับ และในปี ๒๕๖๔ มีสัดส่วนคนจนสูงกว่าประเทศ และกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน แต่ต่ำกว่าภาคใต้ และหากเปรียบเทียบเป็นรายจังหวัดในกลุ่มอันดามันแล้ว มีจังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่ที่มีสัดส่วนคนจนต่ำกว่าจังหวัดสตูล ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ ๐.๖๓, ๔.๔๗ และ ๘.๐๖ ตามลำดับ

๗.๖) ด้านศาสนา

ตารางที่ ๑๑ ข้อมูลประชากรและการนับถือศาสนา

ศาสนา	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ร้อยละ
พุทธ	๔๔,๖๐๘	๔๔,๗๐๒	๘๙,๓๑๐	๒๗.๔๗
อิสลาม	๑๑๗,๐๖๐	๑๑๘,๔๒๔	๒๓๕,๔๘๔	๗๒.๕๓
คริสต์	๑๐๒	๑๑๕	๒๑๗	๐.๐๗
ซิกข์	๕๒	๖๙	๑๒๑	๐.๐๔
อื่นๆ	-	๑	๑	๐.๐๐
รวม	๑๖๑,๘๒๒	๑๖๓,๓๑๑	๓๒๕,๑๓๓	๑๐๐

ที่มา : สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เดือน เมษายน ๒๕๖๗

๗.๗) ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่สำคัญ

๑. การเข้าสุนัต เป็นหลักการของศาสนาอิสลาม อันเกี่ยวเนื่องกับเรื่องความสะอาด คือ การขลิบผิวหนังหุ้มส่วนปลายอวัยวะเพศชาย หรือเรียกตามภาษาท้องถิ่นว่า “เข้าแขก” หรือ “คิตาน” ซึ่งจะกระทำแก่เด็กชายที่มีอายุระหว่าง ๒ – ๑๐ ปี ส่วนการจัดเลี้ยงอาหารในวันเข้าสุนัต ถือว่าเป็นประเพณีอย่างหนึ่ง

๒. พิธีกินเหนียว ประเพณีการกินเหนียว จะใช้ในหลายโอกาส เช่น แต่งงานและเข้าสุนัต คำว่า “กินเหนียว” มิใช่ว่าเจ้าของจะบริการอาหารเฉพาะข้าวเหนียวเท่านั้น แต่เป็นการเลี้ยงอาหารธรรมดาทั่วไป

๓. งานแข่งขันว่าวประเพณีจังหวัดสตูล เป็นการแข่งว่าวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจของชาวบ้าน หลังจากเสร็จสิ้นฤดูเก็บเกี่ยว การแข่งขันว่าวจะจัดในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม ของทุกปี มีการจัดแข่งขัน ๓ ประเภท คือ ว่าวเสียงดัง ว่าวขึ้นสูง และว่าวสวยงาม

๔. งานเทศกาลถือศีลกินเจ จะจัดในช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี ณ ศาลเจ้าโป้เจ้เก็ง อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล เทศกาลกินเจเป็นความเชื่อของชาวจีนที่ถือเอาวันที่ ๑ เดือน ๙ ของทุกปี เป็นการเริ่มต้นของการไม่กินเนื้อสัตว์ ภายในช่วงเวลา ๙- ๑๐ วันซึ่งในระหว่างนี้ก็ควรจะทำบุญทำทาน เพื่อเป็นการชำระทั้งร่างกายและจิตใจให้บริสุทธิ์

๕. งานประเพณีลอยเรือของชาวเลเกาะหลีเป๊ะ งานประเพณีลอยเรือของชาวเลทำกันปีละ ๒ ครั้ง คือในเดือน ๖ (พฤษภาคม) และเดือน ๑๒ (พฤศจิกายน) ผู้ริเริ่ม คือ “โต๊ะฮีลี” ซึ่งชาวเลถือว่าเป็นบรรพบุรุษคนสำคัญ เพราะเป็นผู้บุกเบิกเกาะนี้เป็นคนแรกและเป็นที่เคารพนับถือของชาวเลเป็นอย่างยิ่ง ในขณะที่มีชีวิตอยู่ เมื่อโต๊ะฮีลีตายไปแล้ว ชาวเลได้สร้างศาลหรือศาลเป็นที่สิงสถิตดวงวิญญาณไว้ในหมู่บ้าน เพื่อรำลึกถึงคุณงามความดี และเคารพบูชา ถือกันว่าเป็นดวงวิญญาณที่ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งชาวเลจะมาบนบานเพื่อขอพรเป็นประจำก่อนจะออกไปทะเลเพื่อจับปลา เพราะมีความเชื่อว่าดวงวิญญาณจะบันดาลให้เกิดความเป็นสิริมงคลและอำนวยความสะดวกในการประกอบอาชีพ

๖. วันฮารีรายอ เป็นวันรื่นเริงประจำปีของชาวมุสลิม วันฮารีรายอ มีปีละ ๒ ครั้ง คือ วันฮารีรายออิฎิ้ลฟิตรี เป็นวันรื่นเริง เนื่องจากการสิ้นสุดการถือศีลอดในเดือนรอมฎอน วันอิฎิ้ลฟิตรี ตรงกับวันที่หนึ่งของเดือนเซาวาล ซึ่งเป็นเดือนที่ ๑๐ ทางจันทรคติ และวันฮารีรายออิฎิ้ลอัธฮา หรือที่เรียกว่า วันฮารีรายอฮัจญ์ หมายถึงวันรื่นเริงเนื่องในวันเชือดสัตว์พลีชีพเป็นทานบริจาคอาหารแก่คนยากจนและประชาชนทั่วไป ตรงกับวันที่ ๑๐ ของเดือนซุลฮิจญะ เป็นเวลาเดียวกันกับการประกอบพิธีฮัจญ์ ณ นครเมกกะของมุสลิมทั่วโลก ดังนั้น ชาวไทยมุสลิมจึงนิยมเรียกวันตรานี้ว่า วันฮีดใหญ่

๗. เดือนเราะมะฎอน หรือสะกต รอมะฎอนหรือรอมฎอน คือเดือนที่ ๙ของปฏิทินฮิจญ์หรือปฏิทินอิสลามเป็นเดือนที่มุสลิมถือศีลอดทั้งเดือน ด้วยเหตุนี้จึงเรียกกันอีกชื่อหนึ่งว่า เดือนบวชและถือว่าเป็นเดือนที่สำคัญที่สุดเดือนหนึ่งมุสลิมจะต้องอดอาหารเพื่อที่จะได้มีความรู้สึกถึงคนที่ไม่ได้รับการดูแลจากสังคม เช่น ยากจน เป็นต้น และเดือนนี้ยังเป็นเดือนที่อัลกุรอานได้ถูกประทานลงมาเป็นทางนำให้กับมนุษย์มุสลิมจึงต้องอ่านอัลกุรอานเพื่อศึกษาถึงสิ่งที่พระเจ้าต้องการให้มนุษย์รู้ว่าการเป็นอยู่ในโลกนี้และโลกหน้าจะเป็นอย่างไร และจะต้องทำตัวอย่างไรบ้างกิจกรรมพิเศษของมุสลิมนิกายซุนนะห คือการละหมาดตะรอเวียฮ์ ในยามค่ำของเดือนนี้เมื่อสิ้นเดือนเราะมะฎอนแล้วจะมีการเฉลิมฉลองในวันที่ ๑ เดือนเซาวาล เรียกว่า “ฮีดิลฟิตรี”

๘. งานเมาลิตกลางจังหวัดสตูล เป็นงานที่จัดขึ้นเพื่อเป็นการรำลึกถึงหลักคำสอนและผลงานของท่านศาสดามุฮัมมัด เพื่อเป็นการส่งเสริมสถาบันศาสนาอิสลามและเพื่อผนึกกำลังของพี่น้องมุสลิมในการร่วมกันแก้ไขปัญหาที่สำคัญของจังหวัด จัดขึ้นช่วงเดือนพฤษภาคมของทุกปี

๙. หนังสืตลุง “หนังสือตลุงคน” ต่าบลอุไคเจริญ อำเภอกวนกาหลง เป็นการแสดงออกถึงวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตในท้องถิ่นสืบทอดสู่ชนรุ่นหลังได้เรียนรู้และได้สัมผัสกับวัฒนธรรมประเพณีที่มีมาเมื่อครั้งอดีต

๑๐. ประเพณี ไหว้ผีโโป (ผีหมู่ หรือพวกผีทั้งหมด) นิยามศัพท์ภาษาถิ่นใต้ คำว่า “โโป” แปลว่า หมู่ พวกประเพณีไหว้ผีโโป เป็นงานประเพณีที่มีความสำคัญ โดยได้สืบทอดกันมาคู่กับอำเภอรู่งหว้าตั้งแต่อดีตในยุคแรกๆ การไหว้ผีโโปได้แยกกระทำเป็นตระกูล แต่ละตระกูลไป ต่อมาเมื่อแต่ละตระกูลมีลูกหลานมากขึ้น จึงได้มาทำพิธีไหว้ร่วมกันเป็นพิธีใหญ่เพียงครั้งเดียว การไหว้ผีโโป (ผีหมู่) หมายถึง การไหว้ผีหัวลาด (บริเวณตลาดหน้าโรงพยาบาลรูงหว้าเก่า) ไหว้หน้าตลาด ไหว้กลางเมือง เพื่อทำบุญอุทิศให้แก่ผู้ที่ยายไปแล้ว ไม่มีญาติคอยทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้นั่นเอง

๑๑. ดาระ ดาระเป็นศิลปะการแสดงที่นิยมกันเฉพาะหมู่ชาวไทยมุสลิมในจังหวัดสตูล ปัจจุบันดาระในจังหวัดสตูลมีเพียงคณะเดียว คือ ต่าบควนโดน สืบทอดต่อมาจากนายทอง มาลินี ซึ่งเคยเล่นดาระมาตั้งแต่สมัยหนุ่มๆ และมีคณะดาระเป็นของตนเอง ต่อมาเมื่อชราภาพลง ผู้ร่วมคณะได้แยกย้ายกันไปบ้างก็ตายจากกันไป เหลือเพียงนายทอง มาลินี เพียงคนเดียว เมื่อหลายสิบปีมาแล้ว นายทอง มาลินี ได้รับเชิญให้ไปเป็นวิทยากร ถ่านทอดให้นักเรียนโรงเรียนควนโดนวิทยา ซึ่งสังกัดกรมสามัญศึกษาในสมัยนั้นในการถ่ายทอดการแสดงดาระที่โรงเรียนแห่งนี้ ผู้เรียนมีทั้งนักเรียนและครู จนนางสมศรี ชอบกิจ ครูโรงเรียนควนโดนวิทยาสามารถแสดงได้ นายทอง มาลินี เป็นวิทยากรโรงเรียนนี้อยู่ประมาณ ๖-๗ ปี จนอายุมากขึ้น นางสมศรี ชอบกิจ จึงรับช่วงเป็นวิทยากรแทนและได้นำศิลปะการแสดงดาระนี้ไปเป็นหลักสูตรวิชาเลือกของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา นอกจากนั้นยังถ่ายทอดให้กับชาวบ้านในละแวกนั้นที่สนใจ จนมาสาธิตรับงานแสดงได้ ทั้งประเภทประชาชนทั่วไปและนักเรียน

๘) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๘.๑) การป่าไม้และอุทยานแห่งชาติ

พื้นที่ป่า จังหวัดสตูลมีเนื้อที่ทั้งหมด ๑,๘๘๗,๑๐๔.๔๔ ไร่ (นับรวมพื้นที่ที่เป็นส่วนของน้ำทะเล กรณีไม่นับพื้นที่เป็นน้ำทะเล มีเนื้อที่ ๑,๕๔๙,๓๖๓ ไร่) หรือเท่ากับ ๓,๐๑๙.๓๗ ตารางกิโลเมตร ปี ๒๕๖๒ จังหวัดสตูลมีพื้นที่ป่าร้อยละ ๔๐.๑๔ (๗๕๗,๕๒๓.๖๓ ไร่) ต่อมาใน ปี ๒๕๖๓ มีพื้นที่ป่าร้อยละ ๔๐.๑๓ (๗๕๗,๒๙๗.๑๐ ไร่) ลดลงจากปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๐.๐๑ (ข้อมูลสถิติกรมป่าไม้ ๒๕๖๓, กรมป่าไม้) รายละเอียดดังตาราง แบ่งออกเป็นป่าบก (ป่าสงวนแห่งชาติ ๑๓ ป่า ป่าไม้ถาวร ๗ ป่า เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๒ แห่ง เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ๑ แห่ง อุทยานแห่งชาติทะเลบัน ๓ แห่ง) เนื้อที่รวมประมาณ ๑,๘๗๗,๙๗๖.๓๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๕๑ ของพื้นที่จังหวัด และป่าชายเลน (ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชายเลน ๕ ป่า ป่าชายเลนตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งบางส่วนซ้อนกับป่าสงวนแห่งชาติ) ป่าชายเลน ๕ ป่า เนื้อที่รวมประมาณ จำนวน ๓๒๒,๗๐๕.๗๖ ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๑๐ ของพื้นที่จังหวัด

ตารางที่ ๑๒ ข้อมูลพื้นที่ป่าไม้จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

พื้นที่จังหวัด			พื้นที่ป่าไม้		
ปี	ไร่	ตร.กม.	ไร่	ตร.กม.	ร้อยละของพื้นที่จังหวัด
๒๕๖๑	๑,๘๘๗,๑๐๔.๔๔	๓,๐๑๙.๓๗	๗๕๔,๗๔๒.๗๗	๑,๒๐๗.๕๘	๓๙.๙๘
๒๕๖๒	๑,๘๘๗,๑๐๔.๔๔	๓,๐๑๙.๓๗	๗๕๗,๕๒๓.๖๓	๑,๒๑๒.๐๓	๔๐.๑๔
๒๕๖๓	๑,๘๘๗,๑๐๔.๔๔	๓,๐๑๙.๓๗	๗๕๗,๒๙๗.๑๐	๑,๒๑๑.๖๗๕๖๓	๔๐.๑๓
๒๕๖๔	๑,๘๘๗,๑๐๔.๔๔	๓,๐๑๙.๓๗	๗๕๘,๒๒๗.๖๓	๑,๒๑๓.๑๖๔๒๐๘	๔๐.๑๘
๒๕๖๕	๑,๘๘๗,๑๐๔.๔๔	๓,๐๑๙.๓๗	๗๕๘,๙๙๓.๒๔	๑,๒๑๔.๓๘๙๑๘๔	๔๐.๒๒

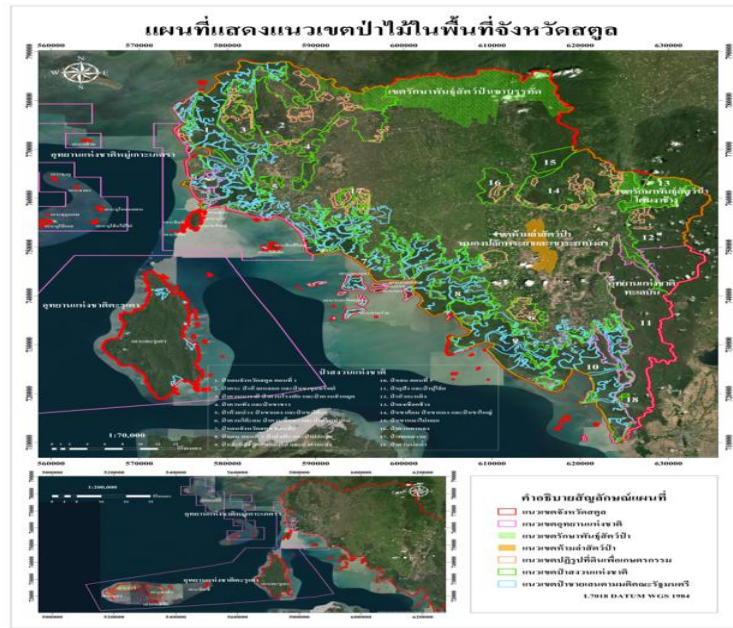
ที่มา: ข้อมูลสถิติกรมป่าไม้ ๒๕๖๕, กรมป่าไม้

จากข้อมูลสถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดสตูลตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน พบว่าจังหวัดสตูลมีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

๑) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภาพรวม ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ พื้นที่ป่าไม้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปี ๒๕๖๕ มีพื้นที่ป่าไม้คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๒๒ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๐.๐๔ ปริมาณน้ำต้นทุนยังไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้น้ำ ด้านสิ่งแวดล้อมมีการบริหารจัดการขยะที่ดี ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๙๓.๕๙ ในขณะที่ปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างสะสมเท่ากับ ปี ๒๕๖๔ และบางพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดสตูล เช่น เกาะหลีเป๊ะ ไม่มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย ส่งผลทำให้ต้องขนขยะขึ้นมากำจัดบนฝั่ง

๒) ทรัพยากรป่าไม้ พื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดมีจำนวนเพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๖๕ มีพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๐.๐๔ การบุกรุกพื้นที่ป่าลดลง จากรายงานผลการตรวจปราบปรามการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๕ แนวโน้มมีการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ลดลง ปี ๒๕๖๕ มีการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ จำนวน ๑๗๕-๐-๕๕.๙๕ ไร่ ลดลงจากปี ๒๕๖๔ จำนวน ๒๖๓-๓-๙.๖๘ ไร่ สาเหตุการบุกรุก เพื่อต้องการที่ดินทำกิน และการบุกรุกของนายทุน ตลอดจนขาดการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับเรื่องพื้นที่ป่าไม้ จึงได้บูรณาการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหา การบุกรุกพื้นที่ป่าชายเลนลดลง เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ได้ตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากรป่าชายเลน และได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการร่วมกับทางราชการเพิ่มขึ้น สถานการณ์ป่าชายเลนจังหวัดสตูลจึงมีแนวโน้มดีขึ้นเรื่อยๆ อย่างไรก็ตามก็ยังมีพื้นที่บางส่วนที่มีประชาชนเข้าไปอยู่อาศัยทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลนโดยไม่มีเอกสารสิทธิ์ โดยพื้นที่ป่าชายเลนจังหวัดสตูลมีจำนวน ๒๗๗,๔๓๖.๕๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕๐ ของพื้นที่จังหวัด จากการสำรวจ เมื่อปี ๒๕๖๓ จังหวัดสตูลมีพื้นที่ป่าชายเลนคงสภาพ จำนวน ๒๓๙,๕๗๖.๒๘ ไร่ เพิ่มขึ้นจาก ปี ๒๕๖๑ จำนวน ๑๒,๕๘๘.๗๐ ไร่ และปี ๒๕๖๕ พบว่ามีพื้นที่ป่าชายเลนคงสภาพ ทั้งหมด ๒๓๙,๕๗๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๔๖ ของพื้นที่จังหวัด สถานการณ์ป่าชายเลนจังหวัดสตูลมีแนวโน้มดีขึ้นเรื่อยๆ การบุกรุก ป่าชายเลนลดลง การปลูกป่าชายเลนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้จังหวัดยังคงต้องมีมาตรการต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหา รวมทั้งส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และร่วมกันปลูกป่าชายเลนอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าชายเลน ซึ่งเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำตามธรรมชาติ

ภาพที่ ๑๓ ข้อมูลแสดงแนวเขตป่าไม้ในพื้นที่จังหวัดสตูล

ที่มา: สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสตูล เดือน มกราคม ๒๕๖๖

ปัญหาด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

ป่าชายเลน ปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าชายเลน จังหวัดสตูลมีสภาพเป็นพื้นที่ชายฝั่งทะเล ป่าชายเลนจึงเป็นส่วนหนึ่งที่มีกิจกรรมต่าง ๆ ของประชาชนที่เข้ามาดำเนินการในพื้นที่เพื่อการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม แต่เนื่องจากพื้นที่ในป่าชายเลนที่มีหลักฐานแสดงสิทธิ์ในที่ดินมีน้อย จึงทำให้มีการบุกรุกเพื่อทำประโยชน์โดยต่อเนื่องมาตลอด โดยอาศัยพื้นที่รอยต่อระหว่างพื้นที่เอกสารสิทธิ์ในที่ดินกับป่าชายเลนทำให้ป่าชายเลนถูกบุกรุกทำลาย ปัจจุบันปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าชายเลนลดลง เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ได้ตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากรป่าชายเลน และได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการร่วมกับทางราชการเพิ่มมากขึ้น สถานการณ์ป่าชายเลนจังหวัดสตูลจึงมีแนวโน้มดีขึ้นเรื่อย ๆ อย่างไรก็ตามก็ยังมีพื้นที่บางส่วนที่มีประชาชนเข้าไปอยู่อาศัยทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลนโดยไม่มีเอกสารสิทธิ์ ซึ่งปัญหาดังกล่าว จังหวัดสตูลร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างดำเนินการแก้ไขโดยเร่งการจัดที่อยู่อาศัยให้แก่ราษฎรในพื้นที่ตามขั้นตอนต่อไป รวมทั้งปัญหาขยะในพื้นที่ป่าชายเลนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น **ปะการัง** ปัญหาความเสื่อมโทรมของแนวปะการังมีสาเหตุที่แตกต่างกันไป ทั้งภัยคุกคามจากธรรมชาติและจากกิจกรรมของมนุษย์ สาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อแนวปะการังทำให้แนวปะการังเสื่อมโทรม ได้แก่ ปัญหาขยะแนวปะการัง และการทำประมงผิดกฎหมายและเครื่องมือประมงที่ส่งผลกระทบต่อแนวปะการังบางบริเวณมีสถานภาพเสียหาย **หญ้าทะเล** สถานภาพแหล่งหญ้าทะเลจังหวัดสตูลมีความเปราะบางจากภัยคุกคามต่าง ๆ จากมนุษย์ เช่น ตะกอนฟุ้งกระจายจากการแล่นเรือเข้า-ออกใกล้แหล่งหญ้าทะเล การขุดลอกร่องน้ำทำให้เกิดการฟุ้งกระจายของตะกอน และการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติ **สัตว์ทะเลหายาก** จังหวัดสตูลพบสัตว์ทะเลหายากเกยตื้น ได้แก่ โลมา วาฬ และ เต่าทะเล โดยมีสาเหตุการเกยตื้นจากการป่วยตามธรรมชาติ เกยตื้นจากเครื่องมือประมง เกยตื้นจากขยะทะเล การขาดมาตรการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ของสัตว์ทะเลหายาก ซึ่งแหล่งที่อยู่อาศัยสัตว์ทะเลหายากมักถูกรบกวนจากกิจกรรมของมนุษย์ โดยแหล่งที่อยู่อาศัยของโลมา-วาฬ ประจำถิ่น มักซ้อนทับกับการทำประมงและการ

ท่องเที่ยว การกัดเซาะชายฝั่ง ในพื้นที่จังหวัดสตูลมีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติ ตามฤดูกาล และการก่อสร้างเขื่อนกันคลื่นแบบไม่เหมาะสม โดยเฉพาะโครงสร้างแข็ง สำหรับปัญหาด้านทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่งเป็นปัญหาที่ต้องอาศัยความร่วมมือขอทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและแก้ไขปัญหาาร่วมกัน

๘.๒) ทรัพยากรน้ำ

(๑) แหล่งน้ำธรรมชาติ

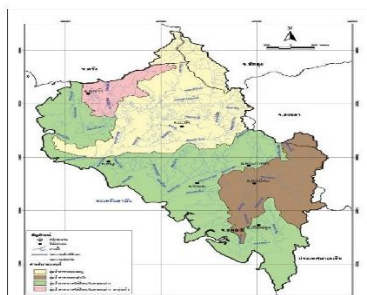
แหล่งน้ำธรรมชาติ ในจังหวัดสตูล ไม่มีแม่น้ำสายใหญ่ มีเพียงแม่น้ำสายสั้น ๆ และแคบ ซึ่งมี ต้นกำเนิดมาจากเทือกเขาทางทิศเหนือและทิศตะวันออก ลักษณะลุ่มน้ำ จังหวัดสตูลประกอบด้วยลุ่มน้ำสาขา ๓ สาขา

- ลุ่มน้ำสาขาคลองละงู (รหัสลุ่มน้ำ ๒๕.๑๑) มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๙๑๘ ตารางกิโลเมตร (๕๗๓,๗๕๐ ไร่) มีต้นกำเนิดบริเวณเขาทางทิศเหนือ โดยไหลจากเทือกเขาทางทิศเหนือลงสู่ ทะเลอันดามันทางทิศใต้ โดยประมาณสภาพภูมิประเทศบริเวณต้นน้ำ มีความลาดชันสูง และค่อย ๆ ลดความลาดชันลงก่อนไหลลงสู่ทะเล สภาพภูมิประเทศเป็นที่สูงสลับกับที่เนิน การใช้ดินส่วนใหญ่ปลูกยางพารา บริเวณต้นน้ำยังคงมีสภาพป่าค่อนข้างสมบูรณ์ โดยมีคลองละงูเป็นลำน้ำสายหลักที่ยาวที่สุด ความยาวลำน้ำทั้งสิ้น ๘๕ กิโลเมตร มีความลาดชันลำน้ำบริเวณต้นน้ำประมาณ ๑:๑๐ ความลาดชันบริเวณกลางลำน้ำ ๑:๑๐๐ ความลาดชันบริเวณท้ายน้ำประมาณ ๑:๑,๕๐๐ และมีลำน้ำย่อยที่สำคัญไหลลงคลองละงู ได้แก่ คลองลำโสน คลองลำแยงแยะ คลองพะนันง คลองน้ำแดง ห้วยหินปูน คลองมามาใหม่ คลองลำเลน คลองลำจูงนุง เป็นต้น

- ลุ่มน้ำสาขาคลองมาบัง (รหัสลุ่มน้ำ ๒๕.๑๒) มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๕๐๖ ตารางกิโลเมตร (๓๑๖,๒๕๐ ไร่) ไหลจากบริเวณเทือกเขาทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือไหลลงสู่ทะเลอันดามันทาง ทิศตะวันตกเฉียงใต้ บริเวณต้นน้ำมีความลาดชัน สภาพป่าไม้ต้นน้ำยังคงมีความอุดมสมบูรณ์ สภาพภูมิประเทศเป็นที่สูงสลับกับที่เนินการใช้ที่ดินมีการปลูกยางพารากันเป็นส่วนใหญ่โดยมีคลองมาบังและคลองตุสนเป็นลำน้ำสายหลักที่ยาวที่สุด มีความยาวลำน้ำทั้งสิ้นประมาณ ๗๐ กิโลเมตร มีความลาดชันลำน้ำบริเวณต้นน้ำประมาณ ๑:๑๐ ความลาดชันบริเวณกลางน้ำประมาณ ๑:๒๐๐ และมีความลาดชันท้ายน้ำประมาณ ๑:๕,๐๐๐ มีลำน้ำย่อยที่สำคัญไหลลงคลองมาบัง ได้แก่ คลองข้าง คลองโตน คลองน้ำร้อน คลองเฉลียง คลองสาละอ คลองน้ำพระ คลองกาเน๊ะ คลองตายาย คลองตะเมียง และคลองตังไถย

- ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนล่าง (รหัสลุ่มน้ำ ๒๕.๑๓) มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๑,๗๑๖ ตารางกิโลเมตร (๑,๐๗๒,๕๐๐ ไร่) มีพื้นที่ในส่วนของจังหวัดสตูล ประมาณ ๗๔๐ ตารางกิโลเมตร ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนล่าง ประกอบด้วยลุ่มน้ำสาขาหลาย ๆ ลุ่มน้ำ โดยลุ่มน้ำสาขาต่างๆ ดังกล่าวเป็นลำน้ำขนาดเล็กซึ่งมีสายสั้น ๆ ไหลลงสู่ทะเลอันดามันโดยตรงทางทิศตะวันตก และทิศตะวันตกเฉียงใต้ ลำน้ำย่อย ๆ ที่สำคัญ ได้แก่ คลองตังหัง คลองหมัง คลองบาราเกด คลองทุ่งรัน คลองลุ่มบอน คลองเจ๊ะบิลัง คลองมะบอก คลองท่าจัน และคลองปูยู โดยมีพื้นที่อยู่ในเขตจังหวัดสตูลทั้งหมด

ภาพที่ ๑๔ แสดงลุ่มน้ำสาขาและแหล่งน้ำสำคัญจังหวัดสตูล

ที่มา: สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสตูล เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๗

(๒) แหล่งน้ำชลประทาน

แหล่งน้ำชลประทานที่มีอยู่ในจังหวัด ประกอบด้วย แหล่งน้ำตามโครงการชลประทาน ขนาดกลาง โครงการชลประทานขนาดเล็ก โครงการหมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดนไทย-มาเลเซีย โครงการ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า ที่สร้างแล้วเสร็จถึงปัจจุบัน จำนวน ๑๔๔ แห่ง สามารถ กักเก็บน้ำได้ประมาณ ๓,๑๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร และมีพื้นที่ได้รับประโยชน์จากโครงการชลประทานทั้งสิ้น ๑๒๕,๔๘๐ ไร่ สำหรับโครงการชลประทานขนาดกลาง ๓ โครงการ ดังนี้

โครงการฝายคูน ตำบลควนโดน อำเภอควนโดน พื้นที่ ๓๒,๖๐๐ ไร่

โครงการประตुरะบายน้ำบาโรย ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู พื้นที่ ๓,๐๐๐ ไร่

โครงการฝายคลองท่าแพ ตำบลควนโดน อำเภอควนโดน พื้นที่ ๑๓,๒๐๐ ไร่

๘.๓) ทรัพยากรธรณี

สภาพทางธรณีวิทยาของจังหวัดสตูลมีชั้นหินที่อายุแตกต่างกันหลายยุค ทำให้มีการสำรวจพบ แหล่งแร่ที่สำคัญหลายชนิดด้วยกัน เช่น แบริท์ พบบริเวณอำเภอทุ่งหว้าและอำเภอควนกาหลง พลวง พบบริเวณอำเภอควนกาหลงและอำเภอละงู ดีบุก พบบริเวณอำเภอควนโดนและอำเภอเมืองสตูล ตะกั่ว พบบริเวณอำเภอควนกาหลง เหล็ก พบบริเวณอำเภอควนโดนและอำเภอควนกาหลง นอกจากนี้ยังพบ แร่อื่น ๆ อีกหลายชนิด เช่น ถ่านหิน หินปูน โดโลไมต์ และวุลแฟรม เป็นต้น

อุทยานธรณีโลกสตูล

หลักฐานทางธรณีวิทยาของจังหวัดสตูลบ่งชี้ว่า แผ่นดินสตูลมีวิวัฒนาการด้านธรณีวิทยา มากกว่าห้าร้อยล้านปี นับย้อนกลับไปได้สามช่วงมหายุค คือ มหายุคพาลีโอโซอิก หรือ มหายุคเก่า มหายุค มีโซโซอิก หรือมหายุคกลาง และมหายุคซีโนโซอิก ซึ่งเป็นมหายุคปัจจุบันที่โลกกำลังวิวัฒนาการอยู่ ผลผลิต ที่ยิ่งใหญ่ของกระบวนการทางธรณีวิทยา คือ มีแหล่งธรณีที่หลากหลาย ทั้งถ้ำเล ถ้ำลอด แหล่งซากดึกดำบรรพ์ น้ำตก หน้าผา ชายหาดและน้ำพุร้อน ที่เปรียบได้ตั้งประติมากรรมธรรมชาติ ที่มีค่ากลายมาเป็นแหล่งท่องเที่ยว เชิงธรณีที่สำคัญอย่างยิ่งของจังหวัดสตูล เช่น กลุ่มหินทรายตะรุเตา ยุคแคมเบรียน ถ้ำเลสเตโกดอน เขตข้ามกาลเวลา ถ้ำภูผาเพชร ถ้ำเจ็ดคต หรือถ้ำสัตว์หา ทะเลบัน

ทรัพยากรดิน

จังหวัดสตูลมีพื้นที่ทางทิศเหนือและทิศตะวันออกเป็นเนินเขาและภูเขาสูง โดยมีเทือกเขา สำคัญๆ คือเทือกเขาบรรทัดและสันกาลาศรีเป็นเส้นกั้นอาณาเขต ระหว่างจังหวัดสตูลกับจังหวัดอื่นๆ และ ประเทศมาเลเซีย พื้นที่ค่อยๆ ลาดเอียงลงสู่ทะเลด้านตะวันตกและทิศใต้ มีที่ราบแคบๆ ขนาน ไปกับชายฝั่งทะเล มีพื้นที่ราบอยู่บริเวณอำเภอควนโดน อำเภอเมืองสตูลและบางพื้นที่ของอำเภอละงู นอกจากนี้ยังพบเขาหินปูน เป็นเขาโดดในพื้นที่ราบ ถัดจากที่ราบลงไปเป็นป่าชายเลนต่อลงไปถึงทะเลอันดามัน พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ในการปลูก ข้าวและยกรองปลูกปาล์มน้ำมัน พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดถึงลอนชันพบทางตะวันตกของจังหวัด เป็นที่สูงสลับกับ พื้นที่ราบ ส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอท่าแพ อำเภอละงู อำเภอควนกาหลง อำเภอมะนัง และอำเภอทุ่งหว้า โดยมีแนว เขาต้นขึ้นในแนวเหนือใต้จากอำเภอควนกาหลงมายังอำเภอเมืองสตูลทอดแนวลดหลั่นลงไปจนถึงป่าชายเลน พื้นที่ ส่วนใหญ่ใช้ในการปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมัน พื้นที่สูงและภูเขาพบด้านตะวันออกของสตูลทอดตัวในแนว เหนือใต้จนถึงเทือกเขาบรรทัดส่วนใหญ่ใช้ในการปลูกยางพาราและเป็นป่าแหล่งต้นน้ำ เช่น คลองละงู คลองบาราเกตุ คลองท่าจีน เป็นต้น

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

- การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสตูล

การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม (SWOT Analysis) เป็นการประเมินจากจุดแข็ง และจุดอ่อนขององค์กร ซึ่งเป็นปัจจัยภายใน (Internal Factor) และการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรค ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอก (External Factors) ที่มีผลต่อการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรม โดยจากผลการวิเคราะห์นี้จะนำไปจัดทำ TOWS Metrix เพื่อหามาตรการที่เกี่ยวข้องและแนวทางการดำเนินงานต่อไป

๑. การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

(๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) จังหวัด

จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
S๑ มีวัตถุดิบทางการเกษตร (ประมง ปศุสัตว์ ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน จำปาตะ พุรีเยน เงาะ ผลไม้ตามฤดูกาล) ที่มีคุณภาพดี ปริมาณมากพอต่อการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์เกรดพรีเมียม และสินค้าที่มีมูลค่าสูง	W๑ ผู้ประกอบการรายย่อยและผู้ประกอบการชุมชนส่วนใหญ่ ยังขาดทักษะทั้งองค์ความรู้ และการบริหารจัดการธุรกิจดิจิทัลอย่างมืออาชีพ
S๒ มีสังคมแบบพหุวัฒนธรรม(ทั้งไทยพุทธ จีน อิสลาม) โดยมีประชากรนับถือศาสนาอิสลาม กว่าร้อยละ ๗๐ ซึ่งเป็นโอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล และผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่ได้มาตรฐานสากล	W๒ ผลิตภัณฑ์ชุมชนส่วนใหญ่ยังขาดการรับรองมาตรฐานสากล และมาตรฐานที่จำเป็นต่อการส่งออก
S๓ มีวัตถุดิบอาหารทะเลหลากหลายและมีคุณภาพดี จากทะเลอันดามัน เหมาะแก่การแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง	W๓ ผู้ประกอบการแปรรูปอาหารทะเลส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านมาตรฐานการผลิต การควบคุมคุณภาพ และใช้เทคโนโลยีแบบดั้งเดิมในกระบวนการผลิต ส่งผลให้มีผลิตภาพต่ำและต้นทุนสูง
S๔ มีผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะถิ่นที่มีชื่อเสียง อาทิ ขนมผักรัก ขนมบุหงาบุดะ โรตีสายหัก ผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว และอาหารทะเลแปรรูป	W๔ การสร้างอัตลักษณ์ และการรับรู้แบรนด์ ผลิตภัณฑ์ของจังหวัดสตูลยังไม่โดดเด่นพอ ทำให้ผู้บริโภคยังไม่รู้จักแบรนด์ในวงกว้าง
S๕ ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ (Young Entrepreneur และกลุ่มสตาร์ทอัพ) มีความตื่นตัวในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อการตลาดและจำหน่ายสินค้า	W๕ ขาดการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมมาต่อยอดเชิงพาณิชย์อย่างเป็นระบบ
S๖ การท่องเที่ยวที่เติบโตในจังหวัดเป็นโอกาสในการเชื่อมโยงสินค้าอุตสาหกรรมท้องถิ่นกับนักท่องเที่ยว	W๖ วัตถุดิบทางการเกษตรส่วนใหญ่ยังขาดการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์และมาตรฐานสากล

(๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกนั้น เป็นการวิเคราะห์ถึงโอกาสและอุปสรรคที่มีผลต่อด้านอุตสาหกรรม โดยพิจารณาใน ๖ มิติหลัก ได้แก่ การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

โอกาส (O)	ข้อจำกัด (T)
O๑ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และระบบอัตโนมัติช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจและลดต้นทุนการผลิต	T๑ มาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศคู่ค้าทั่วโลกมีแนวโน้มเข้มงวดมากขึ้น โดยเฉพาะมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน เช่น มาตรฐาน FSC,คาร์บอนฟุตพริ้นท์ และความรับผิดชอบต่อสังคม
O๒ มาตรการสนับสนุนด้านแหล่งเงินทุนจากภาครัฐ และสถาบันการเงินสำหรับธุรกิจ SME และสตาร์ทอัพ ทำให้ผู้ประกอบการเข้าถึงแหล่งทุนได้ง่ายขึ้น	T๒ ต้นทุนพลังงานและโลจิสติกส์มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ
O๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยวอัตลักษณ์ท้องถิ่น โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม ช่วยเพิ่มโอกาสทางการตลาดสำหรับสินค้าท้องถิ่นและผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก	T๓ มีการต่อต้านจากกลุ่ม NGO และภาคประชาสังคมต่อโครงการพัฒนาขนาดใหญ่ในพื้นที่ เช่น โครงการทำเรื่อน้ำลึกลับากบารา และโครงการเหมืองแร่
O๔ จังหวัดสตูลอยู่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะกิจของ คอ.บต.ทำให้ผู้ประกอบการได้รับสิทธิประโยชน์และมาตรการสนับสนุนเป็นกรณีพิเศษ	T๔ ข้อจำกัดด้านผังเมืองและกฎระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดินไม่เอื้อต่อการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรม
O๕ นโยบาย BCG Economy Model (เศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว) ของรัฐบาลสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	T๕ ความไม่แน่นอนทางการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์ในพื้นที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนของนักลงทุนจากภายนอก
O๖ มีด้านการค้าชายแดนและอาณาเขตติดต่อกับประเทศมาเลเซีย ทำให้ผู้ประกอบการมีโอกาสส่งออกผลิตภัณฑ์ได้มากขึ้น	T๖ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตรและความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ

โอกาส (O)	ข้อจำกัด (T)
O๗ กระแสความนิยมอาหารสุขภาพและผลิตภัณฑ์ออร์แกนิกทั่วโลกสร้างโอกาสสำหรับผลิตภัณฑ์การเกษตรที่ปลอดภัย	T๗ การแข่งขันจากสินค้านำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้านที่มีต้นทุนการผลิตต่ำกว่า
O๘ ความต้องการสินค้าฮาลาลที่เพิ่มขึ้นในตลาดโลก เป็นโอกาสในการขยายตลาดผลิตภัณฑ์ฮาลาลของจังหวัด	

(๓) TOWS MATRIX : จากการวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล สามารถนำมาจัดทำมาตรการเชิงกลยุทธ์ ได้ดังนี้

มาตรการเชิงรุก (S - O)	มาตรการเชิงปรับปรุง (W - O)
๑. ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการนำเทคโนโลยีดิจิทัลระบบอัตโนมัติ และประดิษฐ์ (AI) มาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ลดของเสีย และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์	๑. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการรายย่อยและวิสาหกิจชุมชนด้านการบริหารธุรกิจดิจิทัล การตลาดออนไลน์และทักษะภาษาต่างประเทศ เพื่อขยายโอกาสทางการค้าและการส่งออก
๒. พัฒนาอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลครบวงจรโดยใช้จุดแข็งทางวัฒนธรรมมุสลิมและวัตถุดิบทางการเกษตรคุณภาพสูง เพื่อรองรับตลาดฮาลาลในระดับโลกและประเทศเพื่อนบ้าน	๒. สร้างแบรนด์อัตลักษณ์ร่วมของจังหวัดสตูล (Satun Brand) และส่งเสริมการรับรู้ผ่านสื่อดิจิทัลและแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น
๓. ยกระดับอุตสาหกรรมการแปรรูปอาหารทะเลให้เป็นสินค้าพรีเมียมและสินค้านวัตกรรมโดยใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบคุณภาพดีในพื้นที่ เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดสุขภาพและตลาดระดับบน	๓. ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นสู่มาตรฐานสากล โดยเฉพาะมาตรฐานด้านความปลอดภัยอาหาร (GMP, HACCP, ISO ๒๒๐๐๐) มาตรฐานฮาลาล และมาตรฐานความยั่งยืน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการส่งออก
๔. พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์ท้องถิ่นให้เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร โดยสร้างเรื่องราว (Storytelling) และพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่ทันสมัยสำหรับตลาดของฝากและของที่ระลึก	๔. ส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมมาต่อยอดเชิงพาณิชย์ โดยสร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษา ศูนย์วิจัย และภาคเอกชน
๕. ส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจตามแนวคิด BCG Model เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรและประมง ตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจหมุนเวียน	๕. พัฒนาบุคลากรและแรงงานให้มีทักษะด้านการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานการผลิตอาหารทะเล รวมถึงทักษะด้านเทคโนโลยีการผลิตสมัยใหม่ การแปรรูปอาหาร และการปฏิบัติตามมาตรฐานสากล
	๖. ส่งเสริมการรับรองมาตรฐานวัตถุดิบทางการเกษตร โดยเฉพาะมาตรฐานเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เพื่อยกระดับการแปรรูปสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง

มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการหลีกเลี่ยง (W-T)
๑. พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีคาร์บอนฟุตพริ้นท์ต่ำ เพื่อรองรับมาตรการกีดกันทางการค้าด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศคู่ค้า	๑. ผลักดันการปรับปรุงกฎระเบียบและนโยบายที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรม โดยเฉพาะการวางผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดิน
๒. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเทคโนโลยีประหยัดพลังงานในกระบวนการผลิต เพื่อลดต้นทุนและผลกระทบจากความผันผวนของราคาพลังงาน	๒. จัดตั้งศูนย์พัฒนามาตรฐานการผลิตอาหารทางทะเลครบวงจร เพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐาน

	ผลิตภัณฑ์ให้สามารถแข่งขันในตลาดที่มีการกีดกันทางการค้าสูง
๓. สร้างความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมกับชุมชนและภาคประชาสังคม เพื่อพัฒนาโครงการอุตสาหกรรมที่รับผิดชอบต่อสังคมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	๓. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการเพื่อลดต้นทุนการผลิต แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านมาตรฐานการผลิต และเพิ่มอำนาจการต่อรอง
๔. พัฒนาตลาดในประเทศและตลาดประเทศเพื่อนบ้านให้เข้มแข็ง เพื่อลดความเสี่ยงจากการพึ่งพาส่งออกที่มีมาตรการกีดกันทางการค้า	๔. สนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์และการขนส่งเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการในพื้นที่
๕. ส่งเสริมการปรับตัวของภาคการเกษตรและประมงต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อรักษาความมั่นคงของวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมแปรรูป	๕. ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีความแตกต่างและมีนวัตกรรม เพื่อหลีกเลี่ยงการแข่งขันด้านราคากับสินค้านำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้าน
	๖. สร้างความโปร่งใสและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการโครงการพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อลดความขัดแย้งและสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน

แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล

วิสัยทัศน์ : สตูลเมืองอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เติบโตบนฐานทรัพยากรและวัฒนธรรม
สู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยกระดับอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร
และประมง

พัฒนาผลิตภัณฑ์เชื่อมโยง
การท่องเที่ยว

เสริมสร้างศักยภาพอุตสาหกรรมฮาลาล

ส่งเสริมอุตสาหกรรมสีเขียวและการผลิต
ที่ยั่งยืน

มิติด้านประสิทธิผล

ผลิตแปรรูปการเกษตรและประมง สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่
ผู้ประกอบการ

มูลค่าการลงทุนในอุตสาหกรรมฮาลาลของจังหวัด
สตูลเพิ่มขึ้น

สถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์อุตสาหกรรมสี
เขียว 100%

รายได้จากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการ
ท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

มิติด้านคุณภาพ

ผู้ประกอบการได้รับการสนับสนุนด้านเทคโนโลยีและ
นวัตกรรมในการแปรรูปผลิตภัณฑ์

ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาทักษะ
ด้านการบริหารจัดการและการตลาด

ผู้ประกอบการได้รับคำปรึกษาและการรับรองมาตรฐาน
ฮาลาลแบบครบวงจร

ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมด้านเทคโนโลยี
สะอาดและการจัดการของเสียอุตสาหกรรม

มิติประสิทธิภาพ

เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการห่วงโซ่
อุปทานในภาคอุตสาหกรรม

พัฒนาระบบการผลิตด้วยเทคโนโลยี
ที่เหมาะสม

ยกระดับระบบควบคุมคุณภาพการผลิต

ส่งเสริมการผลิตที่เป็นมิตรกับ
สิ่งแวดล้อม

มิติการพัฒนาองค์กร

การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร

พัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อ
การบริการที่ประสิทธิภาพ

การส่งเสริมคุณธรรมในองค์กร

(๔) ความคาดหวังของผู้รับบริการ

กลุ่มผู้รับบริการ	ความคาดหวัง
ผู้ประกอบการ โรงงาน อุตสาหกรรมและ เหมืองแร่	<ul style="list-style-type: none"> - มีนโยบาย แนวทาง มาตรการ และแผนพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่เหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์และมีความชัดเจน - มีข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้อง ทันเวลา และสถานการณ์ - กระบวนการออกใบอนุญาตที่มีความรวดเร็วตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด - การกำหนดผังเมืองให้มีความชัดเจน - พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล - เพิ่มโอกาสทางการตลาดจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมีนวัตกรรม
ประชาชน / ผู้บริโภค	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถเข้าถึงและได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานต่างๆ อย่างถูกต้อง ครบถ้วน - ต้องการให้ผู้ประกอบการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพปลอดภัยต่อผู้บริโภค - การประชาสัมพันธ์โครงการหรือกิจกรรมของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมให้กว้างขวางและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น
ชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> - ชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงพื้นที่ประกอบการต้องการให้มีการกำกับ ควบคุม ดูแลการประกอบกิจการโรงงาน เหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ให้มีความปลอดภัยไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม - หน่วยงานภาครัฐต้องสร้างความมั่นใจในการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม จากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม และเหมืองแร่ให้เป็นที่ยอมรับ

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์ (Vision)

“สตูลเมืองอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เติบโตบนฐานทรัพยากรและวัฒนธรรม สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

๓.๒.๒ พันธกิจ (Mission)

๑. การนำนโยบายและยุทธศาสตร์ การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับชาติ ระดับภาค สู่การปฏิบัติระดับพื้นที่จังหวัดในรูปแบบการบูรณาการ พร้อมทั้งการขึ้นทะเบียนแก่ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมให้ทันสถานการณ์

๒. สร้างโอกาสและพัฒนาสภาพแวดล้อมในจังหวัด ให้เอื้อต่อการลงทุนและการประกอบกิจการอุตสาหกรรม

๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม อุตสาหกรรมชุมชนในจังหวัด ให้มีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ทั้งตลาดในประเทศและตลาดต่างประเทศ

๔. กำกับดูแลการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมในจังหวัด ให้มีการพัฒนาที่สมดุลสู่ความยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภคและสังคมชุมชน

๕. บูรณาการและสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน ในการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมตามบทบาทภารกิจของแต่ละหน่วยงาน

๖. พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรภายในหน่วยงานและทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรม

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันและประสบความสำเร็จ

แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๒ ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมสู่สังคมคาร์บอนต่ำ

แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๓ การยกระดับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

ตัวชี้วัดหลัก :

๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมจังหวัดสตูลเพิ่มขึ้น (ต่อปี)
๒. ร้อยละของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ(ต่อปี)
๓. ร้อยละของจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่เข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (ต่อปี)

๑) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันและประสบความสำเร็จ

● เป้าประสงค์

๑. ผู้ประกอบการมีการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม ร่วมมือกันอย่างเข้มแข็งเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของตลาดในระดับสากลต่อไปเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน
๒. ผู้ผลิตชุมชนและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสตูลมีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มสูงขึ้น
๓. ผู้ประกอบการมุ่งมั่นสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนผู้ประกอบการในจังหวัดสตูลที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพในการประกอบการไม่น้อยกว่า ๑๐๐ รายต่อปี
๒. จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับรองมาตรฐาน มผช. อย่างน้อย ๔๐ ผลิตภัณฑ์ต่อปี
๓. ผลผลิตภาพจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๐ ต่อปี

● กลยุทธ์/โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน	-โครงการยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อาหารทะเลแปรรูปสตูลสู่มาตรฐานสากล	-	-	-	๑	๑
	- โครงการพัฒนาบรรจุภัณฑ์และตรา สินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนสตูล	-	-	-	๑	๑
	- โครงการพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์จำก ยงพาราและปาล์มน้ำมัน	-	-	-	๑	๑
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ SME วิสาหกิจชุมชน ได้รับการเสริมสร้าง ประสบการณ์ด้านการ จัดการมาตรฐาน	-โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ อาหารอาลาต	-	-	-	๑	๑
	-โครงการที่เลี้ยงธุรกิจ SMEสตูล	-	-	-	๑	๑
	-โครงการพัฒนาทักษะการบริหารจัดการ วิสาหกิจชุมชน	-	-	-	๑	๑
กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมงานวิจัย การต่อ ยอดงานวิจัยและ พัฒนาการประยุกต์ใช้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และดิจิทัล	-โครงการพัฒนาแพลตฟอร์มการตลาด ออนไลน์ผลิตภัณฑ์สตูล	-	-	-	๑	๑
	-โครงการวิจัยแลพัฒนาบรรจุภัณฑ์ อัจฉริยะสำหรับอาหารทะเลแปรรูป	-	-	-	๑	๑
	- โครงการพัฒนาระบบบอแห่งพลังงาน แสงอาทิตย์สำหรับผลิตภัณฑ์ชุมชน	-	-	-	๑	๑

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมสู่สังคมคาร์บอนต่ำ

● เป้าประสงค์

1. ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดสตูลใช้หลัก BCG Model ประกอบกิจการอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชนโดยรอบและไม่ก่อให้เกิดผลกระทบ
2. ผู้ประกอบการอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน และก้าวสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ
3. ภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสตูลมีภาพลักษณ์ที่ดีมุ่งเน้นการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน เพื่อเติบโตสู่ความยั่งยืน

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

1. ร้อยละของสถานประกอบการกิจการโรงงานได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ร้อยละ ๑๐๐ ภายในปี ๒๕๖๘
2. จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์ตามธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมครอบคลุมทุกกลุ่มอุตสาหกรรมอย่างน้อยร้อยละ ๔๐ ของสถานประกอบการในปี ๒๕๗๐
3. จำนวนเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมได้รับการพัฒนาสู่ความเข้มแข็งอย่างน้อย ๑ เครือข่ายต่อปี

๔. ร้อยละของเรื่องร้องเรียนประชาชนผู้ได้รับผลกระทบด้านมลพิษหรือเหตุเดือดร้อน รำคาญจากการประกอบกิจการโรงงานได้รับการแก้ไขอยู่ถูกต้องและเป็นธรรมจนเรื่องยุติร้อยละ ๑๐๐

● กลยุทธ์/โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนา ผู้ประกอบการเข้าสู่ อุตสาหกรรมสีเขียว	- โครงการเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการสู่ อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ ๓-๔	-	-	-	๐.๗	๐.๗
	-โครงการพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ในโรงงาน ISO ๑๔๐๐๑	-	-	-	๑	๑
	-โครงการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนใน ภาคอุตสาหกรรม	-	-	-	๑	๑
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมผู้ประกอบการ ประกอบกิจการอย่างมี ธรรมาภิบาล	-โครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม ของผู้ประกอบการ (CSR)	-	-	-	๑	๑
	-โครงการยกระดับมาตรฐานความปลอดภัย ในสถานประกอบการ	-	-	-	๑.๕	๑.๕
กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการพัฒนา ผลิตภัณฑ์และ กระบวนการผลิตที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม และสังคม	-โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์คาร์บอนต่ำ	-	-	-	๑.๕	๑.๕
	-โครงการส่งเสริมการใช้บรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม	-	-	-	๑.๕	๑.๕
	-โครงการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิต	-	-	-	๑	๑
กลยุทธ์ที่ ๔ บริหารจัดการกาก อุตสาหกรรมครบวงจร	- โครงการพัฒนาระบบการจัดการของเสีย อุตสาหกรรมในโรงงาน	-	-	-	๑	๑
	- โครงการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากของ เสียอุตสาหกรรม	-	-	-	๑.๕	๑.๕
	- โครงการพัฒนาฐานข้อมูลการจัดการกาก อุตสาหกรรม	-	-	-	๑	๑

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ การยกระดับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มเชื่อมโยง
การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

● เป้าประสงค์

๑. ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในจังหวัดสตูลมีการพัฒนาคุณภาพและมูลค่าเพิ่มตอบสนองการ
ท่องเที่ยว

๒. เกิดการบูรณาการระหว่างภาคอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวเพื่อสร้างมูลค่าทาง
เศรษฐกิจ

๓. ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์และ
การท่องเที่ยวของจังหวัด

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวอย่างน้อย ๑๐ ผลิตภัณฑ์ต่อปี
๒. ร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๓. จำนวนช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๕ แห่งต่อปี
๔. จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์เชื่อมโยงการท่องเที่ยวอย่างน้อย ๓๐ รายต่อปี

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ยกระดับมาตรฐานและคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว	- โครงการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว	-	-	-	๑.๕	๑.๕
	- โครงการยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ OTOP สู่นักสากล	-	-	-	๑.๕	๑.๕
	- โครงการพัฒนาของที่ระลึกสร้างสรรค์จากอัตลักษณ์ท้องถิ่น	-	-	-	๑	๑
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นด้วยเรื่องราวและนวัตกรรม	-โครงการพัฒนาเรื่องราวผลิตภัณฑ์เชื่อมโยงการท่องเที่ยว	-	-	-	๑	๑
	-โครงการพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว	-	-	-	๑.๕	๑.๕
	-โครงการสร้างแบรนด์ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเชื่อมโยงการท่องเที่ยว	-	-	-	๑.๕	๑.๕

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการ (CSR) จังหวัดสตูล
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	<p>จังหวัดสตูลปัจจุบันกำลังเผชิญความท้าทายในการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน เนื่องจากผู้ประกอบการในพื้นที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจและแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในการดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ปัญหานี้ส่งผลให้เกิดความขัดแย้งระหว่างภาคอุตสาหกรรมกับชุมชน การใช้ทรัพยากรอย่างไม่มีประสิทธิภาพ และการขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูลจึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) สำหรับผู้ประกอบการในจังหวัดสตูล (X) โดยมุ่งดำเนินการจัดฝึกอบรม การศึกษาดูงานต้นแบบ CSR ที่ประสบความสำเร็จ การให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาคธุรกิจกับชุมชน เพื่อสร้างความตระหนักและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการในการบูรณาการ CSR เข้ากับกลยุทธ์ทางธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการเติบโตอย่างยั่งยืน และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ ในหมวดหมายที่ เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ (Y)</p> <p>การดำเนินโครงการนี้ จะช่วยสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สมดุลระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม นำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดสตูล สร้างความไว้วางใจและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างภาคอุตสาหกรรมกับชุมชน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (Z) อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดสตูลที่มุ่งสู่การพัฒนาที่สมดุลทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม</p>

<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความเข้าใจด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) แก่ผู้ประกอบการในจังหวัดสตูล</p> <p>๒. เพื่อสนับสนุนให้ผู้ประกอบการสามารถนำหลักการ CSR ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๓. เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาคธุรกิจกับชุมชนในการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน</p> <p>๔. เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของภาคอุตสาหกรรมจังหวัดสตูลในฐานะองค์กรที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม</p>
<p>๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ ผลผลิต (Outputs):</p>	<p>๑. การฝึกอบรมด้าน CSR ให้แก่ผู้ประกอบการในจังหวัดสตูล จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ราย</p> <p>๒. การศึกษาดูงานองค์กรต้นแบบด้าน CSR จำนวน ๒ ครั้ง</p> <p>๓. การให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่ผู้ประกอบการ จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ ราย</p> <p>๔. โครงการ CSR ต้นแบบที่ดำเนินการโดยผู้ประกอบการร่วมกับชุมชน จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐ โครงการ</p> <p>๕. คู่มือการดำเนินงานด้าน CSR สำหรับผู้ประกอบการ จำนวน ๑ เล่ม</p>
<p>ผลลัพธ์ (Outcomes):</p>	<p>๑. ผู้ประกอบการในจังหวัดสตูลมีความรู้ความเข้าใจด้าน CSR และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง</p> <p>๒. เกิดการพัฒนาธุรกิจที่คำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓. ชุมชนได้รับประโยชน์จากการดำเนินกิจกรรม CSR ของผู้ประกอบการ</p> <p>๔. ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างภาคอุตสาหกรรมกับชุมชนในพื้นที่</p> <p>๕. การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน</p>
<p>๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ:</p> <p>๑. จำนวนผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ราย</p> <p>๒. จำนวนโครงการ CSR ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานไม่น้อยกว่า ๑๐ โครงการ</p> <p>๓. จำนวนชุมชนที่ได้รับประโยชน์จากโครงการไม่น้อยกว่า ๑๕ ชุมชน</p> <p>๔. ร้อยละ ๘๐ ของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจในระดับมากถึงมากที่สุด</p>
<p>ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ:</p>	<p>๑. ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการสามารถจัดทำแผนงานด้าน CSR ที่มีคุณภาพ</p> <p>๒. มีการบูรณาการหลักการ CSR เข้ากับกระบวนการทางธุรกิจอย่างเป็นระบบ</p>

	<p>๓. ชุมชนมีความพึงพอใจต่อโครงการ CSR ที่ผู้ประกอบการดำเนินการ</p> <p>๔. เกิดนวัตกรรมทางสังคมจากความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการกับชุมชน</p>
<p>๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดสตูล/กลุ่มจังหวัดสตูล</p>	<p>โครงการนี้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ดังนี้:</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๑: การเสริมสร้างเศรษฐกิจและสร้างมูลค่าเพิ่มจากอุทยานธรณีโลก การท่องเที่ยว การเกษตร และการค้าสู่อาเซียน ที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง</p> <ul style="list-style-type: none"> • แผนงาน: พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน <p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๓: การเสริมสร้างความมั่นคง สังคมสันติสุข และยกระดับคุณภาพชีวิตบนฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <ul style="list-style-type: none"> • แผนงาน: ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชนในการพัฒนาคุณภาพชีวิต <p>นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในหลายมิติ เช่น:</p> <ul style="list-style-type: none"> • เป้าหมายที่ ๘: การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ • เป้าหมายที่ ๙: อุตสาหกรรม นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐาน • เป้าหมายที่ ๑๒: การบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน • เป้าหมายที่ ๑๗: ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
<p>๗. ระยะเวลา</p>	<p>๑ ตุลาคม ๒๕๖๘ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๙ (ปีงบประมาณ ๒๕๖๙)</p>
<p>๘. กิจกรรมที่สำคัญ</p>	<p>๑. กิจกรรมที่ ๑: การสร้างความรู้ความเข้าใจด้าน CSR (ต.ค. - ธ.ค. ๒๕๖๗)</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดสัมมนาให้ความรู้เรื่อง "CSR กับการพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืน" - จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ "การวางแผนและออกแบบกิจกรรม CSR ที่มีประสิทธิภาพ" - จัดทำคู่มือแนวทางการดำเนินงานด้าน CSR สำหรับผู้ประกอบการ <p>๒. กิจกรรมที่ ๒: การศึกษาดูงานต้นแบบ CSR (ม.ค. - มี.ค. ๒๕๖๘)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศึกษาดูงานองค์กรต้นแบบด้าน CSR ภายในประเทศ ๑ ครั้ง

	<p>- ศึกษาดูงานองค์กรต้นแบบด้าน CSR ในจังหวัดสตูล ๑ ครั้ง</p> <p>- จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้หลังการศึกษาดูงาน</p> <p>๓. กิจกรรมที่ ๓: การให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก (เม.ย. - มิ.ย. ๒๕๖๘)</p> <p>- จัดทีมที่ปรึกษาลงพื้นที่ให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการ</p> <p>- จัดคลินิกให้คำปรึกษาด้าน CSR แบบรายกลุ่ม</p> <p>อุตสาหกรรม</p> <p>- พัฒนาแผนงาน CSR ร่วมกับผู้ประกอบการ</p> <p>๔. กิจกรรมที่ ๔: การดำเนินโครงการ CSR ร่วมกับชุมชน (ก.ค. - ส.ค. ๒๕๖๘)</p> <p>- คัดเลือกโครงการ CSR ต้นแบบที่มีศักยภาพ</p> <p>- สนับสนุนงบประมาณบางส่วนในการดำเนินโครงการ CSR ต้นแบบ</p> <p>- ติดตามและให้คำแนะนำการดำเนินโครงการ</p> <p>๕. กิจกรรมที่ ๕: การเผยแพร่และขยายผล (ก.ย. ๒๕๖๘)</p> <p>- จัดเวทีนำเสนอผลงาน "CSR ต้นแบบจังหวัดสตูล"</p> <p>- จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรม CSR ของผู้ประกอบการ</p> <p>- มอบรางวัลและประกาศเกียรติคุณแก่ผู้ประกอบการที่มีการดำเนินงานด้าน CSR ดีเด่น</p>
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>งบประมาณรวมทั้งสิ้น ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน) โดยมีรายละเอียดดังนี้</p> <p>๑. กิจกรรมที่ ๑: การสร้างความรู้ความเข้าใจด้าน CSR - ๒๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>- ค่าจัดสัมมนาและอบรมเชิงปฏิบัติการ: ๑๘๐,๐๐๐ บาท</p> <p>- ค่าจัดทำคู่มือแนวทางการดำเนินงานด้าน CSR: ๗๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๒. กิจกรรมที่ ๒: การศึกษาดูงานต้นแบบ CSR - ๓๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>- ค่าใช้จ่ายในการศึกษาดูงานภายในประเทศ: ๒๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>- ค่าใช้จ่ายในการศึกษาดูงานในจังหวัดสตูล: ๗๐,๐๐๐ บาท</p> <p>- ค่าจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้: ๓๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๓. กิจกรรมที่ ๓: การให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก - ๑๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>- ค่าตอบแทนทีมที่ปรึกษา: ๑๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>- ค่าจัดคลินิกให้คำปรึกษา: ๕๐,๐๐๐ บาท</p>

	<p>๑. กิจกรรมที่ ๔: การดำเนินโครงการ CSR ร่วมกับชุมชน - ๒๐๐,๐๐๐ บาท</p> <ul style="list-style-type: none"> - เงินสนับสนุนโครงการ CSR ต้นแบบ: ๑๗๐,๐๐๐ บาท - ค่าติดตามประเมินผลโครงการ: ๓๐,๐๐๐ บาท <p>๒. กิจกรรมที่ ๕: การเผยแพร่และขยายผล - ๑๐๐,๐๐๐ บาท</p> <ul style="list-style-type: none"> - ค่าจัดเวทีนำเสนอผลงาน: ๖๐,๐๐๐ บาท - ค่าจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์: ๓๐,๐๐๐ บาท - ค่าโล่รางวัลและประกาศเกียรติคุณ: ๑๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล

โครงการแบบย่อ

<p>๑. ชื่อโครงการ</p>	<p>โครงการพัฒนาของที่ระลึกสร้างสรรค์จากอัตลักษณ์ท้องถิ่น จังหวัดสตูล</p>
<p>๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล</p>	<p>จังหวัดสตูลเป็นพื้นที่ที่มีความโดดเด่นทั้งทางด้านธรรมชาติ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเฉพาะการเป็นพื้นที่อุทยานธรณีโลกที่ได้รับการรับรองจากยูเนสโก มีความหลากหลายทางชีวภาพ และมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ผสมผสานระหว่างวิถีชีวิตมุสลิม พุทธ และวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างกลมกลืน อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันพบว่าผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกในจังหวัดสตูลยังขาดการพัฒนาให้มีอัตลักษณ์ที่ชัดเจน ไม่สามารถสะท้อนความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นได้อย่างโดดเด่น และมีรูปแบบไม่หลากหลาย ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น รวมถึงขาดการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ อันส่งผลต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสตูลจึงได้จัดทำโครงการพัฒนาของที่ระลึกสร้างสรรค์จากอัตลักษณ์ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ผ่านกระบวนการออกแบบสร้างสรรค์ การพัฒนาทักษะของผู้ประกอบการ การสร้างมูลค่าเพิ่ม และการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว โดยการบูรณาการองค์ความรู้ด้านการออกแบบการตลาด และเทคโนโลยีสมัยใหม่ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด โครงการนี้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ยุคใหม่ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ในหมวดหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์</p> <p>การดำเนินโครงการนี้จะช่วยยกระดับผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกให้มีคุณภาพ มีอัตลักษณ์โดดเด่น สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ เพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชนและผู้ประกอบการ ส่งเสริมการอนุรักษ์และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดสตูล อันจะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็งและยั่งยืน สอดคล้องกับเป้าหมาย</p>

	<p>การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และแผนพัฒนาจังหวัดสตูลที่มุ่งสู่การพัฒนาเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายรายได้อย่างทั่วถึง และคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อพัฒนาของที่ระลึกที่มีอัตลักษณ์ท้องถิ่นจังหวัดสตูลให้มีความโดดเด่น มีคุณภาพ และตอบสนองความต้องการของตลาด ๒. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการและกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในการออกแบบ พัฒนา และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่สร้างสรรค์ ๓. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับวัตถุดิบและภูมิปัญญาท้องถิ่นผ่านกระบวนการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ๔. เพื่อส่งเสริมการเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกกับการท่องเที่ยวและการตลาดทั้งออนไลน์และออฟไลน์
<p>๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ ผลผลิต (Outputs):</p>	<p>ผลผลิต (Outputs):</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การฝึกอบรมด้านการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกให้แก่ผู้ประกอบการและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ราย ๒. การศึกษาดูงานแหล่งผลิตของที่ระลึกต้นแบบที่ประสบความสำเร็จ จำนวน ๒ ครั้ง ๓. การให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่ผู้ประกอบการ จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ ราย ๔. ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกต้นแบบที่ได้รับการพัฒนาจากอัตลักษณ์ท้องถิ่น จำนวนไม่น้อยกว่า ๒๐ ผลิตภัณฑ์ ๕. แคตตาล็อกผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกจังหวัดสตูล จำนวน ๑ ชุด (ทั้งรูปแบบสิ่งพิมพ์และดิจิทัล) ๖. แพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก จำนวน ๑ แพลตฟอร์ม
<p>ผลลัพธ์ (Outcomes):</p>	<p>ผลลัพธ์ (Outcomes):</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ผู้ประกอบการและกลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีความรู้และทักษะในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่มีอัตลักษณ์ท้องถิ่น ๒. เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นและภูมิปัญญาดั้งเดิม

	<p>๓. ผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐</p> <p>๒. เกิดการเชื่อมโยงระหว่างผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกกับการท่องเที่ยวของจังหวัดสตูล</p> <p>๕. จังหวัดสตูลมีภาพลักษณ์ที่โดดเด่นผ่านผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ</p>
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ:</p> <p>๑. จำนวนผู้ประกอบการและกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ราย</p> <p>๒. จำนวนผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกต้นแบบที่ได้รับการพัฒนาไม่น้อยกว่า ๒๐ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๓. ยอดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ เมื่อเทียบกับก่อนเข้าร่วมโครงการ</p> <p>๔. ร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจในระดับมากถึงมากที่สุด</p>
ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ:	<p>ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ:</p> <p>๑. ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกมีคุณภาพและมาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาด</p> <p>๒. ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกสามารถสะท้อนอัตลักษณ์ท้องถิ่นของจังหวัดสตูลได้อย่างชัดเจน</p> <p>๓. เกิดการบูรณาการระหว่างภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการออกแบบสมัยใหม่</p> <p>๔. นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่พัฒนาขึ้นภายใต้โครงการ</p>
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดสตูล/กลุ่มจังหวัดสตูล	<p>โครงการนี้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ดังนี้:</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๑: การเสริมสร้างเศรษฐกิจและสร้างมูลค่าเพิ่มจากอุทยานธรณีโลก การท่องเที่ยว การเกษตร และการค้าสู่อาเซียน ที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง</p> <ul style="list-style-type: none"> • แผนงาน: พัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการทางการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและมีอัตลักษณ์ • แผนงาน: เพิ่มมูลค่าและยกระดับศักยภาพการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชน

	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๒: การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และอุทยานธรณี สตุลอย่างสมดุลและยั่งยืน</p> <ul style="list-style-type: none"> • แผนงาน: ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นฐานการผลิตอย่างยั่งยืน <p>นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในหลายมิติ เช่น:</p> <ul style="list-style-type: none"> • เป้าหมายที่ ๘: การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ • เป้าหมายที่ ๑๑: เมืองและถิ่นฐานมนุษย์อย่างยั่งยืน • เป้าหมายที่ ๑๒: การบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน
<p>๗. ระยะเวลา</p>	<p>๑ ตุลาคม ๒๕๖๘ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๙ (ปีงบประมาณ ๒๕๖๙)</p>
<p>๘. กิจกรรมที่สำคัญ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. กิจกรรมที่ ๑: การศึกษาและรวบรวมอัตลักษณ์ท้องถิ่นจังหวัดสตุล (ต.ค. - พ.ย. ๒๕๖๘) <ul style="list-style-type: none"> ○ จัดเวทีระดมความคิดเห็นเพื่อค้นหาอัตลักษณ์ท้องถิ่นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ○ สืบค้นและรวบรวมข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรม และทรัพยากรในพื้นที่ ○ วิเคราะห์และสังเคราะห์อัตลักษณ์ท้องถิ่นที่มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก ๒. กิจกรรมที่ ๒: การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน (ธ.ค. ๒๕๖๗ - ก.พ. ๒๕๖๘) <ul style="list-style-type: none"> ○ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ ○ จัดอบรมเทคนิคการผลิตและพัฒนาบรรจุภัณฑ์ ○ ศึกษาดูงานแหล่งผลิตของที่ระลึกต้นแบบทั้งในและนอกพื้นที่ ○ จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้ประกอบการและนักออกแบบ

	<p>๓. กิจกรรมที่ ๓: การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกต้นแบบ (มี.ค. - พ.ค. ๒๕๖๘)</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ จัดประกวดแนวคิดการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกจากอัตลักษณ์ท้องถิ่น ○ จัดทีมนักออกแบบให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่ผู้ประกอบการ ○ สนับสนุนการผลิตต้นแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก ○ ทดสอบตลาดและปรับปรุงผลิตภัณฑ์ต้นแบบ <p>๔. กิจกรรมที่ ๔: การพัฒนาช่องทางการตลาดและการส่งเสริมการขาย (มี.ย. - ส.ค. ๒๕๖๘)</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ จัดทำแคตตาล็อกผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกจังหวัดสตูล (ทั้งรูปแบบสิ่งพิมพ์และดิจิทัล) ○ พัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ○ จัดกิจกรรมเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยว ○ อบรมทักษะการตลาดออนไลน์และการสร้างแบรนด์ <p>๕. กิจกรรมที่ ๕: การจัดแสดงและเผยแพร่ผลงาน (ก.ย. ๒๕๖๘)</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ จัดงานแสดงผลภัณฑ์ของที่ระลึกสร้างสรรค์จากอัตลักษณ์ท้องถิ่นจังหวัดสตูล ○ จัดกิจกรรมเจรจาธุรกิจกับผู้ซื้อและนักท่องเที่ยว ○ มอบรางวัลและประกาศเกียรติคุณแก่ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกดีเด่น ○ ประเมินผลโครงการและจัดทำแผนการขยายผลในอนาคต
๙. งบประมาณ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัด ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	“ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน”	“สตูลเมืองแห่งความ ผาสุกที่ยั่งยืน”	“สตูลเมืองอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เติบโตบนฐานทรัพยากรและ วัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	สร้างและส่งเสริมอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ	บูรณาการและขับเคลื่อนนโยบาย สู่การปฏิบัติเพื่อส่งเสริม อุตสาหกรรมเศรษฐกิจระดับพื้นที่	การเติบโตทางเศรษฐกิจ บนคุณภาพชีวิตที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่าง ยั่งยืน	ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการ ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีขีด ความสามารถในการแข่งขันและ ประสบความสำเร็จ
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	ส่งเสริม กำกับดูแล อุตสาหกรรมสู่การ ประกอบการที่เติบโตอย่าง ยั่งยืนคู่ชุมชน	ส่งเสริม กำกับดูแลอุตสาหกรรมสู่ การประกอบการที่ดีที่เติบโตอย่าง ยั่งยืนคู่ชุมชน	การพัฒนานาคนคุณภาพ สังคมแห่งความสงบ เรียบร้อย สันติสุข และ ระบบบริการรัฐที่มี ประสิทธิภาพสูง	ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนา อุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อ สังคมและมีการจัดการด้าน สิ่งแวดล้อมสู่สังคมคาร์บอนต่ำ
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อ ต่อการเติบโตของอุตสาหกรรม อย่างเข้มแข็งและยั่งยืน	พัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัลเพื่อ ให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน ความทันสมัยของ เมือง การคมนาคม โลจิสติกส์และการ เชื่อมโยงภูมิภาค	การยกระดับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสู่ การสร้างมูลค่าเพิ่มเชื่อมโยงการ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔			การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเพื่อคุณค่า แห่งชาติและการอนุรักษ์ ที่ยั่งยืน	

๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนาจังหวัดสตูล

๑. โครงการค่าใช้จ่ายในการป้องปรามการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยแร่ เพื่อพัฒนาการประกอบการให้เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม ปี ๒๕๖๘

: กิจกรรมที่ ๑ กิจกรรมลงพื้นที่ส่งเสริมเชิงรุกในการกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่และ อุตสาหกรรมพื้นฐาน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ดำเนินโครงการค่าใช้จ่ายในการป้องปรามการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยแร่ เพื่อพัฒนาการประกอบการให้เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม ปี ๒๕๖๘ เพื่อกำกับดูแลการ ประกอบกิจการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างถูกต้อง เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต่อเนื่องไปยังผลกระทบทางสังคมและสุขภาพอนามัยของประชาชนที่อยู่ใกล้เคียง พื้นที่ประกอบการ อีกทั้งยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ โดยได้มีการตรวจสอบและป้องกันแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนจากการประกอบกิจการเหมืองแร่และอุตสาหกรรม พื้นฐาน จำนวน ๕ ครั้ง ดังนี้

ลงพื้นที่ส่งเสริมเชิงรุกในการกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่ (โรงแต่งแร่)
เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ฯ

ครั้งที่ ๑ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ณ หจก.ทุ่งนุ้ยศิลาทอง ตำบลทุ่งนุ้ย อำเภอเมือง จังหวัดสตูล
ครั้งที่ ๑ (วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘)

ครั้งที่ ๒ วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๘ ณ นายชยุตพงศ์ เรืองกุล ตำบลทุ่งนุ้ย อำเภอกวนการหลง จังหวัดสตูล

ครั้งที่ ๓ วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๘ ณ จก.ทุ่งนุ้ยศิลาทอง ตำบลทุ่งนุ้ย อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

ครั้งที่ ๔ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๘ ณ บริษัทพุดผาศิลาลงู ตำบลละงู อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

ครั้งที่ ๕ วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๘ ณ บริษัททูกองอันตา จำกัด
ตำบลควนโดน อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

๒. โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

๑. หลักการและเหตุผล

ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนและการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ที่มุ่งเน้นให้สถานประกอบการคำนึงถึงหลักการธรรมาภิบาล สิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและมลภาวะอย่างถูกต้องมีการประกอบการอย่างโปร่งใส พร้อมเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมและเข้าถึงข้อมูล รวมทั้งการแสดงความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากปัญหาในอดีตที่โรงงานอุตสาหกรรมมักดำเนินกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีการใช้

ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง สร้างความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ประชาชนและชุมชนโดยรอบ รวมทั้งขาดการติดต่อสื่อสาร หรือการสร้างสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการกับประชาชนผู้อยู่อาศัยในพื้นที่ จึงส่งผลให้ประชาชนและชุมชนเกิดมุมมองด้านลบต่อการประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม รวมถึงการส่งเสริมสถานประกอบการและเครือข่ายฯ มีการดำเนินงานแบบแยกส่วน ขาดความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกัน ทำให้ยากต่อการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและป้องกันผลกระทบร่วมกันอย่างแท้จริง

สำนักงานอุตสาหกรรมสตูล จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ขึ้น ตามนโยบายของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนรอบโรงงานผ่านเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม และเพื่อช่วยกำกับดูแลกิจการโรงงานในพื้นที่ การดูแลการปล่อยมลพิษ ให้เกิดการประกอบการที่เป็นมิตรกับชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อมรอบโรงงานอย่างยั่งยืนมากยิ่งขึ้นผ่านการดำเนิน โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อการบริหารจัดการองค์กรอย่างถูกต้องและเหมาะสม เกิดกลไกเครือข่ายทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน สร้างการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือร่วมแก้ไขปัญหาจากการประกอบการ รวมทั้งส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้สถานประกอบการและชุมชนโดยรอบสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นมิตรและมีความยั่งยืนต่อไป

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้การประกอบการที่ดีคู่ชุมชนด้วยการส่งเสริมธรรมาภิบาลและการจัดการสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่

๒.๒ เพื่อพัฒนาสถานประกอบการให้ดำเนินธุรกิจตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ให้สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนโดยรอบได้อย่างเป็นมิตรและยั่งยืน

๒.๓ เพื่อกระตุ้นให้เกิดกลไกความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประชาชน ผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่รัฐ และภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในรูปแบบเครือข่ายอย่างเป็นระบบ

กิจกรรมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการสร้างความตระหนักรู้ด้าน
สิ่งแวดล้อมร่วมกับชุมชน ภายใต้โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้าน
สิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๘ ณ บ้านท่าแลเหลา หมู่ที่ ๒ ตำบลกำแพง อำเภอละงู จังหวัดสตูล
นายสมพร ทองคำ อุตสาหกรรมจังหวัดสตูลเป็นประธานในพิธี

๓. โครงการค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.
๒๕๖๘

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมในจังหวัดสตูล ให้มีองค์ความรู้และเข้าใจ
ในการปฏิบัติให้สอดคล้องตามนโยบายและยุทธศาสตร์ของประเทศ รัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรมและจังหวัด

๒. เพื่อให้เกิดการส่งเสริมสนับสนุนในการพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรม ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม
รอบโรงงานอุตสาหกรรม ด้านการสร้างองค์ความรู้สู่การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว ด้านการลดการปล่อย
ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ด้านการใส่ใจในการใช้พลังงานทางเลือก ด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตร
กับสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่า ด้านการผลักดันนโยบายของภาครัฐในการสร้าง
การรับรู้การใช้นวัตกรรม ด้านการบูรณาการความปลอดภัยโรงงานร่วมกับชุมชนและท้องถิ่นด้านการสร้าง
มาตรฐานกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓. เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการตลาด ด้วยการเชื่อมโยงการตลาดทั้งแบบ Offline และ Online

ให้ผู้ผลิตชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้มีช่องทางจำหน่ายสินค้าเป็นการสร้างรายได้ให้เพิ่มขึ้น โดยมีสถานประกอบการโรงงานมีส่วนช่วยกระจายรายได้ ลดรายจ่ายและดูแลชุมชนโดยรอบทำให้อากาศอุตสาหกรรมได้มีความเชื่อมโยงโดยมีกิจกรรมร่วมกับชุมชนมากขึ้น ตลอดจนส่งเสริมของผู้ประกอบการในจังหวัดสตูลเพื่อให้ได้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) มาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) รวมถึงการส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบโดยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

งบประมาณ : สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

- งบประมาณที่ได้รับการจัดสรร จำนวน ๓๘๕,๖๐๐ บาท (สามแสนแปดหมื่นห้าพันหกร้อยบาทถ้วน)
- ผลการเบิกจ่ายงบประมาณ จำนวน ๓๘๕,๖๐๐ บาท (สามแสนแปดหมื่นห้าพันหกร้อยบาทถ้วน)
- ร้อยละการเบิกจ่ายงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ได้มีการดำเนินการในทุกกิจกรรมของโครงการนี้ให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด โดยมีรายละเอียดการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ ๑ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูลได้ลงพื้นที่ ออกเยี่ยม สํารวจและวิเคราะห์ศักยภาพในกลุ่มเป้าหมาย จำนวนทั้งหมด ๓ ประเภท ได้แก่ ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน OTOP /ผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนทุกประเภทและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อศึกษา สํารวจ และนำมาวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัดสตูล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน OTOP/ผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนทุกประเภท จำนวน ๖๖ ราย
๒. ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน ๓๐ ราย
๓. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน ๑๐ ราย

กิจกรรมที่ ๒ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ได้จัดสัมมนา เรื่อง “การลดก๊าซเรือนกระจกสำคัญอย่างไรในยุคปัจจุบัน” เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘ ณ ห้องแพนล่าพู สตารินทร์ รีสอร์ท ตำบลพิมาน อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล โดยมี นายสมพร ทองคำ อุตสาหกรรมจังหวัดสตูล เป็นประธานเปิด นายตรีภพ พินันโสติกุล หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม เป็นผู้กล่าวรายงาน และมีนายอัปัส หลีเยาว์ ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสตูล เป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้ ซึ่งมีผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมและผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนในพื้นที่จังหวัดสตูล เข้าร่วมการสัมมนาครั้งนี้ จำนวนทั้งสิ้น ๑๑๒ ราย ประกอบด้วย

- ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน ๓๘ ราย
- ผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชน จำนวน ๕๘ ราย
- อื่นๆ อาทิ เช่น เครือข่ายรักษาสีสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑๖ ราย

โดยมี ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมสัมมนา คิดเป็นร้อยละ ๙๒.๖๐ และร้อยละของการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ของผู้เข้าร่วมสัมมนา คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๖๐

กิจกรรมที่ ๓ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ได้ดำเนินการให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง ในการส่งเสริมและพัฒนาการประกอบธุรกิจ โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม(SME) และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนทุกประเภทการผลิต โดยการบูรณาการร่วมกับ กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล

และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสตูล สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสตูล สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสตูล และศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑๑ สงขลา (ศภ.๑๑) เป็นต้น ดังนี้

๓.๑) ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น จำนวน ๑๗๗ ราย

๓.๒) ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกเฉพาะทาง จำนวน ๔๕ ราย

กิจกรรมที่ ๔ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ได้ให้ความช่วยเหลือบ่มเพาะผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการต่างๆ ทำให้ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาส่งเสริมในด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์ การออกแบบตราสัญลักษณ์ ที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า และได้แนะนำผู้ประกอบการ SMEs ด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์ การออกแบบตราสัญลักษณ์ และการทดลองใช้อุปกรณ์เครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการผลิตและการบรรจุสินค้า เช่น เครื่องสกัดน้ำมัน เครื่องทอดสุญญากาศ ซีสสุญญากาศ เป็นต้น ตลอดจนได้จัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อเป็นการสร้างงาน สร้างรายได้ ให้กับชุมชนรอบบริเวณโรงงานอุตสาหกรรม กิจกรรม “ตลาดนัดสินค้าชุมชนสู่โรงงาน” จำนวน ๒ แห่ง ได้แก่ บริษัท ผลิตภัณฑ์ปลากระป๋องสยาม จำกัด อำเภอเมืองสตูล และบริษัท วัสดุเวอร์ค จำกัด (สาขาที่ ๐๐๐๐๓) อำเภอละงู จังหวัดสตูล ซึ่งกิจกรรมฯ ดังกล่าว ได้จัดขึ้นเป็นประจำทุกเดือนๆ ละ ๑ ครั้ง อย่างต่อเนื่อง ตลอดระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมให้ความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ทำให้ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ ทำให้มีรายได้ที่เพิ่มขึ้น

๔. โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการคู่ชุมชน
๒. เพื่อสร้างนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบ
๓. เพื่อเชื่อมโยงและสร้างเครือข่ายของนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนให้เกิดโอกาสทางการตลาด

งบประมาณ : สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

งบประมาณได้รับการจัดสรร จำนวน ๖๐,๑๐๐ บาท (หกหมื่นหนึ่งร้อยบาทถ้วน)

ผลการเบิกจ่ายงบประมาณ จำนวน ๖๐,๑๐๐ บาท (หกหมื่นหนึ่งร้อยบาทถ้วน)

ร้อยละการเบิกจ่ายงบประมาณ คิดเป็น ร้อยละ ๑๐๐

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ได้มีการดำเนินการในทุกกิจกรรมของโครงการนี้ให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด โดยมีรายละเอียดการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ ๑ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ได้จัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการคู่ชุมชน ระหว่างวันที่ ๕ - ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ณ ห้องประชุมอันดามัน ชั้น ๓ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ตำบลคลองขุด อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล โดยมี นายสมพร ทองคำ อุตสาหกรรมจังหวัดสตูล เป็นประธานในพิธีเปิด มีนายตรีภพ พินัน โสติดิกุล หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม เป็นผู้กล่าวรายงาน และมีนายอัยยพร ขจรไชยกูล ที่ปรึกษา รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นวิทยากร โดยมี ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมการฝึกอบรมทั้งหมด จำนวน ๒๔ ราย มีร้อยละความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมฝึกอบรม คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๐๗ ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ และผู้ประกอบการ

ที่เข้าร่วมการฝึกอบรมสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจมีรายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นมูลค่า ๒,๒๔๔,๐๐๐ บาทต่อปี

กิจกรรมที่ ๒ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ได้ร่วมพิจารณาคัดเลือกผู้ประกอบการ ในจังหวัดสตูล จำนวน ๑ ราย คือ “ริสกี ซ็อบ ออนไลน์” เพื่อเข้าสู่กระบวนการพัฒนานักธุรกิจ อุตสาหกรรมในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยมีผู้เชี่ยวชาญจาก บริษัท บ้านตรง จำกัด ลงพื้นที่ให้คำแนะนำ ปรึกษาจำนวน ๕ ครั้ง และมี สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต ในฐานะเป็นหน่วยงานรับผิดชอบของกลุ่ม ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ดำเนินการว่าจ้างบริษัท บ้านตรง จำกัด

๕. โครงการค่าใช้จ่ายในการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI-C Next Steps) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างเสริมองค์ความรู้และการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์และ/หรือฉลากสินค้าที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

๒. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการที่ช่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการ เกษตรแปรรูป

๓. เพื่อสร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจในการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่มี ผลิตภาพและสามารถนำไปสู่การจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ได้

งบประมาณ : สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

งบประมาณที่ได้รับการจัดสรร จำนวน ๑๗๙,๖๐๐ บาท (หนึ่งแสนเจ็ดหมื่นเก้าพันหกร้อยบาทถ้วน)

ผลการเบิกจ่ายงบประมาณ จำนวน ๑๗๙,๖๐๐ บาท (หนึ่งแสนเจ็ดหมื่นเก้าพันหกร้อยบาทถ้วน)

ร้อยละการเบิกจ่ายงบประมาณ คิดเป็น ร้อยละ ๑๐๐

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ได้มีการดำเนินการในทุกกิจกรรมของโครงการนี้ให้เป็นไปตามแผนที่ กำหนด โดยการจ้างเหมาบริการผู้เชี่ยวชาญ คือ บริษัท กู๊ด ไลฟ์ อาหารแห่งชีวิต จำกัด เพื่อดำเนินการทั้ง ๒ กิจกรรม โดยมีรายละเอียดการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ ๑ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ร่วมกับ บริษัท กู๊ด ไลฟ์ อาหารแห่งชีวิต จำกัด จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ระหว่างวันที่ ๖ - ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๘ ณ ร้าน Mc Café & Restaurant ตำบลคลองขุด อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล โดยมี นายสมพร ทองคำ อุตสาหกรรมจังหวัดสตูล เป็น ประธานในพิธีเปิด และนายตรีภพ พินันโสตติกุล หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม เป็นผู้กล่าว รายงาน และมีวิทยากรจาก บริษัท กู๊ด ไลฟ์ อาหารแห่งชีวิต จำกัด โดยมี ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมการฝึกอบรม ทั้งหมด จำนวน ๒๗ ราย จาก ๙ กลุ่ม มีร้อยละความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมฝึกอบรม คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๓๓ ซึ่งได้มีคณะกรรมการจากหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ ผู้แทนจากสำนักงานพาณิชย์จังหวัดสตูล ผู้แทนจาก สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสตูล ผู้แทนจากสภาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล และผู้แทนจากหอการค้าจังหวัดสตูล ร่วมกับ นายสมพร ทองคำ อุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ร่วมกันพิจารณาคัดเลือกผู้ประกอบการให้เหลือจำนวน ๓ กลุ่ม เพื่อเข้าสู่กิจกรรมที่ ๒ เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๘ ได้แก่

๑) กลุ่มสตรีเกษตรกรการผลิตและแปรรูป JBL

๒) กลุ่มสตรีแปรรูปปานซูรำลือก

๓) กลุ่มขนมทองพับ บ้านคุณหญิง

กิจกรรมที่ ๒ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ร่วมกับ บริษัท กู๊ด โลฟ อาหารแห่งชีวิต จำกัด ดำเนินการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์ต้นแบบด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมและการทดสอบผลิตภัณฑ์ ให้แก่ผู้ประกอบการทั้ง ๓ กลุ่ม ที่ผ่านการพิจารณาคัดเลือกจากในกิจกรรมที่ ๑ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑) กลุ่มสตรีเกษตรกรการผลิตและแปรรูป JBL

พัฒนาผลิตภัณฑ์ “ขนมปังกรอบ JBL หน้าชาสตูล”

๒) กลุ่มสตรีแปรรูปปานซูรำลึก

พัฒนาผลิตภัณฑ์ “ปลาส้มอบกรอบพร้อมทาน”

๓) กลุ่มขนมทองพับ บ้านคุณหญิง

พัฒนาผลิตภัณฑ์ “ขนมทองพับเตาถ่านผสมทุเรียนหอมทอง”

โดยผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่ผ่านการพัฒนาจากโครงการสามารถสร้างรายได้ให้กับกลุ่มเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิมไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐.๘๒ มูลค่ายอดขายที่เพิ่มขึ้น ๑๕๓,๐๐๐ บาทต่อปี มูลค่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น ๙๔,๖๗๗.๑๔ บาทต่อปี และมูลค่าการจ้างงานเพิ่มขึ้น คิดเป็นมูลค่า ๑๑๖,๕๙๒ บาทต่อปี

๖. โครงการจัดตั้งผู้ประกอบการจากช่างชุมชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ (งบประมาณเบิกแทนกัน) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนากลุ่มเป้าหมายที่สนใจในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจให้มีแนวคิด (Mindset) ทักษะและองค์ความรู้การบริหารจัดการธุรกิจ พร้อมทั้งเร่งรัดให้สามารถเริ่มต้นดำเนินธุรกิจได้อย่างยั่งยืน

๒. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งหรือขยายธุรกิจภาคอุตสาหกรรมบริการ (งานช่างฝีมือ) ในจังหวัดสตูลให้มากขึ้น

๓. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการจ้างงานสร้างรายได้และการขยายตัวด้านเศรษฐกิจให้กับจังหวัดสตูลมากขึ้น
งบประมาณ : กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (งบประมาณเบิกแทนกัน)

งบประมาณได้รับการจัดสรร จำนวน ๑๕๖,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนห้าหมื่นหกพันบาทถ้วน)

ผลการเบิกจ่ายงบประมาณ จำนวน ๑๕๖,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนห้าหมื่นหกพันบาทถ้วน)

ร้อยละการเบิกจ่ายงบประมาณ คิดเป็น ร้อยละ ๑๐๐

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล บูรณาการร่วมกับ สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานสตูล เพื่อจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ จำนวน ๒ หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรการล้างและบำรุงรักษาเครื่องปรับอากาศ ในบ้าน และหลักสูตรการติดตั้งและบำรุงรักษาเซลล์แสงอาทิตย์ โดยใช้ระยะเวลาของการจัดฝึกอบรม จำนวน ๕ วัน ระหว่างวันที่ ๒๔ - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

การจัดฝึกอบรมหัวข้อที่ ๑ “การเพิ่มเติมความรู้ในการประกอบธุรกิจ” ระหว่างวันที่ ๒๔ - ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ เวลา ๐๙.๐๐-๑๖.๐๐ น. รวม ๑๒ ชั่วโมง ณ ห้องประชุมอันดามัน ชั้น ๓ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ตำบลคลองขุด อำเภอเมือง จังหวัดสตูล โดยมี นายสมพร ทองคำ อุตสาหกรรมจังหวัดสตูล เป็นประธานในพิธีเปิด มีนายตรีภพ พินันโสตติกุล หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม เป็นผู้กล่าวรายงาน และมีนายสิริชัย บัวมาก และนางสาวรัชวีวรรณ จันทร์จุฬา เป็นวิทยากร

การจัดฝึกอบรมหัวข้อที่ ๒ “เสริมประสิทธิภาพและต่อยอดทักษะอาชีพช่างแบบมืออาชีพ” ระหว่างวันที่ ๒๖ - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ เวลา ๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. รวม ๑๘ ชั่วโมง ณ ห้องปฏิบัติการสำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานสตูล ตำบลคลองขุด อำเภอเมือง จังหวัดสตูล จำนวน ๒ หลักสูตร คือ หลักสูตรการล้างและบำรุงรักษาเครื่องปรับอากาศในบ้าน วิทยากรโดย นายมะแอน โต๊ะดำ และหลักสูตรการติดตั้งและบำรุงรักษาเซลล์แสงอาทิตย์ วิทยากรโดย นายสืบสาย ตาเดอิน

โดยผู้เข้าร่วมอบรมทั้ง ๓๒ คน สามารถจัดทำ Business Model Canvas (BMC) ได้ผู้เข้าอบรมมีองค์ความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐๐ การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๑๐๐ ความพึงพอใจ ร้อยละ ๙๓.๗๕ มีจำนวนผู้เกิดการจัดตั้งธุรกิจหรือขยายการลงทุน จำนวน ๕ คน เกิด Success Case ที่มีศักยภาพของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ร้อยละ ๑๕ และมีมูลค่าของการจัดตั้งธุรกิจและการลงทุน คิดเป็นมูลค่า ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท

ภาพกิจกรรมภาคปฏิบัติ วันที่ ๒๖-๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘
หลักสูตร “การล้างและบำรุงรักษาเครื่องปรับอากาศในบ้าน”

ภาพกิจกรรมภาคปฏิบัติ วันที่ ๒๖ - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘
หลักสูตร “การติดตั้งและบำรุงรักษาเซลล์แสงอาทิตย์”

๗. โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน :

งานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นให้ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)
๒. เพื่อให้ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นได้รับความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นให้เข้าสู่การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)
๓. เพื่อประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นมาขอรับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

งบประมาณ : สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) (งบประมาณเบิกจ่ายแทนกัน)

งบประมาณได้รับการจัดสรร จำนวน ๒๕๘,๗๑๒ บาท (สองแสนห้าหมื่นแปดพันเจ็ดร้อยสิบสองบาทถ้วน)

ผลการเบิกจ่ายงบประมาณ จำนวน ๒๕๘,๗๑๒ บาท (สองแสนห้าหมื่นแปดพันเจ็ดร้อยสิบสองบาทถ้วน)

ร้อยละการเบิกจ่ายงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ได้มีการดำเนินการในทุกกิจกรรมของโครงการนี้ให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด โดยมีรายละเอียดการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมหลักที่ ๑ : การให้การรับรอง มผช.

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูลได้มีการรับคำขอ มผช. ครอบคลุมใน ๔ ประเภทผลิตภัณฑ์ ทั้งหมดจำนวน ๔๓ คำขอ ได้แก่ อาหาร จำนวน ๒ คำขอ เครื่องดื่ม จำนวน ๔ คำขอ ผ้าและเครื่องแต่งกาย จำนวน ๒๑ คำขอ และของใช้ ของตกแต่งและของที่ระลึก จำนวน ๑๑ คำขอ และได้มีการจัดประชุมแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูลรายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ หน้า ๗๗

คณะกรรมการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน ๒ ครั้ง เพื่อให้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวนทั้งหมด ๓๘ ฉบับ ได้แก่ ครั้งที่ ๑ จัดประชุมเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๘ ณ ห้องประชุมอันดามัน ชั้น ๓ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล เพื่อให้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน ๑๙ ฉบับ และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๘ เพื่อให้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน ๑๙ ฉบับ

กิจกรรมหลักที่ ๒ : การตรวจติดตาม

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ได้มีการตรวจติดตามสถานที่ผลิตของผู้ประกอบการทั้งหมด จำนวน ๒๐ ราย ซึ่งเป็นไปตามแผนที่กำหนด และตรวจติดตามผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) โดยการจัดซื้อตัวอย่างผลิตภัณฑ์ จำนวน ๑๐ ผลิตภัณฑ์ เพื่อส่งวิเคราะห์ทดสอบในห้องปฏิบัติการ เพื่อเป็นการยืนยันว่าผู้ประกอบการได้มีการควบคุมและรักษาคุณภาพของคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดอยู่ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับการรับรองก่อนหน้านี้หรือไม่ ซึ่งทั้ง ๒ กิจกรรมย่อย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูลได้ดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด ภาพกิจกรรมการดำเนินการให้การรับรอง มผช.

ภาพกิจกรรมการตรวจติดตามและการจัดซื้อตัวอย่าง

ภาพกิจกรรมการจัดประชุมคณะกรรมการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

๘. โครงการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส หรือ “มอก.เอส” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส

๒. เพื่อให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทั้งภาคการผลิตและภาคบริการ ได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส หรือ “มอก.เอส” ที่จะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
งบประมาณ : สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) (งบประมาณเบิกจ่ายแทนกัน)

งบประมาณได้รับการจัดสรร จำนวน ๕๐,๖๐๐ บาท (ห้าหมื่นหกร้อยบาทถ้วน)

ผลการเบิกจ่ายงบประมาณ จำนวน ๕๐,๖๐๐ บาท (ห้าหมื่นหกร้อยบาทถ้วน)

ร้อยละการเบิกจ่ายงบประมาณ คิดเป็น ร้อยละ ๑๐๐

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ได้มีการดำเนินการในทุกกิจกรรมของโครงการนี้ให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด โดยมีรายละเอียดการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมหลักที่ ๑ : การรับคำขอ มอก.เอส

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล รับคำขอ มอก.เอส อยู่ระหว่างรอการลงพื้นที่ตรวจสอบประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานเพื่อให้การรับรอง มอก.เอส โดยเจ้าหน้าที่จากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ซึ่งคาดว่าจะเป็นที่เรียบร้อยแล้วในเดือน เมษายน ๒๕๖๙ นี้

กิจกรรมหลักที่ ๒ : การตรวจติดตามภายหลังได้รับการรับรอง มอก.เอส

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ลงพื้นที่ตรวจสอบติดตามผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรอง มอก. เอส เมื่อปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวน ๒ ราย ได้แก่ ๑) หจก.รัตนาคินทร์ (ร้านกาแฟ RNK) และ ๒) บริษัท ซีซี รีสอร์ท จำกัด (โรงแรม ซีซี รีสอร์ท)

กิจกรรมหลักที่ ๓ : การส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ได้จัดการฝึกอบรมให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเผยแพร่ให้ความรู้ มอก.เอส จำนวน ๒ ครั้ง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ครั้งที่ ๑ จัดการฝึกอบรมหลักสูตร “การยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)” เมื่อวันอังคารที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๘ ณ ห้องประชุม โรงแรมเดอะวันบูติก ชั้น ๕ ตำบลพิมาน อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล โดยมี นายสมพร ทองคำ อุตสาหกรรมจังหวัดสตูล เป็นประธานกล่าวเปิดการอบรม มีนายตรีภพ พินันโสตติกุล หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม เป็นผู้กล่าวรายงาน และมีนายณัฐภัทร เพชรพงษ์ นักวิชาการอุตสาหกรรมชำนาญการ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้เกียรติเป็นวิทยากร และมีผู้ประกอบการที่ด้านโรงแรม/รีสอร์ทและร้านกาแฟ เข้าร่วมสัมมนาครั้งนี้จำนวนทั้งหมด ๒๐ ราย

ครั้งที่ ๒ จัดโครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “ยกระดับคุณภาพของสินค้าชุมชนด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ SMEs ด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)” เมื่อวันอังคารที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๘ ณ ซีซี รีสอร์ท ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล โดยมี นายสมพร ทองคำ อุตสาหกรรมจังหวัดสตูล เป็นประธานกล่าวเปิดการสัมมนา มีนายตรีภพ พินันโสตติกุล หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม เป็นผู้กล่าวรายงาน และมีนางนิสากร นบนอบ รองหัวหน้าห้องปฏิบัติการเคมี ๔ จากบริษัท ห้องปฏิบัติการกลาง (ประเทศไทย) สาขาสงขลา ให้เกียรติเป็นวิทยากรบรรยาย “ยกระดับคุณภาพ

ของสินค้าชุมชนด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)” และนางสาวบุษบา แซ่ลิ้ม ผู้เชี่ยวชาญด้านการรับรองระบบงาน ให้เกียรติเป็นวิทยากรบรรยาย “เพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ SMEs ด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)” โดยมีผู้ประกอบการด้านโรงแรม/รีสอร์ท และร้านอาหาร เข้าร่วมสัมมนาครั้งนี้ จำนวนทั้งหมด ๒๕ ราย

ภาพกิจกรรมการดำเนินการให้การรับรอง มอก.เอส

ภาพกิจกรรมการดำเนินการด้านการตรวจติดตามตามมาตรฐาน มอก.เอส

๙. โครงการพัฒนาเพิ่มมูลค่าสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์(GI) สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

ด้วยบรรจุภัณฑ์และนวัตกรรมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
วัตถุประสงค์

เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรม
งบประมาณ : จังหวัดสตูล

งบประมาณที่ได้รับการจัดสรร จำนวน ๒ กิจกรรม

ได้แก่ กิจกรรมที่ ๔ จำนวน ๘๓,๗๐๐ บาท และกิจกรรมที่ ๕ จำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท

งบประมาณได้รับการจัดสรร จำนวนทั้งหมด ๑๔๓,๗๐๐ บาท (หนึ่งแสนสี่หมื่นสามพันเจ็ดร้อยบาทถ้วน)

ผลการเบิกจ่ายงบประมาณ จำนวน ๑๓๙,๒๗๐ บาท (หนึ่งแสนสามหมื่นเก้าพันสองร้อยเจ็ดสิบบาทถ้วน)

ร้อยละการเบิกจ่ายงบประมาณ คิดเป็น ร้อยละ ๙๖.๙๒

โครงการนี้เป็นการบูรณาการทำงานระหว่าง สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ร่วมกับ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสตูล ประกอบด้วยทั้งหมด จำนวน ๕ กิจกรรม โดย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูลรับผิดชอบ จำนวน ๒ กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมที่ ๔ และ ๕

กิจกรรมที่ ๔ สร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการแปรรูป โดยต่อยอดภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนากระบวนการผลิตและบรรจุภัณฑ์ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ได้จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการระหว่างวันที่ ๒๗ - ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ ณ ห้องประชุมอันดามัน ชั้น ๓ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

สตูล ตำบลคลองขุด อำเภอเมืองสตูล โดย นางอมรรัตน์ เฟิงรักษ์ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
รักษาราชการแทนอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล เป็นประธานในพิธีเปิด และนายตรีภพ พินันโสติกุล หัวหน้ากลุ่ม
ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม เป็นผู้กล่าวรายงาน วิทยากรประกอบด้วยนางสาวจุฑามาศ ทองสุวรรณ
ผู้จัดการสถาบันอาหาร สาขาภาคใต้, นางสุทธารณ์ รัชศรีทอง เกษัชกรชำนาญการ สำนักงานสาธารณสุข
จังหวัดสตูล, นายสุเมธ พงศ์ดารา เกษัชกรชำนาญการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสตูล,
ว่าที่ ร.ต.อภิเทพ ชัชชมเกตู เจ้าของกิจการ ๘ ไมล์ โปรดักชั่น, นางสาวขวัญนภา หนูปลอด Account
Executive และ Content Creator
ภาพกิจกรรมการฝึกอบรมวันที่ ๒๗ - ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

๔.๔ สรุปผลโครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ราชปี พ.ศ. ๒๕๖๙
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

๑. โครงการค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและ
บูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่

วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๘ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล โดยกลุ่มนโยบายและแผนงาน ได้ดำเนินการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการทบทวนแผนและจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดสตูล ราชปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ภายใต้โครงการค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงและบูรณาการเชิงพื้นที่ กิจกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ณ ห้องประชุมอันทามัน ชั้น ๓ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล โดยมีผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม และภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง มีเป้าหมาย ๒๕ ราย มีผู้เข้าร่วมฯ จำนวน ๓๐ ราย โดยร่วมกันระดมความคิดเห็น เสนอแนะแนวทางการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม ในจังหวัดสตูล และทบทวนข้อมูลในแผนปฏิบัติการฯ รวมทั้งร่วมกันเสนอโครงการ/กิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการในพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมในภาพรวมของจังหวัดสตูล โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ได้นำข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นนำมาสรุปผลการวิเคราะห์ SWOT และกำหนดกรอบแผนงาน/โครงการในการพัฒนาเชิงพื้นที่มารวบรวม เป็นเล่มแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ราชปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ส่งให้กระทรวงอุตสาหกรรมและจังหวัดสตูลเพื่อเสนอแผนงาน/โครงการเสนอขออนุมัติงบประมาณจังหวัดสตูล

ผู้กล่าวเปิดการประชุม นายสมพร ทองคำ อุตสาหกรรมจังหวัดสตูล

กล่าวรายงานโดย นางอมรรัตน์ เพ็งรักษ์ หัวหน้ากลุ่มนโยบายและแผนงาน

วิทยากรโดย ผศ.ดร.เกียรติศักดิ์ รัตนดิลิก ณ ภูเก็ต ผู้ช่วยอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (วิทยาเขตสตูล)

งบประมาณ ๙,๖๐๐ บาท

ผลที่ได้รับ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล พร้อมด้วยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและภาคส่วนต่างๆ ร่วมการทบทวนวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัด รวมทั้งการเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ในระดับต่างๆ และระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน เพื่อปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์ให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับสภาวะปัจจุบันของจังหวัด รวมทั้งวิเคราะห์ SWOT หน่วยงานให้สอดคล้องกับบริบทของจังหวัดทำให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางกรอบการดำเนินงานและสามารถนำไปปรับใช้ได้จริง เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้สามารถนำไปเป็นกรอบแนวทางในการจัดทำของบโครงการของกระทรวงและงบประมาณของจังหวัดต่อไป

ภาพประกอบการดำเนินการภายใต้โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ
การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๘
ณ ห้องประชุมอันดามัน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล

สรุปผลการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ราชปี พ.ศ. ๒๕๗๐
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ภายใต้โครงการค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓
ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่
เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๙ ผ่านระบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Zoom Meeting)

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๙ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล โดยกลุ่มนโยบายและแผนงาน ได้ดำเนินการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการทบทวนแผนและจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดสตูล ราชปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ภายใต้โครงการค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงและบูรณาการเชิงพื้นที่ กิจกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ณ ห้องประชุมอันทามัน ชั้น ๓ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล โดยมีผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม และภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง มีเป้าหมาย ๒๕ ราย มีผู้เข้าร่วมฯ จำนวน ๓๐ ราย โดยร่วมกันระดมความคิดเห็น เสนอแนะแนวทางการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม ในจังหวัดสตูล และทบทวนข้อมูลในแผนปฏิบัติการฯ รวมทั้งร่วมกันเสนอโครงการ/กิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการในพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมในภาพรวมของจังหวัดสตูล โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ได้นำข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นนำมาสรุปผลการวิเคราะห์ SWOT และกำหนดกรอบแผนงาน/โครงการในการพัฒนาเชิงพื้นที่มารวบรวม เป็นเล่มแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ราชปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ส่งให้กระทรวงอุตสาหกรรมและจังหวัดสตูลเพื่อเสนอแผนงาน/โครงการเสนองบประมาณจังหวัดสตูล

ผู้กล่าวเปิดการประชุม นายสมพร ทองคำ อุตสาหกรรมจังหวัดสตูล

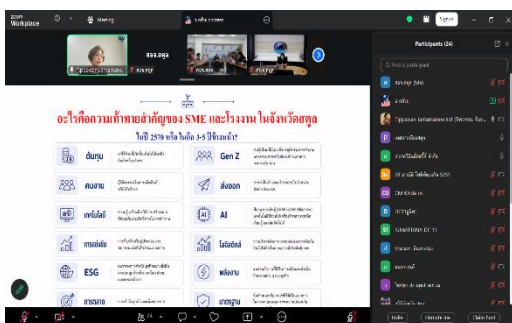
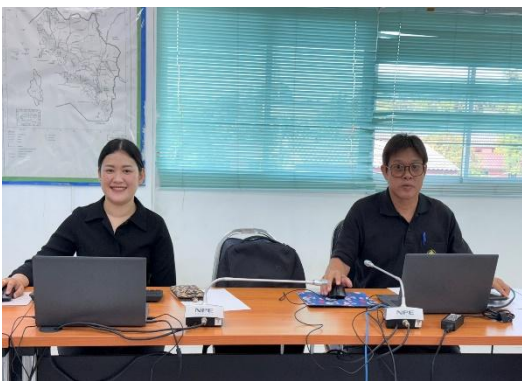
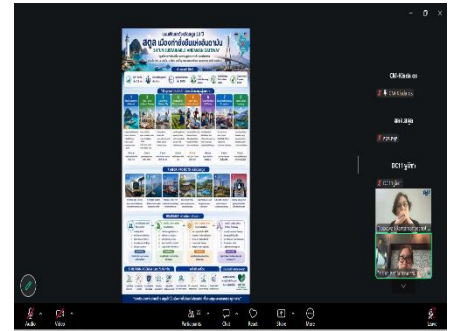
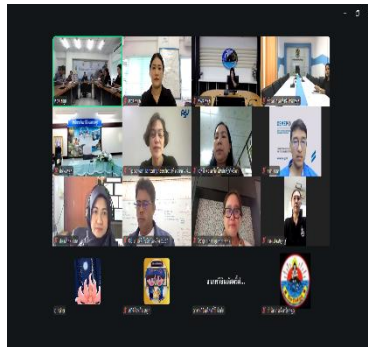
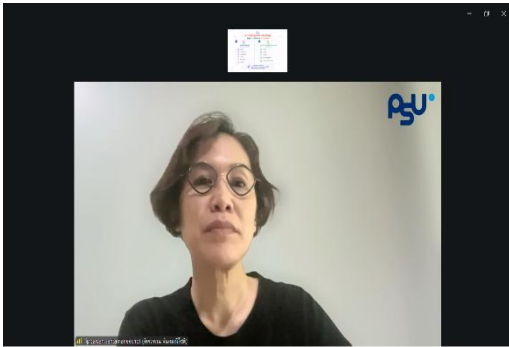
กล่าวรายงานโดย นางอมรรัตน์ เพ็งรักษ์ หัวหน้ากลุ่มนโยบายและแผนงาน

วิทยากรโดย ดร.ทิพวรรณ จันทร์ฉวีโชติ อาจารย์จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

งบประมาณ ๑๒,๐๐๐ บาท

ผลที่ได้รับ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล พร้อมด้วยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมและภาคส่วนต่างๆ ร่วมการทบทวนวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัด รวมทั้งการเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ในระดับต่างๆ และระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน เพื่อปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์ให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับสถานะปัจจุบันของจังหวัด รวมทั้งวิเคราะห์ SWOT หน่วยงานให้สอดคล้องกับบริบทของจังหวัดทำให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางกรอบการดำเนินงานและสามารถนำไปปรับใช้ได้จริง เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้สามารถนำไปเป็นกรอบแนวทางในการจัดทำของบโครงการของกระทรวงและงบประมาณของจังหวัดต่อไป

ภาพประกอบสรุปผลการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล
 รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ภายใต้โครงการค่าใช้จ่ายในการพัฒนา
 และผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่
 เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๙ ผ่านระบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Zoom Meeting)
 ณ ห้องประชุมอันดามัน ชั้น ๓ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล

MIND

ใช้ หัว และ ใจ เป็นอุตสาหกรรมคู่ชุมชน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล

๗๘๓ หมู่ ๖ ตำบลคลองขุด อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล ๙๑๐๐

โทรศัพท์ : ๐ ๗๘๗๒ ๒๑๗๑

เว็บไซต์ : <http://satun.industry.go.th>

E-mail : saraban-satun@industry.go.th

เพจเฟซบุ๊ก : www.facebook.com/Industry.Satun

-สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล-

